

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 237

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 65

20 iunie 2022

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2022/C 237/01 Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* . . . 1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2022/C 237/02 Cauza C-401/19: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 26 aprilie 2022 – Republica Polonă/Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene [Acțiune în anulare – Directiva (UE) 2019/790 – Articolul 17 alineatul (4) litera (b) și litera (c) în fine – Articolul 11 și articolul 17 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Libertatea de exprimare și de informare – Protecția proprietății intelectuale – Obligații impuse prestatorilor de servicii online de partajare de conținut – Control automat prealabil (filtrare) al conținuturilor publicate online de utilizatori] 2

2022/C 237/03 Cauza C-666/19: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 28 aprilie 2022 – Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd/Comisia Europeană, Hyet Sweet SAS [Recurs – Dumping – Importuri de aspartam originar din Republica Populară Chineză – Regulamentele nr. 1225/2009 și 2016/1036 – Domeniu de aplicare ratione temporis – Articolul 2 alineatul (7) – Statutul de societate care funcționează în condițiile unei economii de piață – Refuz – Articolul 2 alineatul (10) – Ajustări – Sarcina probei – Articolul 3 – Stabilirea prejudiciului – Obligația de diligență a Comisiei Europene] 3

RO

2022/C 237/04	Cauza C-79/20 P: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 28 aprilie 2022 – Yieh United Steel Corp./Comisia Europeană, Eurofer, Association Européenne de l’Acier, ASBL [Recurs – Dumping – Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1429 – Importuri de produse plate din oțeluri inoxidabile laminate la rece originare din Republica Populară Chineză și Taiwan – Taxă antidumping definitivă – Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 – Articolul 2 – Calcularea valorii normale – Calcularea costului de producție – Pierderi de producție – Refuz al deducerii valorii fierului vechi reciclat – Stabilirea valorii normale pe baza vânzărilor produsului similar destinat consumului pe piața internă a țării exportatoare – Excludere din baza de calcul care servește la stabilirea valorii normale a vânzărilor realizate pe piața internă a țării exportatoare atunci când acestea privesc produse care sunt destinate exportului]	3
2022/C 237/05	Cauza C-86/20: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 28 aprilie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Krajský soud v Brně – Republica Cehă) – Vinařství U Kapličky s.r.o./Státní zemědělská a potravinářská inspekce [Trimitere preliminară – Organizarea comună a piețelor produselor agricole – Vin – Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 – Norme privind comercializarea – Articolul 80 – Practici oenologice – Interdicție de comercializare – Articolul 90 – Importuri de vin – Regulamentul (CE) nr. 555/2008 – Articolul 43 – Documentul V I 1 – Certificat de producere a loturilor de vin în conformitate cu practicile oenologice recomandate sau autorizate – Valoare probantă – Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 – Articolul 89 alineatul (4) – Sancțiuni – Comercializarea vinului provenit dintr-o țară terță – Vin care a făcut obiectul unor practici oenologice neautorizate – Exonerare de răspundere – Sarcina probei]	4
2022/C 237/06	Cauza C-237/20: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 28 aprilie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Hoge Raad der Nederlanden – Țările de Jos) – Federatie Nederlandse Vakbeweging/Heiploeg Seafood International BV, Heitrans International BV [Trimitere preliminară – Directiva 2001/23/CE – Articolele 3-5 – Transferuri de întreprinderi – Menținerea drepturilor lucrătorilor – Excepții – Procedură de insolvență – „pre-pack” – Supraviețuirea unei întreprinderi – Transferul unei (părți a unei) întreprinderi în urma unei declarații de faliment precedate de un „pre-pack”]	5
2022/C 237/07	Cauza C-319/20: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 28 aprilie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof – Germania) – Meta Platforms Ireland Limited, fostă Facebook Ireland Limited/Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. [Trimitere preliminară – Protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal – Regulamentul (UE) 2016/679 – Articolul 80 – Reprezentarea persoanelor vizate de către o asociație fără scop lucrativ – Acțiune în reprezentare introdusă de o asociație pentru apărarea intereselor consumatorilor în lipsa unui mandat și independent de încălcarea unor drepturi concrete ale unei persoane vizate – Acțiune întemeiată pe interdicția practicilor comerciale neloiale, încălcarea unei legi privind protecția consumatorilor sau interdicția utilizării unor condiții generale nule]	6
2022/C 237/08	Cauzele conexate C-368/20 și C-369/20: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 26 aprilie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Landesverwaltungsgericht Steiermark – Austria) – NW/Landespolizeidirektion Steiermark (C-368/20), Bezirkshauptmannschaft Leibnitz (C-369/20) [Trimitere preliminară – Spațiul de libertate, securitate și justiție – Libera circulație a persoanelor – Regulamentul (UE) 2016/399 – Codul frontierelor Schengen – Articolul 25 alineatul (4) – Reintroducere temporară a controlului la frontierele interne în limita unei durate totale maxime de șase luni – Reglementare națională care prevede mai multe perioade succesive de controale care conduc la o depășire a acestei durate – Lipsa conformității unei asemenea reglementări cu articolul 25 alineatul (4) din Codul frontierelor Schengen în cazul în care perioadele succesive se întemeiază pe aceeași amenințare sau aceleași amenințări – Reglementare națională care impune, făcând-o în caz contrar pasibilă de o sancțiune, prezentarea unui pașaport sau a unei cărți de identitate cu ocazia controlului la frontiera internă – Lipsa conformității unei asemenea obligații cu articolul 25 alineatul (4) din Codul frontierelor Schengen atunci când controlul este el însuși contrar acestei dispoziții]	7
2022/C 237/09	Cauzele conexate C-415/20, C-419/20 și C-427/20: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 28 aprilie 2022 (cereri de decizie preliminară formulate de Finanzgericht Hamburg – Germania) – Gräfendorfer Geflügel- und Tiefkühlfeinkost Produktions GmbH (C-415/20), F. Reyher Nchfg. GmbH & Co. KG vertr. d. d. Komplementärin Verwaltungsgesellschaft F. Reyher Nchfg. mbH (C-419/20), Flexi Montagetechnik GmbH & Co. KG/Hauptzollamt Hamburg (C-415/20 și C-419/20), Hauptzollamt Kiel (C-427/20) (Trimitere preliminară – Uniunea vamală – Dreptul la rambursarea sau la plata unor sume de bani percepute sau refuzate de un stat membru cu încălcarea dreptului Uniunii – Taxe antidumping, taxe la import, restituiri la export și sancțiuni pecuniare – Noțiunea de „încălcarea dreptului Uniunii” – Interpretarea sau aplicarea eronată a acestui drept – Constatarea de către o instanță a Uniunii sau de către o instanță națională a existenței unei încălcări a dreptului menționat – Dreptul la plata de dobânzi – Perioada acoperită de această plată de dobânzi)	8

2022/C 237/10	Cauza C-510/20: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 28 aprilie 2022 – Comisia Europeană/Republica Bulgaria [Neindeplinirea obligațiilor de către un stat membru – Articolul 258 TFUE – Mediu – Directiva 2008/56/CE – Politica pentru mediul marin – Articolul 5 – Strategii marine – Articolul 17 alineatele (2) și (3) – Nerevizuirea, în termen, a evaluării inițiale și a determinării stării ecologice bune, precum și a obiectivelor de mediu – Necomunicarea către Comisia Europeană, în termen, a detaliilor referitoare la actualizările efectuate ca urmare a revizuirilor]	9
2022/C 237/11	Cauza C-531/20: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 28 aprilie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof – Germania) – NovaText GmbH/Ruprecht-Karls-Universität Heidelberg (Trimitere preliminară – Drepturi de proprietate intelectuală – Directiva 2004/48/CE – Articolul 3 – Obligația generală privind măsurile, procedurile și mijloacele de reparație necesare pentru a asigura respectarea drepturilor de proprietate intelectuală – Articolul 14 – Noțiunea de „cheltuieli de judecată rezonabile și proporționale” – Consilier în proprietate industrială – Lipsa posibilității instanței naționale de a aprecia caracterul rezonabil și proporțional al cheltuielilor suportate de partea care a căzut în pretenții)	9
2022/C 237/12	Cauza C-559/20: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 28 aprilie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Landgericht Saarbrücken – Germania) – Koch Media GmbH/FU (Trimitere preliminară – Drepturi de proprietate intelectuală – Directiva 2004/48/CE – Articolul 14 – Noțiunile de „cheltuieli de judecată” și de „celelalte cheltuieli” – Punere în întârziere în vederea asigurării respectării unui drept de proprietate intelectuală pe cale extrajudiciară – Onorarii de avocat – Calificare – Reglementare națională care limitează cuantumul recuperabil al acestor cheltuieli în anumite condiții)	10
2022/C 237/13	Cauza C-612/20: Hotărârea Curții (Camera a noua) din 28 aprilie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunalul Cluj – România) – Happy Education SRL/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj [Trimitere preliminară – Taxa pe valoarea adăugată (TVA) – Directiva 2006/112/CE – Articolul 132 alineatul (1) litera (i) – Scutiri pentru anumite activități de interes general – Scutiri legate de educația copiilor sau a tinerilor, de învățământul școlar sau universitar – Prestarea de servicii educaționale complementare programului școlar – Organism de drept privat care prestează aceste servicii în scopuri comerciale]	11
2022/C 237/14	Cauza C-637/20: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 28 aprilie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Högsta förvaltningsdomstolen – Suedia) – Skatteverket/DSAB Destination Stockholm AB (Trimitere preliminară – Directiva 2006/112/CE – Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată – Articolul 30a punctul 1 – Noțiunea de „cupon valoric” – Articolul 30a punctul 3 – Noțiunea de „cupon valoric cu utilizări multiple” – Vânzare a unui card care conferă titularului dreptul de a beneficia de mai multe prestări de servicii turistice pentru o perioadă limitată)	11
2022/C 237/15	Cauza C-642/20: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 28 aprilie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Giustizia amministrativa per la Regione siciliana – Italia) Caruter s.r.l./S.R.R. Messina Provincia S.c.P.A. și alții (Trimitere preliminară – Directiva 2014/24/UE – Achiziții publice – Articolul 63 – Utilizare de către un grup de operatori economici a capacităților altor entități – Posibilitatea autorității contractante de a impune ca anumite sarcini esențiale să fie efectuate de un participant din cadrul acestui grup – Reglementare națională care prevede că întreprinderea mandatară trebuie să îndeplinească criteriile și să efectueze prestațiile într-o proporție majoritară)	12
2022/C 237/16	Cauza C-674/20: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 27 aprilie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour constitutionnelle – Belgia) – Airbnb Ireland UC/Région de Bruxelles-Capitale [Trimitere preliminară – Piața internă – Articolul 114 alineatul (2) TFUE – Excludere a dispozițiilor fiscale – Directiva 2000/31/CE – Servicii ale societății informaționale – Comerț electronic – Portal telematic de intermediere imobiliară – Articolul 1 alineatul (5) litera (a) – Excludere din domeniul fiscal – Definiție – Reglementare regională privind taxa pe unitățile de cazare turistică – Dispoziție care obligă intermediarii să comunice, la cerere scrisă, anumite date privind exploatarea acestor unități administrației fiscale în scopul identificării persoanelor obligate la plata taxei – Articolul 56 TFUE – Lipsa discriminării – Absența unei restricții]	13

2022/C 237/17	Cauza C-44/21: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 28 aprilie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Landgericht München I – Germania) – Phoenix Contact GmbH & Co. KG/HARTING Deutschland GmbH & Co. KG, Harting Electric GmbH & Co. KG [Trimitere preliminară – Proprietate intelectuală – Directiva 2004/48/CE – Articolul 9 alineatul (1) – Brevet european – Măsuri provizorii – Competența autorităților judecătorești naționale de a pronunța o ordonanță de măsuri provizorii cu scopul de a preveni orice încălcare iminentă a unui drept de proprietate intelectuală – Jurisprudență națională prin care se resping cererile de măsuri provizorii atunci când validitatea brevetului în cauză nu a fost confirmată, cel puțin, printr-o decizie în primă instanță pronunțată la încheierea unei proceduri de opoziție sau de anulare – Obligația de interpretare conformă]	14
2022/C 237/18	Cauza C-72/21: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 28 aprilie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Augstākā tiesa (Senāts) – Letonia) – SIA „PRODEX”/Valsts ieņēmumu dienests (Trimitere preliminară – Uniunea vamală – Tariful vamal comun – Nomenclatura combinată – Poziții tarifare – Subpoziția 4418 20 – Domeniu de aplicare – Uși și ramele lor, pervazuri și praguri – Panouri MDF și forme din lemn – Regula generală 2 (a) prima parte pentru interpretarea Nomenclaturii combinate – Articol incomplet sau nefinit – Noțiune)	14
2022/C 237/19	Cauza C-86/21: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 28 aprilie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León – Spania) – Gerencia Regional de Salud de Castilla y León/Delia [Trimitere preliminară – Libera circulație a lucrătorilor – Articolul 45 TFUE – Regulamentul (UE) nr. 492/2011 – Articolul 7 alineatul (2) – Egalitate de tratament – Sistem național de recunoaștere a evoluției profesionale a profesioniștilor din domeniul sănătății – Neluarea în considerare a experienței profesionale dobândite în cadrul serviciilor de sănătate dintr-un alt stat membru – Obstacol]	15
2022/C 237/20	Cauza C-89/21: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 28 aprilie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo – Lituania) – UAB „Romega”/Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba [Trimitere preliminară – Legislație alimentară – Regulamentul (CE) nr. 2073/2005 – Criterii microbiologice pentru produsele alimentare – Articolul 1 – Anexa I – Carne proaspătă de pasăre – Controlul prezenței tipurilor de salmonelă enumerate la punctul 1.28 din capitolul 1 al acestei anexe efectuat de autoritățile naționale competente – Controlul prezenței altor microorganisme patogene – Regulamentul (CE) nr. 178/2002 – Articolul 14 alineatul (8) – Putere de apreciere a autorităților naționale – Întindere]	16
2022/C 237/21	Cauze conexate C-160/21 și C-217/21: Hotărârea Curții (Camera a noua) din 28 aprilie 2022 (cereri de decizie preliminară formulată de Administrativen sad Veliko Tarnovo – Bulgaria) – „Nikopolis AD Istrum 2010” EOOD (C-160/21), „Agro – eko 2013” EOOD (C-217/21)/Izpalnitelen direktor na Darzhaven fond „Zemedelie” [Trimitere preliminară – Politica agricolă comună – Scheme de sprijin direct – Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 – Plăți către beneficiari – Articolul 75 – Termen de plată – Respectare – Lipsă – Refuz implicit al cererii de ajutor]	16
2022/C 237/22	Cauza C-251/21: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 28 aprilie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Augstākā tiesa (Senāts) – Letonia) – „Piltenes meži” SIA/Lauku atbalsta dienests [Trimitere preliminară – Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) – Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 – Sprijin pentru dezvoltare rurală acordat din FEADR – Articolul 30 – Plăți Natura 2000 – Domeniu de aplicare – Cerere de sprijin pentru o microrezervație creată într-o pădure care nu face parte din sistemul Natura 2000 cu scopul de a contribui la protejarea unei specii de păsări sălbatice – Regulamentul (UE) nr. 702/2014 – Excepție pe categorii a anumitor ajutoare în sectoarele agricol și forestier – Aplicare în cazul ajutoarelor cofinanțate prin intermediul unor resurse din partea Uniunii Europene – Neaplicare în cazul întreprinderilor aflate în dificultate]	17
2022/C 237/23	Cauza C-277/21: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 28 aprilie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d’État – Belgia) – Secrétariat général de l’Enseignement catholique ASBL (SeGEC) și alții/Institut des Comptes nationaux (ICN), Banque nationale de Belgique [Trimitere preliminară – Regulamentul (UE) nr. 549/2013 – Sistemul european de conturi naționale și regionale din Uniunea Europeană – Punctul 20.15 din anexa A – Control exercitat de un institut de conturi naționale asupra autorităților organizatoare ale instituțiilor de învățământ constituite sub formă de instituții fără scop lucrativ – Instituții de învățământ care beneficiază de finanțare publică și de libertatea de învățământ garantată prin Constituție – Punctul 20.15 a doua teză din anexa A – Noțiunea de „intervenție publică sub forma normelor generale aplicabile tuturor unităților care au același obiect de activitate” – Conținut – Punctul 20.15 prima teză din anexa A – Punctul 2.39 litera (b), punctul 20.15 litera (b) și punctul 20.309 litera (h) din anexa A – Noțiunea de „reglementare excesivă” – Conținut]	18

2022/C 237/24	Cauza C-286/21: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 28 aprilie 2022 – Comisia Europeană/Republica Franceză (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru – Mediu – Directiva 2008/50/CE – Calitatea aerului înconjurător – Articolul 13, alineatul 1 și anexa XI – Depășire sistematică și persistentă a valorilor limită stabilite pentru microparticule (PM10) în anumite zone ale Franței – Articolul 23 alineatul (1) – Anexa XV – Perioadă de depășire „cea mai scurtă posibil” – Măsuri adecvate)	19
2022/C 237/25	Cauza C-804/21 PPU: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 28 aprilie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Korkein oikeus – Finlanda) – C, D/Syöttäjä [Trimitere preliminară – Procedură preliminară de urgență – Cooperare judiciară în materie penală – Mandat european de arestare – Decizia-cadru 2002/584/JAI – Articolul 23 alineatul (3) – Cerința de intervenție a autorității judiciare de executare – Articolul 6 alineatul (2) – Servicii de poliție – Excludere – Forță majoră – Noțiune – Obstacole juridice în calea predării – Acțiuni legale introduse de persoana căutată – Cerere de protecție internațională – Excludere – Articolul 23 alineatul (5) – Expirarea termenelor prevăzute pentru predare – Consecințe – Punere în libertate – Obligația de a adopta orice altă măsură necesară pentru a evita fuga]	20
2022/C 237/26	Cauzele conexe C-306/19, C-512/19, C-595/19 și C-608/20-C-611/20: Ordonanța Curții (Camera a zecea) din 1 martie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Italia) – Milis Energy SpA/Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dello Sviluppo economico, Gestore dei Servizi Energetici SpA – GSE (C-306/19), Go Sun Srl, Malby Energy 4 Srl/Ministero dello Sviluppo economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Autorità di Regolazione per Energia, Reti e Ambiente, Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA (C-512/19), Fototre Srl/Ministero dello Sviluppo economico, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA (C-595/19), Interporto di Trieste SpA (C-608/20), Soelia SpA (C-609/20), Cosilt – Consorzio per lo sviluppo economico locale di Tolmezzo (C-610/20 și C-611/20)/Ministero dello Sviluppo economico, Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA (Trimitere preliminară – Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții – Mediu – Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Articolele 16 și 17 – Principiile securității juridice și protecției încrederii legitime – Tratatul privind Carta energiei – Articolul 10 – Aplicabilitate – Directiva 2009/28/CE – Articolul 3 alineatul (3) litera (a) – Promovarea utilizării energiei din surse regenerabile – Producere de energie electrică în instalații solare fotovoltaice – Modificare a unei scheme de sprijin)	21
2022/C 237/27	Cauza C-464/21: Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 26 aprilie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Juzgado de lo Social n° 3 de Barcelona – Spania) – QL/Universitat de Barcelona (Trimitere preliminară – Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții – Politica socială – Directiva 1999/70/CE – Acordul-cadru încheiat între CES, UNICE și CEEP privind munca pe durată determinată – Contracte de muncă pe durată determinată succesive în sectorul public – Clauza 2 și clauza 3 punctul 1 – Domeniu de aplicare – Noțiunea de „lucrător pe durată determinată”)	22
2022/C 237/28	Cauza C-420/21 P: Recurs introdus la 9 iulie 2021 de Valvis Holding SA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 12 mai 2021 în cauza T- 638/19, Sun Stars & Sons/EUIPO – Valvis Holding	23
2022/C 237/29	Cauza C-761/21 P: Recurs introdus la 10 decembrie 2021 de St. Hippolyt Holding GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a zecea) din 20 octombrie 2021 în cauza T-351/20, St. Hippolyt/EUIPO – Raisioaqua	23
2022/C 237/30	Cauza C-762/21 P: Recurs introdus la 10 decembrie 2021 de St. Hippolyt Holding GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a zecea) din 20 Octombrie 2021 în cauza T-352/20, St. Hippolyt/EUIPO – Elephant	23
2022/C 237/31	Cauza C-1/22 P: Recurs introdus la 1 ianuarie 2022 de José María Castillejo Oriol împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a doua) din 8 noiembrie de 2021 în cauza T-419/21, Castillejo Oriol/Comisia	24
2022/C 237/32	Cauza C-90/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Lituania) la 10 februarie 2022 – „Gjensidige” ADB	24
2022/C 237/33	Cauza C-100/22 P: Recurs introdus la 13 februarie 2022 de KY împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 1 decembrie 2021 în cauza T-433/20, KY/Curtea de Justiție a Uniunii Europene	25

2022/C 237/34	Cauza C-112/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale di Napoli (Italia) la 17 februarie 2022 – procedură penală împotriva lui CU	25
2022/C 237/35	Cauza C-129/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgericht Darmstadt (Germania) la 24 februarie 2022 – EF/Stadt Offenbach am Main	27
2022/C 237/36	Cauza C-130/22 P: Recurs introdus la 24 februarie 2022 de DD împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 21 decembrie 2021 în cauza T-703/19, DD/FRA	27
2022/C 237/37	Cauza C-162/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Lituania) la 3 martie 2022 – A.G./Lietuvos Respublikos generalinė prokuratūra	28
2022/C 237/38	Cauza C-178/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale di Bolzano (Italia) la 8 martie 2022 – Procedură penală împotriva unor autori necunoscuți	29
2022/C 237/39	Cauza C-181/22 P: Recurs introdus la 9 martie 2022 de Nemea Bank plc împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a noua extinsă) din 20 decembrie 2021 în cauza T-321/17, Niemelä și alții/ECB	30
2022/C 237/40	Cauza C-182/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht München (Germania) la 10 martie 2022 – JU/Scalable Capital GmbH	30
2022/C 237/41	Cauza C-184/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesarbeitsgericht (Germania) la 10 martie 2022 – IK/KfH Kuratorium für Dialyse und Nierentransplantation e.V.	31
2022/C 237/42	Cauza C-185/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesarbeitsgericht (Germania) la 10 martie 2022 – CM/KfH Kuratorium für Dialyse und Nierentransplantation e.V.	33
2022/C 237/43	Cauza C-189/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht München (Germania) la 11 martie 2022 – SO/Scalable Capital GmbH	34
2022/C 237/44	Cauza C-193/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberster Gerichtshof (Austria) la 11 martie 2022 – TR, UQ/FTI Touristik GmbH	35
2022/C 237/45	Cauza C-206/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Arbeitsgericht Ludwigshafen am Rhein (Germania) la 17 martie 2022 – TF/Sparkasse Südpfalz	36
2022/C 237/46	Cauza C-218/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale di Lecce (Italia) la 24 martie 2022 – BU/Comune di Copertino	36
2022/C 237/47	Cauza C-223/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale di Napoli (Italia) la 29 martie 2022 – Procedură penală privind pe ND	37
2022/C 237/48	Cauza C-227/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Administrativen sad – Gabrovo (Bulgaria) la 31 martie 2022 – IL/Regionalna direksia „Avtomobilna administratsia” Pleven	38
2022/C 237/49	Cauza C-228/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Düsseldorf (Germania) la 1 aprilie 2022 – flightright GmbH/Eurowings GmbH	38
2022/C 237/50	Cauza C-234/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tallinna Halduskohus (Estonia) la 4 aprilie 2022 – Roheline Kogukond MTÜ, Eesti Metsa Abiks MTÜ, Päästame Eesti Metsad MTÜ și Sihtasutuse Keskkonnateabe Ühendus/Keskkonnaagentuur	39
2022/C 237/51	Cauza C-248/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de High Court (Irlanda) la 8 aprilie 2022 – Z.K. și M.S./Minister for Justice and Equality	40
2022/C 237/52	Cauza C-249/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 11 aprilie 2022 – BM/Gebühren Info Service GmbH (GIS)	41

2022/C 237/53	Cauza C-256/22 P: Recurs introdus la 12 aprilie 2022 de Pilatus Bank plc împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a noua extinsă) din 2 februarie 2022 în cauza T-27/19, Pilatus Bank și Pilatus Holding/BCE	41
2022/C 237/54	Cauza C-291/22 P: Recurs introdus la 2 mai 2022 de Debregeas et associés Pharma (D & A Pharma) împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 2 martie 2022 în cauza T-556/20, D & A Pharma/Comisia și EMA	42
Tribunalul		
2022/C 237/55	Cauzele T-335/18, T-338/18 și T-327/19: Hotărârea Tribunalului din 6 aprilie 2022 – Mubarak și alții/Consiliul („Politica externă și de securitate comună – Măsuri restrictive adoptate având în vedere situația în Egipt – Măsuri adoptate împotriva unor persoane răspunzătoare de deturnare de fonduri publice și a unor persoane și entități asociate – Înghețarea fondurilor – Lista persoanelor, a entităților și a organismelor cărora li se aplică înghețarea fondurilor – Menținerea numelor reclamanților pe listă – Dreptul la apărare – Obligația Consiliului de a verifica dacă decizia unei autorități dintr-un stat terț a fost adoptată cu respectarea dreptului la apărare și a dreptului la protecție jurisdicțională efectivă – Eroare de drept – Eroare vădită de apreciere”)	44
2022/C 237/56	Cauza T-508/19: Hotărârea Tribunalului din 6 aprilie 2022 – Mead Johnson Nutrition (Asia Pacific) și alții/Comisia („Ajutoare de stat – Schemă de ajutor pusă în aplicare de guvernul Gibraltarului privind impozitul pe profit – Scutire fiscală pentru veniturile din dobânzi și din redevențe – Soluții fiscale anticipate în favoarea unor societăți multinaționale – Decizie a Comisiei prin care ajutoarele sunt declarate incompatibile cu piața internă – Obligația de motivare – Eroare vădită de apreciere – Avantaj selectiv – Dreptul de a prezenta observații”)	45
2022/C 237/57	Cauza T-634/19: Hotărârea Tribunalului din 6 aprilie 2022 – FC/EUAA („Funcție publică – Agenți temporari – Procedură predisciplinară – Suspendare, reținere din remunerație și interzicerea accesului la spațiile și echipamentele EUAA – Raportul OLAF – Principiul bunei administrări – Dreptul de a fi ascultat – Principiul imparțialității – Eroare vădită de apreciere – Obligația de motivare – Dreptul la apărare – Răspundere – Legătură strânsă cu concluziile în anulare”)	46
2022/C 237/58	Cauza T-392/20: Hotărârea Tribunalului din 27 aprilie 2022 – Flašker/Comisia („Ajutoare de stat – Măsuri acordate de Slovenia unei rețele municipale de farmacii comunitare – Faza preliminară de examinare – Decizie a Comisiei prin care se constată inexistența unui ajutor de stat și, eventual, prezența unor ajutoare existente – Decizie adoptată fără deschiderea procedurii oficiale de investigare prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE – Dificultăți serioase”)	47
2022/C 237/59	Cauza T-425/20: Hotărârea Tribunalului din 6 aprilie 2022 – KU/SEAE („Funcție publică – Agenți contractuali – Personal al SEAE – Hărțuire morală – Anchetă administrativă – Articolul 12a din statut – Cerere de asistență – Respingerea cererii – Articolul 24 din statut – Obligația de motivare – Eroare de apreciere – Termen rezonabil – Răspundere”)	47
2022/C 237/60	Cauza T-750/20: Hotărârea Tribunalului din 27 aprilie 2022 – Correia/CESE („Funcție publică – Personal al CESE – Agenți temporari – Cerere de reconstituire a carierei – Respingerea cererii – Acțiune în anulare – Legalitatea procedurii precontencioase – Termen de introducere a reclamației – Interesul de a exercita acțiunea – Admisibilitate – Egalitate de tratament – Securitate juridică – Vocație la carieră – Lipsa unui drept la o reconstituire a carierei – Obligația de a efectua o analiză comparativă a meritelor – Răspundere – Prejudiciu moral”)	48
2022/C 237/61	Cauza T-68/21: Hotărârea Tribunalului din 27 aprilie 2022 – QA/Comisia [„Răspundere extracontractuală – Acord de grant încheiat în cadrul celui de al șaptelea program-cadru pentru activități de cercetare, de dezvoltare tehnologică și demonstrative (2007-2013) – Raport de audit – Limbaj – Încălcare suficient de gravă a unei norme de drept care conferă drepturi particularilor – Proportionalitate – Principiul bunei administrări”]	49
2022/C 237/62	Cauza T-208/21: Hotărârea Tribunalului din 6 aprilie 2022 – Dorit-DFT/EUIPO – Erwin Suter (DORIT) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de declarare a nulității – Înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană – Marca verbală DORIT – Denumiri sociale naționale anterioare – Motiv relativ de refuz – Lipsa utilizării în comerț a unui semn cu un domeniu de aplicare care depășește domeniul local – Articolul 8 alineatul (4) și articolul 52 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenite articolul 8 alineatul (4) și articolul 60 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]	49

2022/C 237/63	Cauza T-219/21: Hotărârea Tribunalului din 6 aprilie 2022 – Agora Invest/ EUIPO – Transportes Maquinaria y Obras (TRAMOS) („Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative TRAMOS – Marca Uniunii Europene figurativă anterioară TRAMO, SA TRANSPORTES MAQUINARIA Y OBRAS, S.A. – Motiv relativ de refuz – Risc de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001] – Utilizare serioasă a mărcii anterioare – Articolul 15 alineatul (1) al doilea paragraf litera (a) și articolul 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenite articolul 18 alineatul (1) al doilea paragraf litera (a) și articolul 47 alineatele (2) și (3) din Regulamentul 2017/1001] – Formă care diferă prin elemente care nu aduc atingere caracterului distinctiv”]	50
2022/C 237/64	Cauza T-276/21: Hotărârea Tribunalului din 6 aprilie 2022 – Moio/EUIPO – Paul Hartmann (moio.care) („Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative moio.care – Marca Uniunii Europene verbală anterioară Molicare – Motiv relativ de refuz – Risc de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]	51
2022/C 237/65	Cauza T-6/21: Ordonanța Tribunalului din 23 martie 2022 – Advanced Organic Materials/EUIPO – Swiss Pharma International (ADVASTEROL) („Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Retragera opoziției – Nepronunțare asupra fondului”]	51
2022/C 237/66	Cauza T-226/21: Ordonanța Tribunalului din 30 martie 2022 – Retail Royalty/EUIPO – Fashion Energy (Reprezentarea unui vultur) („Marcă a Uniunii Europene – Procedură de anulare – Retragera cererii de decădere – Nepronunțare asupra fondului”]	52
2022/C 237/67	Cauza T-265/21: Ordonanța Tribunalului din 30 martie 2022 – Sunshine Smile/EUIPO (PlusDental+) („Marcă a Uniunii Europene – Revocarea deciziei atacate – Dispariția obiectului litigiului – Nepronunțare asupra fondului”]	52
2022/C 237/68	Cauza T-343/21: Ordonanța Tribunalului din 18 martie 2022 – Hewlett Packard Enterprise Development/EUIPO – Aruba (ARUBA) („Marcă a Uniunii Europene – Procedură de declarare a nulității – Retragera cererii de declarare a nulității – Nepronunțare asupra fondului”]	53
2022/C 237/69	Cauza T-345/21: Ordonanța Tribunalului din 18 martie 2022 – Hewlett Packard Enterprise Development/EUIPO – Aruba (ARUBA NETWORKS) („Marcă a Uniunii Europene – Procedură de declarare a nulității – Retragera cererii de declarare a nulității – Nepronunțare asupra fondului”]	54
2022/C 237/70	Cauza T-797/21: Ordonanța Tribunalului din 29 martie 2022 – Gustopharma Consumer Health/EUIPO – Helixor Heilmittel (HELIXORIGINAL) („Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Retragera opoziției – Nepronunțare asupra fondului”]	54
2022/C 237/71	Cauza T-798/21: Ordonanța Tribunalului din 29 martie 2022 – Gustopharma Consumer Health/EUIPO – Helixor Heilmittel (HELIXFORTE) („Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Retragera opoziției – Nepronunțare asupra fondului”]	55
2022/C 237/72	Cauza T-522/21: Acțiune introdusă la 18 ianuarie 2022 – XH/Comisia	55
2022/C 237/73	Cauza T-173/22: Acțiune introdusă la 30 martie 2022 – T-Systems International/Comisia	56
2022/C 237/74	Cauza T-196/22: Acțiune introdusă la 14 aprilie 2022 – Mariani/Parlamentul	57
2022/C 237/75	Cauza T-200/22: Acțiune introdusă la 19 aprilie 2022 – Polonia/Comisia	58
2022/C 237/76	Cauza T-203/22: Acțiune introdusă la 15 aprilie 2022 – Țările de Jos/Comisia	59
2022/C 237/77	Cauza T-207/22: Acțiune introdusă la 20 aprilie 2022 – Makhoul/Consiliul	59
2022/C 237/78	Cauza T-207/22: Acțiune introdusă la 19 aprilie 2022 – Mhana/Consiliul	60
2022/C 237/79	Cauza T-208/22: Acțiune introdusă la 19 aprilie 2022 – Makhoul/Consiliul	61

2022/C 237/80	Cauza T-209/22: Acțiune introdusă la 19 aprilie 2022 – Makhlouf/Consiliul	62
2022/C 237/81	Cauza T-212/22: Acțiune introdusă la 21 aprilie 2022 – Prigozhina/Consiliul	62
2022/C 237/82	Cauza T-217/22: Acțiune introdusă la 20 aprilie 2022 – Lifestyle Equities/EUIPO – Greenwich Polo Club (GREENWICH POLO CLUB)	63
2022/C 237/83	Cauza T-218/22: Acțiune introdusă la 21 aprilie 2022 – Roxtec/EUIPO – Wallmax (Reprezentare a unui pătrat albastru conținând opt cercuri negre concentrice)	64
2022/C 237/84	Cauza T-219/22: Acțiune introdusă la 22 aprilie 2022 – Wallmax/EUIPO – Roxtec (Reprezentare a unui pătrat albastru conținând opt cercuri negre concentrice)	65
2022/C 237/85	Cauza T-220/22: Acțiune introdusă la 25 aprilie 2022 – CiviBank/BCE	65
2022/C 237/86	Cauza T-221/22: Acțiune introdusă la 25 aprilie 2022 – Pharmaselect International/EUIPO – OmniActive Health Technologies (LUTAMAX)	66
2022/C 237/87	Cauza T-222/22: Acțiune introdusă la 22 aprilie 2022 – Engineering – Ingegneria Informatica/Comisia și REA	67
2022/C 237/88	Cauza T-228/22: Acțiune introdusă la 27 aprilie 2022 – Casablanca Clothing/EUIPO – Adrien (CASABLANCA TENNIS CLUB)	68
2022/C 237/89	Cauza T-231/22: Acțiune introdusă la 28 aprilie 2022 – Growth Finance Plus/EUIPO (doglover) . . .	69
2022/C 237/90	Cauza T-232/22: Acțiune introdusă la 28 aprilie 2022 – Growth Finance Plus/EUIPO (catlover) . . .	69
2022/C 237/91	Cauza T-233/22: Acțiune introdusă la 28 aprilie 2022 – Islentyeva/Consiliul	70
2022/C 237/92	Cauza T-234/22: Acțiune introdusă la 29 aprilie 2022 – Ismailova/Consiliul	71
2022/C 237/93	Cauza T-235/22: Acțiune introdusă la 29 aprilie 2022 – Russian Direct Investment Fund/Consiliul .	72
2022/C 237/94	Cauza T-236/22: Acțiune introdusă la 28 aprilie 2022 – Intel Corporation/Comisia	73
2022/C 237/95	Cauza T-239/22: Acțiune introdusă la 29 aprilie 2022 – Cherusci/EUIPO – LexDellmeier (RIALTO) .	75
2022/C 237/96	Cauza T-242/22: Acțiune introdusă la 3 mai 2022 – OmniActive Health Technologies/EUIPO – Pharmaselect International (LUTAMAX)	75
2022/C 237/97	Cauza T-245/22: Acțiune introdusă la 4 mai 2022 – PGTEX Morocco/Comisia	76
2022/C 237/98	Cauza T-246/22: Acțiune introdusă la 4 mai 2022 – PGTEX Morocco/Comisia	77
2022/C 237/99	Cauza T-253/22: Acțiune introdusă la 9 mai 2022 – Groschopp/EUIPO (Sustainability through Quality)	78

IV

(Informări)

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2022/C 237/01)

Ultima publicație

JO C 222, 7.6.2022

Publicații anterioare

JO C 213, 30.5.2022

JO C 207, 23.5.2022

JO C 198, 16.5.2022

JO C 191, 10.5.2022

JO C 171, 25.4.2022

JO C 165, 19.4.2022

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <https://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 26 aprilie 2022 – Republica Polonă/Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-401/19) ⁽¹⁾

[Acțiune în anulare – Directiva (UE) 2019/790 – Articolul 17 alineatul (4) litera (b) și litera (c) in fine – Articolul 11 și articolul 17 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Libertatea de exprimare și de informare – Protecția proprietății intelectuale – Obligații impuse prestatorilor de servicii online de partajare de conținut – Control automat prealabil (filtrare) al conținuturilor publicate online de utilizatori]

(2022/C 237/02)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Republica Polonă (reprezentanți: B. Majczyna, t M. Wiącek și J. Sawicka, agenți, asistați de J. Barski, în calitate de expert)

Pârâte: Parlamentul European (reprezentanți: D. Warin, S. Alonso de León și W. D. Kuzmienko, agenți), Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Alver, F. Florindo Gijón și D. Kornilaki, agenți)

Interveniente în susținerea pârâtelor: Regatul Spaniei (reprezentanți: inițial S. Centeno Huerta și J. Rodríguez de la Rúa Puig, ulterior J. Rodríguez de la Rúa Puig, agenți), Republica Franceză (reprezentanți: A.-L. Desjonquères și A. Daniel, agenți), Republica Portugheză (reprezentanți: inițial M. A. Capela de Carvalho Galaz Pimenta, P. Barros da Costa, P. Salvação Barreto și L. Inez Fernandes, ulterior Capela de Carvalho Galaz Pimenta, Barros da Costa și P. Salvação Barreto, agenți), Comisia Europeană (reprezentanți: F. Erlbacher, S. L. Kalèda, J. Samnadda și B. Sasinowska, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Republica Polonă la plata cheltuielilor de judecată.
- 3) Regatul Spaniei, Republica Franceză, Republica Portugheză și Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 270, 12.8.2019.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 28 aprilie 2022 – Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd/Comisia Europeană, Hyet Sweet SAS

(Cauza C-666/19) ⁽¹⁾

[Recurs – Dumping – Importuri de aspartam originar din Republica Populară Chineză – Regulamentele nr. 1225/2009 și 2016/1036 – Domeniu de aplicare ratione temporis – Articolul 2 alineatul (7) – Statutul de societate care funcționează în condițiile unei economii de piață – Refuz – Articolul 2 alineatul (10) – Ajustări – Sarcina probei – Articolul 3 – Stabilirea prejudiciului – Obligația de diligență a Comisiei Europene]

(2022/C 237/03)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd (reprezentanți: K. Adamantopoulos, dikigoros, și P. Billiet, avocat)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial T. Maxian Rusche și N. Kuplewatzky, ulterior T. Maxian Rusche și A. Demeneix și în sfârșit T. Maxian Rusche și K. Blanck, agenți), Hyet Sweet SAS

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, și pe cele efectuate de Comisia Europeană.

⁽¹⁾ JO C 383, 11.11.2019.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 28 aprilie 2022 – Yieh United Steel Corp./Comisia Europeană, Eurofer, Association Européenne de l'Acier, ASBL

(Cauza C-79/20 P) ⁽¹⁾

[Recurs – Dumping – Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1429 – Importuri de produse plate din oțeluri inoxidabile laminate la rece originare din Republica Populară Chineză și Taiwan – Taxă antidumping definitivă – Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 – Articolul 2 – Calcularea valorii normale – Calcularea costului de producție – Pierderi de producție – Refuz al deducerii valorii fierului vechi reciclat – Stabilirea valorii normale pe baza vânzărilor produsului similar destinat consumului pe piața internă a țării exportatoare – Excludere din baza de calcul care servește la stabilirea valorii normale a vânzărilor realizate pe piața internă a țării exportatoare atunci când acestea privesc produse care sunt destinate exportului]

(2022/C 237/04)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Yieh United Steel Corp. (reprezentant: D. Luff, avocat)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial J. F. Brakeland, M. França și A. Demeneix, ulterior J. F. Brakeland și G. Luengo, agenți), Eurofer, Association Européenne de l'Acier, ASBL (reprezentanți: J. Killick și G. Forwood, avocați, și G. Papaconstantinou, dikigoros)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Yieh United Steel Corp. suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană și de Eurofer, Association européenne de l'acier, ASBL.

(¹) JO C 103, 30.03.2020.

**Hotărârea Curții (Camera întâi) din 28 aprilie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de
Krajský soud v Brně – Republica Cehă) – Vinařství U Kapličky s.r.o./Státní zemědělská a
potravinářská inspekce**

(Cauza C-86/20) (¹)

[Trimitere preliminară – Organizarea comună a piețelor produselor agricole – Vin – Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 – Norme privind comercializarea – Articolul 80 – Practici oenologice – Interdicție de comercializare – Articolul 90 – Importuri de vin – Regulamentul (CE) nr. 555/2008 – Articolul 43 – Documentul V I 1 – Certificat de producere a loturilor de vin în conformitate cu practicile oenologice recomandate sau autorizate – Valoare probantă – Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 – Articolul 89 alineatul (4) – Sancțiuni – Comercializarea vinului provenit dintr-o țară terță – Vin care a făcut obiectul unor practici oenologice neautorizate – Exonerare de răspundere – Sarcina probei]

(2022/C 237/05)

Limba de procedură: ceha

Instanța de trimitere

Krajský soud v Brně

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Vinařství U Kapličky s.r.o.

Intimată: Státní zemědělská a potravinářská inspekce

Dispozitivul

- 1) Articolul 80 alineatul (2) literele (a) și (c), precum și articolul 90 alineatul (3) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului trebuie interpretate în sensul că certificatul care figurează într-un document V I 1 întocmit pentru un lot de vin importat în Uniunea Europeană în temeiul articolului 43 din Regulamentul (CE) nr. 555/2008 al Comisiei din 27 iunie 2008 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 479/2008 al Consiliului privind organizarea comună a pieței vitivinicole în ceea ce privește programele de sprijin, comerțul cu țările terțe, potențialul de producție și privind controalele în sectorul vitivinicol, potrivit căruia acest lot a fost produs în conformitate cu practicile oenologice recomandate și publicate de Organizația Internațională a Viei și Vinului sau autorizate de Uniune, este relevant pentru a aprecia conformitatea lotului respectiv cu practicile oenologice menționate la articolul 80 alineatul (2) literele (a) și (c) din Regulamentul nr. 1308/2013, fără a fi însă suficient pentru a stabili, prin el însuși, această conformitate.
- 2) Articolul 89 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 352/78, (CE) nr. 165/94, (CE) nr. 2799/98, (CE) nr. 814/2000, (CE) nr. 1290/2005 și (CE) nr. 485/2008 ale Consiliului coroborat cu articolul 64 alineatul (2) litera (d) din acest regulament și cu articolul 80 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1308/2013 trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări a unui stat membru care prevede că, atunci când o persoană care comercializează în acest stat membru un lot de vin importat dintr-o țară terță care nu este conform cu practicile oenologice menționate la articolul 80 alineatul (2) litera (a) sau (c)

din Regulamentul nr. 1308/2013 prezintă un document V I 1 întocmit pentru lotul respectiv și care atestă că acesta din urmă a fost produs în conformitate cu practicile oenologice recomandate și publicate de Organizația Internațională a Viei și Vinului sau autorizate de Uniune, sarcina probei privind existența răspunderii acestui comerciant pentru încălcarea interdicției de comercializare prevăzute la articolul 80 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1308/2013 revine autorităților competente din statul membru menționat.

⁽¹⁾ JO C 137, 27.4.2020.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 28 aprilie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Hoge Raad der Nederlanden – Țările de Jos) – Federatie Nederlandse Vakbeweging/Heiploeg Seafood International BV, Heitrans International BV

(Cauza C-237/20) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Directiva 2001/23/CE – Articolele 3-5 – Transferuri de întreprinderi – Menținerea drepturilor lucrătorilor – Excepții – Procedură de insolvență – „pre-pack” – Supraviețuirea unei întreprinderi – Transferul unei (părți a unei) întreprinderi în urma unei declarații de faliment precedate de un „pre-pack”]

(2022/C 237/06)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Federatie Nederlandse Vakbeweging

Pârâte: Heiploeg Seafood International BV, Heitrans International BV

Dispozitivul

- 1) Articolul 5 alineatul (1) din Directiva 2001/23/CE a Consiliului din 12 martie 2001 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități trebuie să fie interpretat în sensul că condiția pe care o prevede, potrivit căreia articolele 3 și 4 din această directivă nu se aplică transferului unei întreprinderi în cazul în care cedentul face obiectul unei proceduri de faliment sau al unei proceduri asemănătoare de insolabilitate „instituite în vederea lichidării bunurilor cedentului”, este îndeplinită atunci când transferul în tot sau în parte al unei întreprinderi este pregătit, anterior deschiderii unei proceduri de faliment care vizează lichidarea bunurilor cedentului și în cursul căreia se realizează transferul menționat, în cadrul unei proceduri de „pre-pack” al cărei obiectiv principal este de a permite, în procedura de faliment, o lichidare a întreprinderii în activitate prin care sunt satisfăcuți în condiții optime toți creditorii și sunt menținute, pe cât posibil, locurile de muncă, cu condiția ca o asemenea procedură de „pre-pack” să fie reglementată de dispoziții legislative sau de norme administrative.
- 2) Articolul 5 alineatul (1) din Directiva 2001/23 trebuie să fie interpretat în sensul că condiția pe care o prevede, potrivit căreia articolele 3 și 4 din această directivă nu se aplică transferului unei întreprinderi, al unei unități sau al unei părți de întreprindere sau de unitate în cazul în care procedura de faliment sau procedura asemănătoare de insolabilitate căreia îi este supus cedentul „se află sub controlul unei autorități publice competente”, este îndeplinită atunci când transferul în tot sau în parte al unei întreprinderi este pregătit, în cadrul unei proceduri de „pre-pack” prealabile intrării în faliment, de către un „administrator judiciar preconizat” aflat sub controlul unui „judecător sindic preconizat”, iar acordul privind acest transfer este încheiat și executat ulterior declarării falimentului prin care se urmărește lichidarea bunurilor cedentului, cu condiția ca o asemenea procedură de „pre-pack” să fie reglementată de dispoziții legislative sau de norme administrative.

⁽¹⁾ JO C 297 7.9.2020.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 28 aprilie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof – Germania) – Meta Platforms Ireland Limited, fostă Facebook Ireland Limited/Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

(Cauza C-319/20) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal – Regulamentul (UE) 2016/679 – Articolul 80 – Reprezentarea persoanelor vizate de către o asociație fără scop lucrativ – Acțiune în reprezentare introdusă de o asociație pentru apărarea intereselor consumatorilor în lipsa unui mandat și independent de încălcarea unor drepturi concrete ale unei persoane vizate – Acțiune întemeiată pe interdicția practicilor comerciale neloiale, încălcarea unei legi privind protecția consumatorilor sau interdicția utilizării unor condiții generale nule]

(2022/C 237/07)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Recurentă-pârâtă: Meta Platforms Ireland Limited, fostă Facebook Ireland Limited

Intimat-reclamant: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Dispozitivul

Articolul 80 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări naționale care permite unei asociații pentru apărarea intereselor consumatorilor să acționeze în justiție, în lipsa unui mandat care i-a fost conferit în acest sens și independent de încălcarea unor drepturi concrete ale persoanelor vizate, împotriva autorului prezumat al unei atingeri aduse protecției datelor cu caracter personal, invocând încălcarea interdicției practicilor comerciale neloiale, a unei legi privind protecția consumatorilor sau a interdicției utilizării unor condiții generale nule, în măsura în care prelucrarea datelor în cauză poate afecta drepturile conferite unor persoane fizice identificate sau identificabile de acest regulament.

⁽¹⁾ JO C 359, 26.10.2020.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 26 aprilie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Landesverwaltungsgericht Steiermark – Austria) – NW/Landespolizeidirektion Steiermark (C-368/20), Bezirkshauptmannschaft Leibnitz (C-369/20)

(Cauzele conexate C-368/20 și C-369/20) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Spațiul de libertate, securitate și justiție – Libera circulație a persoanelor – Regulamentul (UE) 2016/399 – Codul frontierei Schengen – Articolul 25 alineatul (4) – Reintroducere temporară a controlului la frontierele interne în limita unei durate totale maxime de șase luni – Reglementare națională care prevede mai multe perioade succesive de controale care conduc la o depășire a acestei durate – Lipsa conformității unei asemenea reglementări cu articolul 25 alineatul (4) din Codul frontierei Schengen în cazul în care perioadele succesive se întemeiază pe aceeași amenințare sau aceleași amenințări – Reglementare națională care impune, făcând-o în caz contrar pasibilă de o sancțiune, prezentarea unui pașaport sau a unei cărți de identitate cu ocazia controlului la frontiera internă – Lipsa conformității unei asemenea obligații cu articolul 25 alineatul (4) din Codul frontierei Schengen atunci când controlul este el însuși contrar acestei dispoziții]

(2022/C 237/08)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Părțile din procedura principală

Reclamant: NW

Autoritate pârâtă: Landespolizeidirektion Steiermark (C-368/20), Bezirkshauptmannschaft Leibnitz (C-369/20)

Dispozitivul

- 1) Articolul 25 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul frontierei Schengen), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2016/1624 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 septembrie 2016, trebuie interpretat în sensul că se opune reintroducerii temporare de către un stat membru a controlului la frontierele interne întemeiate pe articolele 25 și 27 din codul respectiv atunci când durata sa depășește durata totală maximă de șase luni, stabilită la acest articol 25 alineatul (4), și nu există o nouă amenințare care să justifice o nouă aplicare a perioadelor prevăzute la articolul 25 menționat.
- 2) Articolul 25 alineatul (4) din Regulamentul 2016/399, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul 2016/1624, trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale prin care un stat membru obligă, făcând o în caz contrar pasibilă de o sancțiune, o persoană să prezinte un pașaport sau o carte de identitate la intrarea sa pe teritoriul acestui stat membru pe la o frontieră internă, atunci când reintroducerea controlului la frontierele interne în cadrul căruia este impusă această obligație este contrară acestei dispoziții.

⁽¹⁾ JO C 348, 19.10.2020.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 28 aprilie 2022 (cereri de decizie preliminară formulate de Finanzgericht Hamburg – Germania) – Gräfendorfer Geflügel- und Tiefkühlfeinkost Produktions GmbH (C-415/20), F. Reyher Nchfg. GmbH & Co. KG vertr. d. d. Komplementärin Verwaltungsgesellschaft F. Reyher Nchfg. mbH (C-419/20), Flexi Montagetechnik GmbH & Co. KG/Hauptzollamt Hamburg (C-415/20 și C-419/20), Hauptzollamt Kiel (C-427/20)

(Cauzele conexate C-415/20, C-419/20 și C-427/20) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Uniunea vamală – Dreptul la rambursarea sau la plata unor sume de bani percepute sau refuzate de un stat membru cu încălcarea dreptului Uniunii – Taxe antidumping, taxe la import, restituiri la export și sancțiuni pecuniare – Noțiunea de „încălcarea a dreptului Uniunii” – Interpretarea sau aplicarea eronată a acestui drept – Constatarea de către o instanță a Uniunii sau de către o instanță națională a existenței unei încălcări a dreptului menționat – Dreptul la plata de dobânzi – Perioada acoperită de această plată de dobânzi)

(2022/C 237/09)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Hamburg

Părțile din procedura principală

Reclamante: Gräfendorfer Geflügel- und Tiefkühlfeinkost Produktions GmbH (C-415/20), F. Reyher Nchfg. GmbH & Co. KG vertr. d. d. Komplementärin Verwaltungsgesellschaft F. Reyher Nchfg. mbH (C-419/20), Flexi Montagetechnik GmbH & Co. KG

Pârâte: Hauptzollamt Hamburg (C-415/20 și C-419/20), Hauptzollamt Kiel (C-427/20)

Dispozitivul

Principiile dreptului Uniunii referitoare la drepturile subiecților de drept administrativ de a obține rambursarea sumelor de bani a căror plată le-a fost impusă de un stat membru cu încălcarea dreptului Uniunii, precum și plata unor dobânzi aferente sumelor de bani respective trebuie să fie interpretate în sensul că:

- în primul rând, se aplică în ipoteza în care sumele de bani în discuție corespund, pe de o parte, unor restituiri la export care au fost acordate cu întârziere unui subiect de drept administrativ, după ce i-au fost refuzate cu încălcarea dreptului Uniunii, și, pe de altă parte, unei sancțiuni pecuniare care a fost impusă acestui subiect de drept administrativ ca urmare a încălcării respective;
- în al doilea rând, se aplică atunci când dintr-o decizie a Curții sau dintr-o decizie a unei instanțe naționale rezultă că plata unor restituiri la export, a unei sancțiuni pecuniare, a unor taxe antidumping sau a unor taxe la import a fost, după caz, refuzată sau impusă de o autoritate națională în temeiul fie al unei interpretări eronate a dreptului Uniunii, fie al unei aplicări eronate a acestui drept și
- în al treilea rând, se opun unei reglementări naționale care prevede că, atunci când plata unor restituiri la export, a unei sancțiuni pecuniare, a unor taxe antidumping sau a unor taxe la import a fost, după caz, refuzată sau impusă cu încălcarea dreptului Uniunii, plata unor dobânzi nu poate interveni decât pentru perioada cuprinsă între data introducerii căii de atac jurisdicționale prin care se urmărește să se obțină plata sau rambursarea sumei de bani în discuție și data deciziei pronunțate de instanța competentă, cu excluderea perioadei anterioare. În schimb, ele nu se opun în sine ca o asemenea legislație să prevadă că plata menționată nu este datorată decât dacă a fost introdusă o astfel de cale de atac, cu condiția ca aceasta să nu facă excesiv de dificilă exercitarea drepturilor pe care le au subiecții de drept administrativ în temeiul dreptului Uniunii.

⁽¹⁾ JO C 432, 7.12.2020.
JO C 414, 30.11.2020.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 28 aprilie 2022 – Comisia Europeană/Republica Bulgaria**(Cauza C-510/20) ⁽¹⁾**

[Nedeplinirea obligațiilor de către un stat membru – Articolul 258 TFUE – Mediu – Directiva 2008/56/CE – Politica pentru mediul marin – Articolul 5 – Strategii marine – Articolul 17 alineatele (2) și (3) – Nerevizuirea, în termen, a evaluării inițiale și a determinării stării ecologice bune, precum și a obiectivelor de mediu – Necomunicarea către Comisia Europeană, în termen, a detaliilor referitoare la actualizările efectuate ca urmare a revizuirilor]

(2022/C 237/10)

Limba de procedură: bulgara

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: O. Beynet și I. Zaloguin, agenți)

Pârâtă: Republica Bulgaria (reprezentanți: T. Mitova, L. Zaharieva și T. Tsingileva, agenți)

Dispozitivul

- 1) Prin omisiunea de a proceda, în termenele prevăzute, pe de o parte, la revizuirea într-o manieră coordonată, astfel cum se precizează la articolul 5 din Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 de instituire a unui cadru de acțiune comunitară în domeniul politicii privind mediul marin (Directiva-cadru Strategia pentru mediul marin), a evaluării inițiale și a determinării stării ecologice bune, precum și a obiectivelor de mediu și, pe de altă parte, la comunicarea către Comisia Europeană a detaliilor referitoare la actualizările efectuate ca urmare a acestor revizuri, Republica Bulgaria nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 17 alineatul (2) literele (a) și (b), precum și al articolului 17 alineatul (3) din această directivă.
- 2) Obligă Republica Bulgaria la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 433, 14.12.2020.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 28 aprilie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof – Germania) – NovaText GmbH/Ruprecht-Karls-Universität Heidelberg**(Cauza C-531/20) ⁽¹⁾**

(Trimitere preliminară – Drepturi de proprietate intelectuală – Directiva 2004/48/CE – Articolul 3 – Obligația generală privind măsurile, procedurile și mijloacele de reparație necesare pentru a asigura respectarea drepturilor de proprietate intelectuală – Articolul 14 – Noțiunea de „cheltuieli de judecată rezonabile și proporționale” – Consilier în proprietate industrială – Lipsa posibilității instanței naționale de a aprecia caracterul rezonabil și proporțional al cheltuielilor suportate de partea care a căzut în pretenții)

(2022/C 237/11)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: NovaText GmbH

Pârâtă: Ruprecht-Karls-Universität Heidelberg

Dispozitivul

Articolele 3 și 14 din Directiva 2004/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale sau unei interpretări a acesteia care nu permite instanței sesizate cu o procedură prevăzută de această directivă să țină seama în mod corespunzător, în fiecare caz cu care este sesizată, de caracteristicile specifice ale acesteia din urmă pentru a aprecia dacă cheltuielile de judecată efectuate de partea care a obținut câștig de cauză sunt rezonabile și proporționale.

(¹) JO C 28 25.1.2021.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 28 aprilie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Landgericht Saarbrücken – Germania) – Koch Media GmbH/FU

(Cauza C-559/20) (¹)

(Trimitere preliminară – Drepturi de proprietate intelectuală – Directiva 2004/48/CE – Articolul 14 – Noțiunile de „cheltuieli de judecată” și de „celelalte cheltuieli” – Punere în întârziere în vederea asigurării respectării unui drept de proprietate intelectuală pe cale extrajudiciară – Onorarii de avocat – Calificare – Reglementare națională care limitează cuantumul recuperabil al acestor cheltuieli în anumite condiții)

(2022/C 237/12)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Saarbrücken

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Koch Media GmbH

Pârât: FU

Dispozitivul

- 1) Articolul 14 din Directiva 2004/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală trebuie interpretat în sensul că cheltuielile efectuate de un titular de drepturi de proprietate intelectuală în temeiul reprezentării sale de către un avocat în vederea asigurării respectării acestor drepturi pe cale extrajudiciară, precum cheltuielile legate de o punere în întârziere, intră în sfera noțiunii „celelalte cheltuieli”, în sensul acestei dispoziții.
- 2) Articolul 14 din Directiva 2004/48 trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări naționale care prevede că, într-o situație în care încălcarea unui drept de proprietate intelectuală a fost săvârșită de o persoană fizică în afara activității sale profesionale sau comerciale, rambursarea „[celorlalte] cheltuieli”, vizate de această dispoziție, pe care titularul acestui drept o poate pretinde se calculează forfetar, pe baza unei valori a litigiului limitate de această reglementare, cu excepția cazului în care instanța națională consideră că, ținând seama de caracteristicile specifice ale speței care îi este dedusă judecării, aplicarea unei astfel de limitări este inechitabilă.

(¹) JO C 35, 01.02.2021.

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 28 aprilie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunalul Cluj – România) – Happy Education SRL/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj

(Cauza C-612/20) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Taxa pe valoarea adăugată (TVA) – Directiva 2006/112/CE – Articolul 132 alineatul (1) litera (i) – Scutiri pentru anumite activități de interes general – Scutiri legate de educația copiilor sau a tinerilor, de învățământul școlar sau universitar – Prestarea de servicii educaționale complementare programului școlar – Organism de drept privat care prestează aceste servicii în scopuri comerciale]

(2022/C 237/13)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Tribunalul Cluj

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Happy Education SRL

Pârâtă: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj

Dispozitivul

Articolul 132 alineatul (1) litera (i) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că nu intră sub incidența noțiunii de „organizație recunoscută ca având scopuri similare” cu cele ale unui organism de drept public din domeniul educației, în sensul acestei dispoziții, o entitate privată care desfășoară activități de învățământ de interes general constând în special în organizarea de activități complementare programului școlar, precum asistență pentru efectuarea temelor, programe educative, cursuri de limbi străine, și care a obținut o autorizație de la Oficiul Național al Registrului Comerțului, sub forma atribuirii codului CAEN 8559 – „Alte forme de învățământ”, în sensul Clasificării Activităților din Economia Națională, atunci când această întreprindere nu îndeplinește, în orice caz, condițiile prevăzute de dreptul național pentru a putea beneficia de recunoașterea menționată.

⁽¹⁾ JO C 53, 15.2.2021.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 28 aprilie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Högsta förvaltningsdomstolen – Suedia) – Skatteverket/DSAB Destination Stockholm AB

(Cauza C-637/20) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Directiva 2006/112/CE – Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată – Articolul 30a punctul 1 – Noțiunea de „cupon valoric” – Articolul 30a punctul 3 – Noțiunea de „cupon valoric cu utilizări multiple” – Vânzare a unui card care conferă titularului dreptul de a beneficia de mai multe prestări de servicii turistice pentru o perioadă limitată)

(2022/C 237/14)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Högsta förvaltningsdomstolen

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Skatteverket

Pârâtă: DSAB Destination Stockholm AB

Dispozitivul

Articolul 30a din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2016/1065 a Consiliului din 27 iunie 2016 trebuie interpretat în sensul că un instrument care conferă titularului său dreptul de a beneficia de diverse servicii într-un anumit loc, într-o perioadă limitată și până la concurența unui anumit quantum, poate constitui un „cupon valoric” în sensul articolului 30a punctul 1 din această directivă, chiar dacă, având în vedere durata de valabilitate limitată a acestui instrument, un consumator mediu nu poate beneficia de totalitatea serviciilor propuse. Instrumentul menționat constituie un „cupon valoric cu utilizări multiple”, în sensul articolului 30a punctul 3 din directiva menționată, din moment ce taxa pe valoare adăugată datorată pentru aceste servicii nu este cunoscută în momentul emiterii acestuia.

⁽¹⁾ JO C 53, 15.2.2021.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 28 aprilie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Giustizia amministrativa per la Regione siciliana – Italia) Caruter s.r.l./S.R.R. Messina Provincia S.c.P.A. și alții

(Cauza C-642/20) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Directiva 2014/24/UE – Achiziții publice – Articolul 63 – Utilizare de către un grup de operatori economici a capacităților altor entități – Posibilitatea autorității contractante de a impune ca anumite sarcini esențiale să fie efectuate de un participant din cadrul acestui grup – Reglementare națională care prevede că întreprinderea mandatară trebuie să îndeplinească criteriile și să efectueze prestațiile într-o proporție majoritară)

(2022/C 237/15)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Giustizia amministrativa per la Regione siciliana

Părțile din procedura principală

Apelantă: Caruter s.r.l.

Intimate: S.R.R. Messina Provincia SCpA, Comune di Basicò, Comune di Falcone, Comune di Fondachelli Fantina, Comune di Gioiosa Marea, Comune di Librizzi, Comune di Mazzarrà Sant'Andrea, Comune di Montagnareale, Comune di Oliveri, Comune di Piraino, Comune di San Piero Patti, Comune di Sant'Angelo di Brolo, Regione Siciliana – Uregia – Ufficio regionale espletamento gare d'appalti lavori pubblici Messina, Regione Siciliana – Assessorato regionale delle infrastrutture e della mobilità

cu participarea: Ditta individuale Pippo Pizzo, Onofaro Antonino Srl, Gial Plast Srl, Colombo Biagio Srl,

Dispozitivul

Articolul 63 din Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale potrivit căreia întreprinderea mandatară a unui grup de operatori economici care participă la o procedură de achiziții publice trebuie să îndeplinească criteriile prevăzute în anunțul de participare și să execute prestațiile acestui contract într-o proporție majoritară.

⁽¹⁾ JO C 79, 8.3.2021.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 27 aprilie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour constitutionnelle – Belgia) – Airbnb Ireland UC/Région de Bruxelles-Capitale

(Cauza C-674/20) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Piața internă – Articolul 114 alineatul (2) TFUE – Excludere a dispozițiilor fiscale – Directiva 2000/31/CE – Servicii ale societății informaționale – Comerț electronic – Portal telematic de intermediere imobiliară – Articolul 1 alineatul (5) litera (a) – Excludere din domeniul fiscal – Definiție – Reglementare regională privind taxa pe unitățile de cazare turistică – Dispoziție care obligă intermediarii să comunice, la cerere scrisă, anumite date privind exploatarea acestor unități administrației fiscale în scopul identificării persoanelor obligate la plata taxei – Articolul 56 TFUE – Lipsa discriminării – Absența unei restricții]

(2022/C 237/16)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour constitutionnelle

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Airbnb Ireland UC

Pârâtă: Région de Bruxelles-Capitale

Dispozitivul

- 1) O dispoziție a unei reglementări fiscale a unui stat membru care obligă intermediarii, pentru unitățile de cazare turistică situate într-o regiune a acestui stat membru pentru care sunt intermediari sau desfășoară o politică de promovare, să comunice administrației fiscale regionale, la cererea scrisă a acesteia, datele operatorului și datele de contact ale unităților de cazare turistică, precum și numărul de nopți și de unități de cazare exploatate în cursul anului anterior trebuie să fie considerată indisociabilă, prin natura sa, de reglementarea din care face parte și, prin urmare, ține de „domeniul fiscal”, care este exclus în mod expres din domeniul de aplicare al Directivei 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă (Directiva privind comerțul electronic).
- 2) O reglementare care obligă furnizorii de servicii de intermediere imobiliară, indiferent de locul lor de stabilire și de modalitatea în care exercită intermedierea, pentru unitățile de cazare turistică situate într-o regiune a statului membru în cauză pentru care sunt intermediari sau desfășoară o politică de promovare, să comunice administrației fiscale regionale, la cererea scrisă a acesteia, datele operatorului și datele de contact ale unităților de cazare turistică, precum și numărul de nopți și de unități de cazare exploatate în cursul anului anterior nu contravine interdicției prevăzute la articolul 56 TFUE.

⁽¹⁾ JO C 128, 12.4.2021.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 28 aprilie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Landgericht München I – Germania) – Phoenix Contact GmbH & Co. KG/HARTING Deutschland GmbH & Co. KG, Harting Electric GmbH & Co. KG

(Cauza C-44/21) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Proprietate intelectuală – Directiva 2004/48/CE – Articolul 9 alineatul (1) – Brevet european – Măsuri provizorii – Competența autorităților judecătorești naționale de a pronunța o ordonanță de măsuri provizorii cu scopul de a preveni orice încălcare iminentă a unui drept de proprietate intelectuală – Jurisprudență națională prin care se resping cererile de măsuri provizorii atunci când validitatea brevetului în cauză nu a fost confirmată, cel puțin, printr-o decizie în primă instanță pronunțată la încheierea unei proceduri de opoziție sau de anulare – Obligația de interpretare conformă]

(2022/C 237/17)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht München I

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Phoenix Contact GmbH & Co. KG

Pârâte: HARTING Deutschland GmbH & Co. KG, Harting Electric GmbH & Co. KG

Dispozitivul

Articolul 9 alineatul (1) din Directiva 2004/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală trebuie interpretat în sensul că se opune unei jurisprudențe naționale în temeiul căreia cererile de măsuri provizorii pentru contrafacerea unui brevet trebuie, în principiu, să fie respinse atunci când validitatea brevetului în cauză nu a fost confirmată cel puțin printr-o decizie în primă instanță pronunțată în urma unei proceduri de opoziție sau de declarare a nulității.

⁽¹⁾ JO C 182, 10.5.2021.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 28 aprilie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Augstākā tiesa (Senāts) – Letonia) – SIA „PRODEX”/Valsts ieņēmumu dienests

(Cauza C-72/21) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Uniunea vamală – Tariful vamal comun – Nomenclatura combinată – Poziții tarifare – Subpoziția 4418 20 – Domeniu de aplicare – Uși și ramele lor, pervazuri și praguri – Panouri MDF și forme din lemn – Regula generală 2 (a) prima parte pentru interpretarea Nomenclaturii combinate – Articol incomplet sau nefinit – Noțiune)

(2022/C 237/18)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Augstākā tiesa (Senāts)

Părțile din procedura principală

Reclamantă-recurentă: SIA „PRODEX”

Pârâtă-intimată: Valsts ieņēmumu dienests

Dispozitivul

Subpoziția 4418 20 din Nomenclatura combinată coroborată cu prima parte a regulii generale 2 (a) pentru interpretarea acestei nomenclaturi, care figurează în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun, în versiunea care rezultă din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1001/2013 al Comisiei din 4 octombrie 2013, trebuie interpretată în sensul că acoperă, în calitate de articole distincte, mărfuri descrise ca fiind panouri și forme din lemn, ale căror profil și finisaj decorativ indică în mod obiectiv că sunt destinate fabricării de rame, pervazuri și praguri de uși, chiar incomplete sau nefinite, cu condiția ca aceste mărfuri să fi suferit prelucrări care le fac exclusiv utilizabile ca atare și să prezinte astfel caracteristicile esențiale ale articolelor finite.

(¹) JO C 138, 19.4.2021.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 28 aprilie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León – Spania) – Gerencia Regional de Salud de Castilla y León/Delia

(Cauza C-86/21) (¹)

[Trimitere preliminară – Libera circulație a lucrătorilor – Articolul 45 TFUE – Regulamentul (UE) nr. 492/2011 – Articolul 7 alineatul (2) – Egalitate de tratament – Sistem național de recunoaștere a evoluției profesionale a profesioniștilor din domeniul sănătății – Neluarea în considerare a experienței profesionale dobândite în cadrul serviciilor de sănătate dintr-un alt stat membru – Obstacol]

(2022/C 237/19)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Gerencia Regional de Salud de Castilla y León

Intimată: Delia

Dispozitivul

Articolul 45 TFUE și articolul 7 din Regulamentul (UE) nr. 492/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2011 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Uniunii trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale referitoare la recunoașterea evoluției profesionale în cadrul serviciului de sănătate al unui stat membru care împiedică luarea în considerare, cu titlu de vechime a lucrătorului, a experienței profesionale dobândite de acesta din urmă într-un serviciu public de sănătate din alt stat membru, cu excepția cazului în care restricția privind libera circulație a lucrătorilor pe care o presupune această reglementare răspunde unui obiectiv de interes general, permite garantarea realizării aceluși obiectiv și nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestuia din urmă.

(¹) JO C 189, 17.5.2021.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 28 aprilie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Lituania) – UAB „Romega”/Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba

(Cauza C-89/21) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Legislație alimentară – Regulamentul (CE) nr. 2073/2005 – Criterii microbiologice pentru produsele alimentare – Articolul 1 – Anexa I – Carne proaspătă de pasăre – Controlul prezenței tipurilor de salmonelă enumerate la punctul 1.28 din capitolul 1 al acestei anexe efectuat de autoritățile naționale competente – Controlul prezenței altor microorganisme patogene – Regulamentul (CE) nr. 178/2002 – Articolul 14 alineatul (8) – Putere de apreciere a autorităților naționale – Întindere]

(2022/C 237/20)

Limba de procedură: lituaniana

Instanța de trimitere

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Părțile din procedura principală

Reclamantă: UAB „Romega”

Pârâtă: Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba

Dispozitivul

Articolul 1 din Regulamentul (CE) nr. 2073/2005 al Comisiei din 15 noiembrie 2005 privind criteriile microbiologice pentru produsele alimentare, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 1086/2011 al Comisiei din 27 octombrie 2011, coroborat cu articolul 14 alineatul (8) din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare trebuie interpretat în sensul că autoritatea competentă a unui stat membru poate considera că nu prezintă siguranță, în sensul articolului 14 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 178/2002, categoria de produse alimentare care constă în carne proaspătă de pasăre în care au fost detectate alte microorganisme patogene decât serotipurile de salmonelă prevăzute la punctul 1.28 din capitolul 1 din anexa I la Regulamentul nr. 2073/2005, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 1086/2011.

⁽¹⁾ JO C 163, 3.5.2021.

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 28 aprilie 2022 (cereri de decizie preliminară formulată de Administrativen sad Veliko Tarnovo – Bulgaria) – „Nikopolis AD Istrum 2010” EOOD (C-160/21), „Agro – eko 2013” EOOD (C-217/21)/Izpalnitelen direktor na Darzhaven fond „Zemedelie”

(Cauze conexate C-160/21 și C-217/21) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Politica agricolă comună – Scheme de sprijin direct – Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 – Plăți către beneficiari – Articolul 75 – Termen de plată – Respectare – Lipsă – Refuz implicit al cererii de ajuto]

(2022/C 237/21)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Administrativen sad Veliko Tarnovo

Părțile din procedura principală

Reclamante: „Nikopolis AD Istrum 2010” EOOD (C-160/21), „Agro – eko 2013” EOOD (C-217/21)

Pârât: Izpalnitelen direktor na Darzhaven fond „Zemedelie”

Dispozitivul

Articolul 75 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 352/78, (CE) nr. 165/94, (CE) nr. 2799/98, (CE) nr. 814/2000, (CE) nr. 1290/2005 și (CE) nr. 485/2008 ale Consiliului, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2017/2393 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 decembrie 2017, trebuie interpretat în sensul că lipsa plății, de către agenția de plăți a unui stat membru, a unui ajutor solicitat de un fermier înainte de expirarea termenului prevăzut de această dispoziție nu trebuie considerată că reprezintă o decizie implicită de respingere a cererii de ajutor în cauză, independent de împrejurarea că fermierul respectiv a fost sau nu informat cu privire la efectuarea unor eventuale verificări suplimentare care ar justifica o asemenea depășire a acestui termen.

(¹) JO C 206, 31.5.2021.
JO C 242, 21.6.2021.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 28 aprilie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Augstākā tiesa (Senāts) – Letonia) – „Piltenes meži” SIA/Lauku atbalsta dienests

(Cauza C-251/21) (¹)

[Trimitere preliminară – Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) – Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 – Sprijin pentru dezvoltare rurală acordat din FEADR – Articolul 30 – Plăți Natura 2000 – Domeniu de aplicare – Cerere de sprijin pentru o microrezervație creată într-o pădure care nu face parte din sistemul Natura 2000 cu scopul de a contribui la protejarea unei specii de păsări sălbatice – Regulamentul (UE) nr. 702/2014 – Exceptare pe categorii a anumitor ajutoare în sectoarele agricol și forestier – Aplicare în cazul ajutoarelor cofinanțate prin intermediul unor resurse din partea Uniunii Europene – Neaplicare în cazul întreprinderilor aflate în dificultate]

(2022/C 237/22)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Augstākā tiesa (Senāts)

Părțile din procedura principală

Reclamantă în primă instanță și recurentă în recurs: „Piltenes meži” SIA

Cealaltă parte: Lauku atbalsta dienests

Dispozitivul

- 1) Articolul 30 din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului trebuie să fie interpretat, ținând seama în special de alineatul (6) al acestuia, în sensul că un ajutor solicitat pentru o microrezervație creată într-o pădure în vederea realizării obiectivelor Directivei 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice intră în domeniul de aplicare al acestui articol 30.
- 2) Regulamentul (UE) nr. 702/2014 al Comisiei din 25 iunie 2014 de declarare a anumitor categorii de ajutoare în sectoarele agricol și forestier și în zonele rurale ca fiind compatibile cu piața internă, în aplicarea articolelor 107 și 108 [TFUE], trebuie să fie interpretat în sensul că este exclusă posibilitatea de a declara compatibil cu piața internă, în temeiul acestui regulament, un ajutor solicitat în baza Regulamentului nr. 1305/2013, pentru o microrezervație creată într-o pădure în vederea îndeplinirii obiectivelor Directivei 2009/147, de către o întreprindere aflată în dificultate, în sensul articolului 2 punctul 14 din Regulamentul nr. 702/2014.

(¹) JO C 252, 28.6.2021.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 28 aprilie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d'État – Belgia) – Secrétariat général de l'Enseignement catholique ASBL (SeGEC) și alții/Institut des Comptes nationaux (ICN), Banque nationale de Belgique

(Cauza C-277/21) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Regulamentul (UE) nr. 549/2013 – Sistemul european de conturi naționale și regionale din Uniunea Europeană – Punctul 20.15 din anexa A – Control exercitat de un institut de conturi naționale asupra autorităților organizatoare ale instituțiilor de învățământ constituite sub formă de instituții fără scop lucrativ – Instituții de învățământ care beneficiază de finanțare publică și de libertatea de învățământ garantată prin Constituție – Punctul 20.15 a doua teză din anexa A – Noțiunea de „intervenție publică sub forma normelor generale aplicabile tuturor unităților care au același obiect de activitate” – Conținut – Punctul 20.15 prima teză din anexa A – Punctul 2.39 litera (b), punctul 20.15 litera (b) și punctul 20.309 litera (h) din anexa A – Noțiunea de „reglementare excesivă” – Conținut]

(2022/C 237/23)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamante: Secrétariat général de l'Enseignement catholique ASBL (SeGEC), Fédération des Établissements libres subventionnés indépendants ASBL (FELSI), Groupe scolaire Don Bosco à Woluwe-Saint-Lambert ASBL, École fondamentale libre de Chênée ASBL, Collège Saint-Guibert de Gembloux ASBL, Collège Saint-Benoit de Maredsous ASBL, Pouvoir organisateur des Centres PMS libres à Woluwe ASBL

Pârâte: Institut des Comptes nationaux (ICN), Banque nationale de Belgique

Dispozitivul

1) Punctul 20.309 litera (h) din anexa A la Regulamentul (UE) nr. 549/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind Sistemul european de conturi naționale și regionale din Uniunea Europeană coroborat cu punctul 2.39 litera (b) și cu punctul 20.15 litera (b) din această anexă trebuie interpretat în sensul că intră sub incidența noțiunii de „reglementare excesivă” o reglementare națională care vizează instituțiile fără scop lucrativ (IFSL) care își desfășoară activitatea în domeniul învățământului, care, deși sunt subvenționate de administrația publică națională competentă, beneficiază de libertatea de învățământ garantată prin Constituție atunci când această reglementare încredințează administrației menționate misiunea sau dreptul:

- de a aproba programele de studii;
- de a reglementa atât structura studiilor, cât și misiunile prioritare și specifice, de a organiza un control asupra condițiilor de înscriere și de excludere ale elevilor, a deciziilor consiliilor pedagogice ale claselor și a participării financiare, de a organiza includerea unităților școlare în cadrul rețelelor structurate și de a impune elaborarea de proiecte educative, pedagogice și instituționale, precum și predarea unui raport de activități;
- de a organiza un control și o inspecție privind în special materiile predate, nivelul de studii și aplicarea legilor lingvistice, cu excluderea metodelor pedagogice, și
- de a impune pentru fiecare clasă, secțiune, grad sau alte subdiviziuni un număr minim de elevi, cu excepția unei derogări ministeriale,

în măsura în care aceste misiuni și drepturi sunt suficient de intruzive pentru a determina efectiv politica generală sau programul IFSL vizate, permițând să se exercite în mod durabil și permanent o influență reală și substanțială asupra definirii și a realizării în sine a obiectivelor acestor IFSL, a activităților lor și a aspectelor lor operaționale, precum și a orientărilor strategice și a liniilor directe pe care IFSL menționate intenționează să le urmeze în exercitarea activităților lor, aspect a cărui verificare este de competența instanței de trimitere.

- 2) Punctul 20.15 a doua teză din anexa A la Regulamentul nr. 549/2013 trebuie interpretat în sensul că nu intră în sfera noțiunii de „norme generale aplicabile tuturor unităților care au același obiect de activitate” o reglementare națională care constituie un regim juridic aplicabil numai membrilor personalului instituțiilor fără scop lucrativ care își desfășoară activitatea în domeniul învățământului, care fac obiectul unei finanțări de către o administrație publică.

(¹) JO C 278, 12.7.2021.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 28 aprilie 2022 – Comisia Europeană/Republica Franceză

(Cauza C-286/21) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru – Mediu – Directiva 2008/50/CE – Calitatea aerului înconjurător – Articolul 13, alineatul 1 și anexa XI – Depășire sistematică și persistentă a valorilor limită stabilite pentru microparticule (PM10) în anumite zone ale Franței – Articolul 23 alineatul (1) – Anexa XV – Perioadă de depășire „cea mai scurtă posibil” – Măsuri adecvate)

(2022/C 237/24)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: O. Beynet și M. Noll-Ehlers, agenți)

Pârâtă: Republica Franceză (reprezentanți: T. Stéhelin și W. Zemamta, agenți)

Dispozitivul

- 1) Republica Franceză,

- prin faptul că nu s-a asigurat că valoarea limită zilnică aplicabilă concentrațiilor de microparticule (PM10) nu este depășită în mod sistematic și persistent, de la 1 ianuarie 2005 până în anul 2019 inclusiv, în aglomerarea și în zona de calitate Paris (FR04A01/FR11ZAG01) și, de la 1 ianuarie 2005 până în anul 2016 inclusiv, cu excepția anului 2008, în aglomerarea și în zona de calitate Martinica/Fort-de-France (FR39N10/FR02ZAR01), nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 13 alineatul (1) din Directiva 2008/50/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2008 privind calitatea aerului înconjurător și un aer mai curat pentru Europa, coroborat cu anexa XI la directiva menționată, și
- prin faptul că nu s-a asigurat că planurile referitoare la calitatea aerului prevăd măsuri adecvate astfel încât perioada în care această valoare limită este depășită să fie cât mai scurtă posibil, nu și-a îndeplinit, în aceste două zone, începând cu 11 iunie 2010, obligațiile care îi revin în temeiul articolului 23 alineatul (1) al doilea paragraf din Directiva 2008/50, coroborat cu anexa XV la aceasta.

- 2) Obligă Republica Franceză la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 252, 28.6.2021.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 28 aprilie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Korkein oikeus – Finlanda) – C, D/Syyttäjä

(Cauza C-804/21 PPU) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Procedură preliminară de urgență – Cooperare judiciară în materie penală – Mandat european de arestare – Decizia-cadru 2002/584/JAI – Articolul 23 alineatul (3) – Cerința de intervenție a autorității judiciare de executare – Articolul 6 alineatul (2) – Servicii de poliție – Excludere – Forță majoră – Noțiune – Obstacole juridice în calea predării – Acțiuni legale introduse de persoana căutată – Cerere de protecție internațională – Excludere – Articolul 23 alineatul (5) – Expirarea termenelor prevăzute pentru predare – Consecințe – Punere în libertate – Obligația de a adopta orice altă măsură necesară pentru a evita fuga]

(2022/C 237/25)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein oikeus

Părțile din procedura principală

Reclamante: C, CD

Intimat: Syyttäjä

Dispozitivul

- 1) Articolul 23 alineatul (3) din Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299/JAI a Consiliului din 26 februarie 2009, trebuie interpretat în sensul că noțiunea de forță majoră nu se extinde la obstacolele juridice în calea predării rezultate din acțiuni legale introduse de persoana care face obiectul mandatului european de arestare și întemeiate pe dreptul statului membru de executare, atunci când decizia definitivă de predare a fost adoptată de autoritatea judiciară de executare în conformitate cu articolul 15 alineatul (1) din decizia-cadru menționată.
- 2) Articolul 23 alineatul (3) din Decizia-cadru 2002/584, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299, trebuie interpretat în sensul că cerința unei intervenții a autorității judiciare de executare prevăzută de această dispoziție nu este îndeplinită atunci când statul membru de executare încredințează unui serviciu de poliție sarcina de a verifica existența unui caz de forță majoră, precum și respectarea condițiilor necesare pentru menținerea în detenție a persoanei care face obiectul mandatului european de arestare și de a decide, dacă este cazul, cu privire la o nouă dată a predării, indiferent dacă persoana respectivă are dreptul de a sesiza în orice moment autoritatea judiciară de executare pentru ca aceasta să se pronunțe asupra elementelor menționate mai sus.

Articolul 23 alineatul (5) din Decizia-cadru 2002/584, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299, trebuie interpretat în sensul că este necesar să se considere că termenele prevăzute la alineatele (2)-(4) ale acestui articol 23 au expirat, cu consecința că persoana menționată trebuie să fie pusă în libertate atunci când cerința unei intervenții a autorității judiciare de executare, prevăzută la articolul 23 alineatul (3) din decizia-cadru menționată, nu a fost îndeplinită.

⁽¹⁾ JO C 95, 28.2.2022.

Ordonanța Curții (Camera a zecea) din 1 martie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Italia) – Milis Energy SpA/Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dello Sviluppo economico, Gestore dei Servizi Energetici SpA – GSE (C-306/19), Go Sun Srl, Malby Energy 4 Srl/Ministero dello Sviluppo economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Autorità di Regolazione per Energia, Reti e Ambiente, Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA (C-512/19), Fototre Srl/Ministero dello Sviluppo economico, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA (C-595/19), Interporto di Trieste SpA (C-608/20), Soelia SpA (C-609/20), Cosilt – Consorzio per lo sviluppo economico locale di Tolmezzo (C-610/20 și C-611/20)/Ministero dello Sviluppo economico, Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA

(Cauzele conexate C-306/19, C-512/19, C-595/19 și C-608/20-C-611/20) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții – Mediu – Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Articolele 16 și 17 – Principiile securității juridice și protecției încrederii legitime – Tratatul privind Carta energiei – Articolul 10 – Aplicabilitate – Directiva 2009/28/CE – Articolul 3 alineatul (3) litera (a) – Promovarea utilizării energiei din surse regenerabile – Producere de energie electrică în instalații solare fotovoltaice – Modificare a unei scheme de sprijin)

(2022/C 237/26)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Părțile din procedura principală

(Cauza C-306/19)

Reclamantă: Milis Energy SpA

Pârâți: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dello Sviluppo economico, Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA

(Cauza C-512/19)

Reclamante: Go Sun Srl, Malby Energy 4 Srl

Pârâți: Ministero dello Sviluppo economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Autorità di Regolazione per Energia, Reti e Ambiente, Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA

(Cauza C-595/19)

Reclamantă: Fototre Srl

Pârâți: Ministero dello Sviluppo economico, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA

(Cauzele C-608/20, C-609/20, C-610/20 și C-611/20)

Reclamante: Interporto di Trieste SpA (C-608/20), Soelia SpA (C-609/20), Cosilt – Consorzio per lo sviluppo economico locale di Tolmezzo (C-610/20 și C-611/20)

Pârâți: Ministero dello Sviluppo economico, Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA,

Dispozitivul

Sub rezerva verificărilor a căror efectuare, ținând cont de toate elementele pertinente, este de competența instanței de trimitere, articolul 3 alineatul (3) litera (a) din Directiva 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, de modificare și ulterior de abrogare a Directivelor 2001/77/CE și 2003/30/CE și articolele 16 și 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, citite în lumina principiilor securității juridice și protecției încrederii legitime, trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări naționale care prevede reducerea sau amânarea plății stimulentei pentru energia produsă în instalațiile solare fotovoltaice acordate anterior prin decizii administrative și confirmate prin convenții ad-hoc încheiate între operatorii acestor instalații și o societate publică, atunci când această reglementare se referă la stimulentele deja prevăzute, dar care nu sunt încă datorate.

⁽¹⁾ JO C 213, 24.6.2019.
JO C 357, 21.10.2019.
JO C 53, 15.2.2021.

Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 26 aprilie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Juzgado de lo Social n° 3 de Barcelona – Spania) – QL/Universitat de Barcelona

(Cauza C-464/21) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții – Politica socială – Directiva 1999/70/CE – Acordul-cadru încheiat între CES, UNICE și CEEP privind munca pe durată determinată – Contracte de muncă pe durată determinată succesive în sectorul public – Clauza 2 și clauza 3 punctul 1 – Domeniu de aplicare – Noțiunea de „lucrător pe durată determinată”)

(2022/C 237/27)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de lo Social n° 3 de Barcelona

Părțile din procedura principală

Reclamant: QL

Pârâtă: Universitat de Barcelona

Dispozitivul

Clauza 2 și clauza 3 punctul 1 din Acordul-cadru încheiat între CES, UNICE și CEEP privind munca pe durată determinată, încheiat la 18 martie 1999, care figurează în anexa la Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999, trebuie interpretate în sensul că un lucrător care a fost legat de angajatorul său din sectorul public prin contracte de muncă pe durată determinată succesive și al cărui raport de muncă este susceptibil să fie recalificat, cu titlu de sancțiune, ca fiind „un raport de muncă pe durată nedeterminată nepermanent” intră în domeniul de aplicare al acestui acord-cadru.

⁽¹⁾ Data depunerii: 29.7.2021.

Recurs introdus la 9 iulie 2021 de Valvis Holding SA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 12 mai 2021 în cauza T- 638/19, Sun Stars & Sons/EUIPO – Valvis Holding

(Cauza C-420/21 P)

(2022/C 237/28)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Valvis Holding SA (reprezentanți: M. Stănescu, D. Bogdan, G. Bozocă, avocați)

Celelalte părți din procedură: Sun Stars & Sons Pte Ltd, Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

Prin Ordonanța din 29 aprilie 2022, Curtea de Justiție (Camera a opta) a hotărât respingerea recursului ca vădit inadmisibil și suportarea de către Valvis Holding SA a propriilor cheltuieli de judecată.

Recurs introdus la 10 decembrie 2021 de St. Hippolyt Holding GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a zecea) din 20 octombrie 2021 în cauza T-351/20, St. Hippolyt/EUIPO – Raisioaqua

(Cauza C-761/21 P)

(2022/C 237/29)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: St. Hippolyt Holding GmbH (reprezentant: M. Gail, avocat)

Celelalte părți din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), Raisioaqua Oy

Prin Ordonanța din 21 martie 2022, Curtea de Justiție (Camera de admitere în principiu a recursurilor) a statuat că recursul nu este admisibil și a obligat St. Hippolyt Holding GmbH la plata propriilor cheltuieli de judecată.

Recurs introdus la 10 decembrie 2021 de St. Hippolyt Holding GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a zecea) din 20 Octombrie 2021 în cauza T-352/20, St. Hippolyt/EUIPO – Elephant

(Cauza C-762/21 P)

(2022/C 237/30)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: St. Hippolyt Holding GmbH (reprezentant: M. Gail, Rechtsanwalt)

Celelalte părți din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală, Preduzeće za proizvodnju, unutrašnju i spolnu trgovinu Elephant Co. d.o.o.

Prin Ordonanța din 31 martie 2022, Curtea de Justiție (Camera de admitere în principiu a recursurilor) a statuat că recursul nu a fost admis și că St. Hippolyt Holding GmbH va suporta propriile cheltuieli de judecată.

**Recurs introdus la 1 ianuarie 2022 de José María Castillejo Oriol împotriva Ordonanței Tribunalului
(Camera a doua) din 8 noiembrie de 2021 în cauza T-419/21, Castillejo Oriol/Comisia**

(Cauza C-1/22 P)

(2022/C 237/31)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurrent: José María Castillejo Oriol (reprezentant: J. Jover Padró, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Prin Ordonanța din 2 mai 2022, Tribunalul (Camera a zecea) a respins recursul ca fiind în parte vădit inadmisibil și în parte vădit nefundat și a dispus ca recurentul să suporte propriile cheltuieli de judecată.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Lituania) la 10 februarie
2022 – „Gjensidige” ADB**

(Cauza C-90/22)

(2022/C 237/32)

Limba de procedură: lituaniana

Instanța de trimitere

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Părțile din procedura principală

Recurrentă: „Gjensidige” ADB

Alte părți: „Rhenus Logistics” UAB, „ACC Distribution” UAB

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 71 din Regulamentul nr. 1215/2012 ⁽¹⁾, în lumina articolelor 25, 29 și 31 și a considerentelor (21) și (22) ale acestuia, poate fi interpretat în sensul că permite aplicarea articolului 31 din Convenția CMR și în cazurile în care un litigiu care intră în domeniul de aplicare al celor două acte juridice menționate face obiectul unei convenții atributive de competență?
- 2) Având în vedere intenția legiuitorului de a consolida protecția convențiilor atributive de competență în Uniunea Europeană, articolul 45 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul nr. 1215/2012 poate fi interpretat mai larg, în sensul că vizează nu numai secțiunea 6 din capitolul II al acestui regulament, ci și secțiunea 7 din acesta?
- 3) După evaluarea particularităților situației și a consecințelor juridice care rezultă din aceasta, noțiunea „ordine publică”, utilizată în Regulamentul nr. 1215/2012, poate fi interpretată în sensul că include motivul de refuz al recunoașterii unei hotărâri judecătorești a unui alt stat membru atunci când aplicarea unei convenții specializate, precum Convenția CMR, creează o situație juridică în care, în aceeași cauză, atât convenția atributivă de competență, cât și acordul privind legea aplicabilă nu sunt respectate?

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 2012, L 351, p. 1).

Recurs introdus la 13 februarie 2022 de KY împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 1 decembrie 2021 în cauza T-433/20, KY/Curtea de Justiție a Uniunii Europene

(Cauza C-100/22 P)

(2022/C 237/33)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: KY (reprezentanți: N. Maes, J.-N. Louis, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Curtea de Justiție a Uniunii Europene

Concluziile recurentului

- Anularea Hotărârii Tribunalului din 1 decembrie 2021, pronunțată în cauza T-433/20;
- statuând pe calea unor dispoziții noi:
- declararea acțiunii ca fiind admisibilă și întemeiată;
- anularea deciziei de respingere a cererii de restituire formulate de reclamantă;
- obligarea intimetei la plata cheltuielilor de judecată aferente celor două proceduri.

Motivele și principalele argumente

Recurenta susține că, în cadrul examinării acțiunii sale în anulare, Tribunalul a săvârșit mai multe erori de drept, care rezultă în principal dintr-o confuzie între o acțiune întemeiată pe îmbogățirea fără justă cauză și o ipotetică contestare a normelor în materia lichidării drepturilor de pensie.

Primul motiv este întemeiat pe o eroare de drept, întrucât Tribunalul a reținut existența unui temei juridic pentru îmbogățirea fără justă cauză, precum și pe lipsa motivării hotărârii atacate.

Al doilea motiv este întemeiat pe eroarea de drept a Tribunalului în ceea ce privește aplicarea regulii privind minimul de subzistență.

Al treilea motiv este întemeiat pe o eroare de drept în măsura în care Tribunalul a reținut inexistența unei însărcinări.

Al patrulea motiv este întemeiat pe încălcarea dreptului Uniunii, întrucât Tribunalul a încălcat jurisprudența Barroso Truta și alții/Curtea de Justiție a Uniunii Europene (Hotărârea din 18 septembrie 2018, T-702/16 P, EU:T:2018:557, punctele 104-106).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale di Napoli (Italia) la 17 februarie 2022 – procedură penală împotriva lui CU

(Cauza C-112/22)

(2022/C 237/34)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Napoli

Inculpata din procedura principală

CU

Întrebările preliminare

1) Dreptul Uniunii, în special articolele 18 și 45 [TFUE], articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 492/11 ⁽¹⁾, articolul 11 alineatul (1) litera (d) din Directiva 2003/109/CE ⁽²⁾, articolul 29 din Directiva 2011/95/UE ⁽³⁾, articolul 34 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și articolele 30 și 31 din Carta socială a Consiliului Europei, se opune unei reglementări naționale precum reglementarea prevăzută la articolul 7 alineatul 1 coroborat cu articolul 2 alineatul 1 litera a) din Decretul-lege nr. 4 din 28 ianuarie 2019, aprobat cu modificări prin Legea nr. 26 din 28 martie 2019, în măsura în care condiționează accesul la venitul de cetățenie de îndeplinirea cerinței de a avea reședința în Italia de cel puțin zece ani (dintre care ultimii doi ani, considerați la momentul depunerii cererii și pe toată durata acordării beneficiului, trebuie să fie neîntreruși), rezervând astfel un tratament mai puțin favorabil pentru cetățenii italieni, pentru cetățenii Uniunii Europene care beneficiază de dreptul de ședere sau de ședere permanentă ori pentru resortisanții unor țări din afara Uniunii Europene rezidenți pe termen lung care au reședința de mai puțin de zece ani sau de zece ani, dintre care ultimii doi ani nu sunt neîntreruși, în raport cu aceleași categorii care au reședința de 10 zece ani, dintre care ultimii doi ani sunt neîntreruși?

În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:

2) Dreptul Uniunii, în special articolele 18 și 45 [TFUE], articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 492/11, articolul 11 alineatul (1) litera (d) din Directiva 2003/109/CE, articolul 29 din Directiva 2011/95/UE, articolul 34 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și articolele 30 și 31 din Carta socială a Consiliului Europei, se opune unei reglementări naționale precum reglementarea prevăzută la articolul 7 alineatul 1 coroborat cu articolul 2 alineatul 1 litera a) din Decretul-lege nr. 4 din 28 ianuarie 2019, aprobat cu modificări prin Legea nr. 26 din 28 martie 2019, în măsura în care rezervă un tratament diferit rezidenților pe termen lung, care pot dobândi un drept de ședere permanentă într-un stat membru al Uniunii Europene după ce au avut reședința o perioadă de cinci ani în statul membru gazdă, în raport cu rezidenții pe termen lung care au reședința de zece ani, dintre care ultimii doi ani sunt neîntreruși?

3) Dreptul Uniunii, în special articolele 18 și 45 [TFUE], articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 492/11, articolul 11 alineatul (1) litera (d) din Directiva 2003/109/CE și articolul 29 din Directiva 2011/95/UE, se opune unei reglementări naționale precum reglementarea prevăzută la articolul 7 alineatul 1 coroborat cu articolul 2 alineatul 1 litera a) din Decretul-lege nr. 4 din 28 ianuarie 2019, care impune cetățenilor italieni, cetățenilor Uniunii Europene și resortisanților unor țări din afara Uniunii Europene obligația de a avea reședința de zece ani (inclusiv pe o perioadă neîntreruptă de doi ani) pentru a putea beneficia de venitul de cetățenie?

4) Dreptul Uniunii, în special articolele 18 și 45 [TFUE], articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 492/11, articolul 11 alineatul (1) litera (d) din Directiva 2003/109/CE, articolul 29 din Directiva 2011/95/UE, articolul 34 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și articolele 30 și 31 din Carta socială a Consiliului Europei, se opune unei reglementări naționale precum reglementarea prevăzută la articolul 7 alineatul 1 coroborat cu articolul 2 alineatul 1 litera a) din Decretul-lege nr. 4 din 28 ianuarie 2019, în măsura în care, în vederea acordării venitului de cetățenie, impune cetățenilor italieni, cetățenilor Uniunii Europene și resortisanților unor țări din afara Uniunii Europene obligația de a declara că au avut reședința în Italia pe o perioadă de zece ani, dintre care ultimii doi ani trebuie să fie neîntreruși, prevăzând consecințe grave cu caracter penal pentru falsul în declarații?

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 492/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2011 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Uniunii (JO 2011, L 141, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 2003/109/CE a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung (JO 2004, L 16, p. 44, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 225).

⁽³⁾ Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate (reformare) (JO 2011, L 337, p. 9).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgericht Darmstadt (Germania) la 24 februarie 2022 – EF/Stadt Offenbach am Main

(Cauza C-129/22)

(2022/C 237/35)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Darmstadt

Părțile din procedura principală

Reclamant: EF

Pârâtă: Stadt Offenbach am Main

Întrebările preliminare

- 1) Un resortisant al unei țări terțe căruia i s-a acordat, de către un prim stat membru (în speță, Italia), statutul de rezident pe termen lung în temeiul Directivei 2003/109/CE ⁽¹⁾ poate să solicite celui de al doilea stat membru (în speță, Germania) reînnoirea permisului de ședere care i-a fost eliberat în temeiul articolului 14 și următoarele din Directiva 2003/109 fără a dovedi că beneficiază în continuare de statutul de rezident pe termen lung?

În cazul unui răspuns negativ la această întrebare:

- 2) Trebuie să se considere că statutul de rezident pe termen lung este menținut în cel de al doilea stat membru numai pentru că resortisantul unei țări terțe deține un permis de ședere UE de rezident pe termen lung eliberat de primul stat membru pentru o durată nelimitată, deși, timp de șase ani, el nu a avut reședința pe teritoriul statului membru care i-a acordat acest statut?

În cazul unui răspuns negativ la această întrebare:

- 3) În cadrul reînnoirii permisului de ședere, al doilea stat membru este competent să examineze pierderea statutului de rezident pe termen lung în temeiul articolului 9 alineatul (4) al doilea paragraf din Directiva 2003/109 și, dacă este cazul, să refuze reînnoirea sau primul stat membru este competent să constate pierderea ulterioară a acestui statut?

În cazul unui răspuns afirmativ la această întrebare:

- 4) În această ipoteză, examinarea motivului de pierdere prevăzut la articolul 9 alineatul (4) al doilea paragraf din Directiva 2003/109 impune o transpunere în dreptul național în care să se precizeze faptele care au dus la pierderea statutului de rezident pe termen lung în primul stat membru sau este suficient ca dreptul național să prevadă, fără trimitere expresă la directivă, că al doilea stat membru poate refuza permisul de ședere „în cazul în care străinul își pierde statutul de rezident pe termen lung într-un alt stat membru al Uniunii Europene”?

⁽¹⁾ Directiva 2003/109/CE a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung (JO 2004, L 16, p. 44, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 225).

Recurs introdus la 24 februarie 2022 de DD împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 21 decembrie 2021 în cauza T-703/19, DD/FRA

(Cauza C-130/22 P)

(2022/C 237/36)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurrent: DD (reprezentant: N. Lorenz, Rechtsanwältin)

Cealaltă parte din procedură: Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene

Concluziile recurentului

- Anularea în întregime a hotărârii atacate cu recurs;
- în consecință:
 - acordarea în favoarea recurentului a despăgubirii pentru prejudiciul moral suferit, astfel cum s-a detaliat în cerere, estimată *ex aequo et bono* la 50 000 de euro;
 - anularea deciziei directorului FRA din 21 decembrie 2018 de respingere a cererii recurentului formulate în temeiul articolului 90 alineatul (1) din Statutul funcționarilor;
 - dacă este necesar, anularea deciziei directorului FRA din 24 iunie 2019 de respingere a reclamației recurentului formulate în temeiul articolului 90 alineatul (2) din Statutul funcționarilor;
 - obligarea Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurentul invocă următoarele motive și argumente principale în legătură cu hotărârea atacată cu recurs:

1. Eroare de drept, nestabilirea faptelor relevante din punct de vedere legal, examinare incompletă a faptelor și denaturarea probelor legate de situația de fapt.
2. Eroare de drept, denaturarea probelor, motivare insuficientă, încălcarea principiului securității juridice și eroare vădită de apreciere privind primul motiv de nelegalitate.
3. Eroare de drept, denaturarea probelor, examinare legală incompletă a faptelor relevante, examinare incompletă a motivului, motivare insuficientă privind al doilea motiv de nelegalitate.
4. Eroare de drept, examinare incompletă a motivului și motivare insuficientă privind al cincilea motiv de nelegalitate.
5. Eroare de drept, denaturarea probelor, examinare incompletă a faptelor privind al șaselea motiv de nelegalitate.
6. Eroare de drept, examinare incompletă a motivului, motivare insuficientă, motiv în sensul că probele utilizate nu au fost obținute sau utilizate în mod legal în privința celui de al optulea motiv de nelegalitate.
7. Eroare de drept, denaturarea probelor, clasificare juridică a faptelor incorectă, motivare insuficientă în privința celui de al nouălea motiv de nelegalitate.
8. Eroare de drept, examinare incompletă a faptelor, motivare insuficientă și încălcare a articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene în privința secțiunii referitoare la pretinsul prejudiciu efectiv și legătura de cauzalitate.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (Lituania) la
3 martie 2022 – A.G./Lietuvos Respublikos generalinė prokuratūra**

(Cauza C-162/22)

(2022/C 237/37)

Limba de procedură: lituaniana

Instanța de trimitere

Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo

Părțile din procedura principală

Recurrent: A. G.

Cealaltă parte: Lietuvos Respublikos generalinė prokuratūra

Întrebarea preliminară

Articolul 15 alineatul (1) din Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor electronice ⁽¹⁾ coroborat cu articolele 7, 8, și 11 și cu articolul 52 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că interzice autorităților publice competente să utilizeze datele păstrate de furnizorii de servicii de comunicații electronice, care pot furniza informații privind datele unui utilizator al unui mijloc de comunicare electronică și comunicațiile efectuate de acesta, în cadrul unor anchete privind fapte de corupție legate de abuzul în serviciu, indiferent dacă accesul la aceste date a fost acordat, în cazul concret, în scopul combaterii infracționalității grave și al prevenirii amenințărilor grave la adresa siguranței publice?

⁽¹⁾ JO 2002, L 201, p. 37, Ediție specială, 13/vol. 36, p. 63.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale di Bolzano (Italia) la 8 martie 2022 – Procedură penală împotriva unor autori necunoscuți

(Cauza C-178/22)

(2022/C 237/38)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Bolzano

Părțile din procedura principală

Autori necunoscuți

Întrebarea preliminară

Articolul 15 alineatul (1) din Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 ⁽¹⁾ se opune reglementării naționale de la articolul 132 din Decretul legislativ nr. 196 din 30 iunie 2003 (Codul privind protecția datelor cu caracter personal), al cărui alineat (3) a fost modificat prin Decretul-lege nr. 132 din 30 septembrie 2021, care a devenit, în urma modificărilor, Legea nr. 178 din 23 noiembrie 2021, și care, în versiunea sa actuală, are următorul cuprins:

- „3. În termenul de păstrare impus de lege, în cazul în care există indicii suficiente cu privire la infracțiuni pentru care legea prevede pedeapsa cu închisoarea pe viață sau cu închisoarea de cel puțin trei ani, stabilită în conformitate cu articolul 4 din Codul de procedură penală, precum și cu privire la infracțiuni de amenințare și de hărțuire sau de tulburare a liniștii persoanelor prin intermediul telefonului, atunci când amenințarea, hărțuirea și tulburarea sunt grave, dacă sunt relevante pentru stabilirea faptelor, datele sunt obținute, sub rezerva autorizării judecătorului prin ordonanță motivată, la cererea procurorului sau la cererea apărătorului inculpatului, a persoanei cercetate, a părții vătămate și a altor persoane private”?

⁽¹⁾ Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice) (JO 2002, L 201, p. 37, Ediția specială, 13/vol. 36, p. 63).

Recurs introdus la 9 martie 2022 de Nemea Bank plc împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a noua extinsă) din 20 decembrie 2021 în cauza T-321/17, Niemelä și alții/ECB

(Cauza C-181/22 P)

(2022/C 237/39)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Nemea Bank plc (reprezentant: A. Meriläinen, asianajaja)

Celelalte părți din procedură: Heikki Niemelä, Mika Lehto, Nemea plc, Nevestor SA, Banca Centrală Europeană, Comisia Europeană

Concluziile recurenteii

Recurenta solicită Curții:

- anularea ordonanței atacate;
- trimiterea cauzei spre judecare la Tribunal, dar de către o altă cameră cu o compunere total diferită, având în vedere părtinirea și nerespectarea drepturilor fundamentale ale recurenteii de către camera care a dat ordonanța menționată;
- obligarea BCE la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Primul motiv de recurs: Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a considerat în mod eronat că nu era necesar să se pronunțe în cauza T-321/17, nu a luat în considerare în mod eronat că pretinsul efect *ex tunc* al deciziei BCE din 30 iunie 2017 a încălcat articolul 263 TFUE și a considerat în mod eronat că recurenta nu are interesul de a se anula decizia din 23 martie 2017 de retragere a autorizației.

Al doilea motiv de recurs: Tribunalul a săvârșit o eroare de drept în legătură cu numeroase încălcări ale normelor fundamentale de procedură.

Al treilea motiv de recurs: Tribunalul nu a luat în considerare încălcarea dreptului recurenteii întemeiat pe articolul 47 din cartă înainte de începerea procedurii și lipsa continuă de reprezentare efectivă a recurenteii în timpul procedurii.

Al patrulea motiv de recurs: Tribunalul nu a luat în considerare încălcarea dreptului recurenteii întemeiat pe articolul 41 din cartă atunci când a decis că cererea de despăgubiri este inadmisibilă.

Al cincilea motiv de recurs: Tribunalul a săvârșit o eroare de drept întrucât nu a luat în considerare dreptul recurenteii în temeiul articolului 340 TFUE atunci când a decis că cererea de despăgubiri este inadmisibilă.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht München (Germania) la 10 martie 2022 – JU/Scalable Capital GmbH

(Cauza C-182/22)

(2022/C 237/40)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgericht München

Părțile din procedura principală

Reclamant: JU

Pârâtă: Scalable Capital GmbH

Întrebările preliminare

1. Articolul 82 din Regulamentul general ⁽¹⁾ privind protecția datelor trebuie interpretat în sensul că dreptul la despăgubiri, inclusiv în cadrul stabilirii întinderii sale, nu are caracterul unei sancțiuni, neavând în special o funcție disuasivă generală sau specifică, ci dreptul la despăgubiri are doar o funcție de compensare și, în anumite cazuri, o funcție de satisfacție?
- 2a. În vederea aprecierii dreptului la despăgubiri pentru prejudiciul moral, trebuie să se considere că dreptul la despăgubiri are de asemenea o funcție de satisfacție individuală – înțelesă în acest caz ca fiind interesul rămas în sfera privată a persoanei vătămate de a vedea sancționat comportamentul cauzator al prejudiciului – sau dreptul la despăgubiri are doar o funcție de compensare, înțelesă în acest caz ca urmărind să compenseze atingerile suferite?
- 2b1. Dacă este necesar să se considere că dreptul la despăgubiri pentru prejudiciul moral are atât o funcție de compensare, cât și o funcție de satisfacție, în cadrul aprecierii sale, trebuie să se considere că funcția de compensare are o prioritate structurală sau, cel puțin, se află într-un raport de tip regulă-excepție față de funcția de satisfacție? Aceasta are drept consecință faptul că o funcție de satisfacție nu poate fi luată în considerare decât în cazul unor încălcări săvârșite în mod intenționat sau din neglijență gravă?
- 2b2. În cazul în care dreptul la despăgubiri pentru prejudiciul moral nu are o funcție de satisfacție, în cadrul aprecierii sale, numai încălcările protecției datelor săvârșite în mod intenționat sau din neglijență gravă prezintă o importanță suplimentară în ceea ce privește evaluarea contribuțiilor la cauzarea prejudiciului?
3. În vederea înțelegerii despăgubirilor pentru prejudiciul moral, în cadrul aprecierii acestora trebuie să se pornească de la premisa unei ierarhii structurale sau, cel puțin, a unei ierarhii de tip regulă-excepție, în care experiența atingerii aduse de o încălcare a datelor prezintă o importanță mai redusă decât experiența atingerii și a durerii legate de o vătămare corporală?
4. Atunci când se presupune că există un prejudiciu, o instanță națională are posibilitatea, având în vedere lipsa de gravitate, de a nu acorda decât despăgubiri materiale minore și, prin urmare, în anumite cazuri, care sunt percepute de către partea vătămată sau în general ca fiind doar simbolice?
5. În vederea înțelegerii despăgubirilor pentru prejudiciul moral, în cadrul aprecierii consecințelor acestuia, trebuie să se considere că există un furt de identitate în sensul considerentului (75) al Regulamentului general privind protecția datelor numai în cazul în care un infractor și-a asumat în mod efectiv identitatea persoanei vizate, cu alte cuvinte, s-a prezentat, sub o formă sau alta, ca fiind persoana vizată, sau există deja un asemenea furt de identitate în împrejurarea în care infractorul dispune între timp de date care permit identificarea persoanei vizate?

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO 2016, L 119, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesarbeitsgericht (Germania) la 10 martie 2022 –
IK/KfH Kuratorium für Dialyse und Nierentransplantation e.V.**

(Cauza C-184/22)

(2022/C 237/41)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesarbeitsgericht

Părțile din procedura principală

Reclamantă: IK

Pârâtă: KfH Kuratorium für Dialyse und Nierentransplantation e.V.

Întrebările preliminare

1. Articolul 157 TFUE, precum și articolul 2 alineatul (1) litera (b) și articolul 4 prima teză din Directiva 2006/54/CE⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că o reglementare națională privind un contract colectiv, care stipulează că plata unor sporuri pentru ore suplimentare este prevăzută doar pentru orele de muncă lucrate peste programul de lucru normal al unui lucrător cu normă întreagă, conține o diferență de tratament între lucrătorii cu normă întreagă și lucrătorii cu fracțiune de normă?
2. În cazul unui răspuns afirmativ al Curții la prima întrebare:
 - a) Articolul 157 TFUE, precum și articolul 2 alineatul (1) litera (b) și articolul 4 prima teză din Directiva 2006/54/CE trebuie interpretate în sensul că, într-un astfel de caz, pentru a aprecia că diferența de tratament afectează un număr considerabil mai ridicat de femei decât de bărbați, nu este suficient ca în rândul lucrătorilor cu fracțiune de normă să existe un număr considerabil mai ridicat de femei decât de bărbați, ci trebuie ca, în rândul lucrătorilor cu normă întreagă, să existe un număr considerabil mai ridicat de bărbați sau o proporție semnificativ mai importantă de bărbați?
 - b) În ceea ce privește articolul 157 TFUE și Directiva 2006/54/CE, rezultă alte concluzii din considerațiile Curții de Justiție din Hotărârea din 26 ianuarie 2021, Szpital Kliniczny im. dra J. Babińskiego Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w Krakowie⁽²⁾, potrivit cărora și o diferență de tratament, existentă în interiorul unui grup de persoane afectate de un handicap, poate intra sub incidența „conceptului de discriminare” prevăzut la articolul 2 din Directiva 2000/78/CE⁽³⁾?
3. În cazul în care Curtea de Justiție răspunde afirmativ la prima întrebare, iar la întrebările de la punctele 2a) și 2b) răspunsul este că, într-un caz precum cel din litigiul principal, s-ar putea aprecia că diferența de tratament în ceea ce privește remunerația vizează considerabil mai multe femei decât bărbați, atunci articolul 157 TFUE, precum și articolul 2 alineatul (1) litera (b) și articolul 4 prima teză din Directiva 2006/54/CE trebuie interpretate în sensul că poate constitui un scop legitim faptul că părțile semnatare ale unui contract colectiv urmăresc, printr-o reglementare – precum cea menționată la prima întrebare –, pe de o parte, obiectivul de a descuraja angajatorul să dispună prestarea de ore suplimentare și să compenseze prestarea de către lucrători a unui volum de muncă mai mare de cât cel convenit cu plata unui spor pentru ore suplimentare, dar și, pe de altă parte, obiectivul de a împiedica un tratament nefavorabil al lucrătorilor cu normă întreagă față de lucrătorii cu fracțiune de normă și de aceea să reglementeze că sporurile se datorează doar pentru orele suplimentare prestate în plus peste programul de lucru al unui lucrător cu normă întreagă într-o lună calendaristică?
4. Clauza 4 punctul 1 din Acordul-cadru cu privire la munca pe fracțiune de normă din anexa la Directiva 97/81/CE⁽⁴⁾ trebuie interpretată în sensul că o reglementare națională privind un contract colectiv, care stipulează că plata unor sporuri pentru ore suplimentare este prevăzută doar pentru orele de muncă lucrate peste programul de lucru normal al unui lucrător cu normă întreagă, conține o diferență de tratament între lucrătorii cu normă întreagă și lucrătorii cu fracțiune de normă?
5. În cazul unui răspuns afirmativ al Curții la a patra întrebare, atunci clauza 4 punctul 1 din Acordul-cadru cu privire la munca pe fracțiune de normă din anexa la Directiva 97/81/CE trebuie interpretată în sensul că poate constitui un motiv obiectiv faptul că părțile semnatare ale unui contract colectiv urmăresc, printr-o reglementare – precum cea menționată la a patra întrebare –, pe de o parte, obiectivul de a descuraja angajatorul să dispună prestarea de ore suplimentare și să compenseze prestarea de către lucrători a unui volum de muncă mai mare de cât cel convenit cu plata unui spor pentru ore suplimentare, dar și, pe de altă parte, obiectivul de a împiedica un tratament nefavorabil al lucrătorilor cu normă întreagă față de lucrătorii cu fracțiune de normă și de aceea să reglementeze că sporurile se datorează doar pentru orele suplimentare prestate în plus peste programul de lucru al unui lucrător cu normă întreagă într-o lună calendaristică?

⁽¹⁾ Directiva Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă (reformă) (JO 2006, L 204, p. 23, Ediție specială, 05/vol. 8, p. 262).

⁽²⁾ Hotărârea din 26 ianuarie 2021 (C-16/19, EU:C:2021:64).

⁽³⁾ Directiva Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă (JO 2000, L 303, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 7).

⁽⁴⁾ Directiva Consiliului din 15 decembrie 1997 privind acordul-cadru cu privire la munca pe fracțiune de normă, încheiat de UCIPE, CEIP și CES (JO 1998, L 14, p. 9, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 35).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesarbeitsgericht (Germania) la 10 martie 2022 –
CM/KfH Kuratorium für Dialyse und Nierentransplantation e.V.**

(Cauza C-185/22)

(2022/C 237/42)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesarbeitsgericht

Părțile din procedura principală

Reclamantă: CM

Pârâtă: KfH Kuratorium für Dialyse und Nierentransplantation e.V.

Întrebările preliminare

1. Articolul 157 TFUE, precum și articolul 2 alineatul (1) litera (b) și articolul 4 prima teză din Directiva 2006/54/CE ⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că o reglementare națională privind un contract colectiv, care stipulează că plata unor sporuri pentru ore suplimentare este prevăzută doar pentru orele de muncă lucrate peste programul de lucru normal al unui lucrător cu normă întreagă, conține o diferență de tratament între lucrătorii cu normă întreagă și lucrătorii cu fracțiune de normă?
2. În cazul unui răspuns afirmativ al Curții la prima întrebare:
 - a) Articolul 157 TFUE, precum și articolul 2 alineatul (1) litera (b) și articolul 4 prima teză din Directiva 2006/54/CE trebuie interpretate în sensul că, într-un astfel de caz, pentru a aprecia că diferența de tratament afectează un număr considerabil mai ridicat de femei decât de bărbați, nu este suficient ca în rândul lucrătorilor cu fracțiune de normă să existe un număr considerabil mai ridicat de femei decât de bărbați, ci trebuie ca, în rândul lucrătorilor cu normă întreagă, să existe un număr considerabil mai ridicat de bărbați sau o proporție semnificativ mai importantă de bărbați?
 - b) În ceea ce privește articolul 157 TFUE și Directiva 2006/54/CE, rezultă alte concluzii din considerațiile Curții de Justiție din Hotărârea din 26 ianuarie 2021, Szpital Kliniczny im. dra J. Babińskiego Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w Krakowie ⁽²⁾, potrivit cărora și o diferență de tratament, existentă în interiorul unui grup de persoane afectate de un handicap, poate intra sub incidența „conceptului de discriminare” prevăzut la articolul 2 din Directiva 2000/78/CE ⁽³⁾?
3. În cazul în care Curtea de Justiție răspunde afirmativ la prima întrebare, iar la întrebările de la punctele 2a) și 2b) răspunsul este că, într-un caz precum cel din litigiul principal, s-ar putea aprecia că diferența de tratament în ceea ce privește remunerația vizează considerabil mai multe femei decât bărbați, atunci articolul 157 TFUE, precum și articolul 2 alineatul (1) litera (b) și articolul 4 prima teză din Directiva 2006/54/CE trebuie interpretate în sensul că poate constitui un scop legitim faptul că părțile semnatare ale unui contract colectiv urmăresc, printr-o reglementare – precum cea menționată la prima întrebare –, pe de o parte, obiectivul de a descuraja angajatorul să dispună prestarea de ore suplimentare și să compenseze prestarea de către lucrători a unui volum de muncă mai mare de cât cel convenit cu plata unui spor pentru ore suplimentare, dar și, pe de altă parte, obiectivul de a împiedica un tratament nefavorabil al lucrătorilor cu normă întreagă față de lucrătorii cu fracțiune de normă și de aceea să reglementeze că sporurile se datorează doar pentru orele suplimentare prestate în plus peste programul de lucru al unui lucrător cu normă întreagă într-o lună calendaristică?
4. Clauza 4 punctul 1 din Acordul-cadru cu privire la munca pe fracțiune de normă din anexa la Directiva 97/81/CE ⁽⁴⁾ trebuie interpretată în sensul că o reglementare națională privind un contract colectiv, care stipulează că plata unor sporuri pentru ore suplimentare este prevăzută doar pentru orele de muncă lucrate peste programul de lucru normal al unui lucrător cu normă întreagă, conține o diferență de tratament între lucrătorii cu normă întreagă și lucrătorii cu fracțiune de normă?

5. În cazul unui răspuns afirmativ al Curții la a patra întrebare, atunci clauza 4 punctul 1 din Acordul-cadru cu privire la munca pe fracțiune de normă din anexa la Directiva 97/81/CE trebuie interpretată în sensul că poate constitui un motiv obiectiv faptul că părțile semnatare ale unui contract colectiv urmăresc, printr-o reglementare – precum cea menționată la a patra întrebare –, pe de o parte, obiectivul de a descuraja angajatorul să dispună prestarea de ore suplimentare și să compenseze prestarea de către lucrători a unui volum de muncă mai mare de cât cel convenit cu plata unui spor pentru ore suplimentare, dar și, pe de altă parte, obiectivul de a împiedica un tratament nefavorabil al lucrătorilor cu normă întreagă față de lucrătorii cu fracțiune de normă și de aceea să reglementeze că sporurile se datorează doar pentru orele suplimentare prestate în plus peste programul de lucru al unui lucrător cu normă întreagă într-o lună calendaristică?

- (¹) Directiva Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă (reformă) (JO 2006, L 204, p. 23, Ediție specială, 05/vol. 8, p. 262).
- (²) Hotărârea din 26 ianuarie 2021 (C-16/19, EU:C:2021:64).
- (³) Directiva Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă (JO 2000, L 303, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 7).
- (⁴) Directiva Consiliului din 15 decembrie 1997 privind acordul-cadru cu privire la munca pe fracțiune de normă, încheiat de UCIPE, CEIP și CES (JO 1998, L 14, p. 9, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 35).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht München (Germania) la 11 martie 2022 –
SO/Scalable Capital GmbH**

(Cauza C-189/22)

(2022/C 237/43)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgericht München

Părțile din procedura principală

Reclamant: SO

Pârâtă: Scalable Capital GmbH

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 82 din Regulamentul general privind protecția datelor(¹) trebuie interpretat în sensul că dreptul la despăgubiri, inclusiv în cadrul stabilirii întinderii sale, nu are caracterul unei sancțiuni, neavând în special o funcție disuasivă generală sau specifică, ci dreptul la despăgubiri are doar o funcție de compensare și, în anumite cazuri, o funcție de satisfacție?
- 2.a) În vederea aprecierii dreptului la despăgubiri pentru prejudiciul moral, trebuie să se considere că dreptul la despăgubiri are de asemenea o funcție de satisfacție individuală – înțelesă în acest caz ca fiind interesul rămas în sfera privată a persoanei vătămate de a vedea sancționat comportamentul cauzator al prejudiciului – sau dreptul la despăgubiri are doar o funcție de compensare, înțelesă în acest caz ca urmărind să compenseze atingerile suferite?
- 2.b.1) Dacă este necesar să se considere că dreptul la despăgubiri pentru prejudiciul moral are atât o funcție de compensare, cât și o funcție de satisfacție, în cadrul aprecierii sale, trebuie să se considere că funcția de compensare are o prioritate structurală sau, cel puțin, se află într-un raport de tip regulă-excepție față de funcția de satisfacție? Aceasta are drept consecință faptul că o funcție de satisfacție nu poate fi luată în considerare decât în cazul unor încălcări săvârșite în mod intenționat sau din neglijență gravă?
- 2.b.2) În cazul în care dreptul la despăgubiri pentru prejudiciul moral nu are o funcție de satisfacție, în cadrul aprecierii sale, numai încălcările protecției datelor săvârșite în mod intenționat sau din neglijență gravă prezintă o importanță suplimentară în ceea ce privește evaluarea contribuțiilor la cauzarea prejudiciului?
- 3) În vederea înțelegerii despăgubirilor pentru prejudiciul moral, în cadrul aprecierii acestora trebuie să se poarte de la premisa unei ierarhii structurale sau, cel puțin, a unei ierarhii de tip regulă-excepție, în care experiența atingerii aduse de o încălcare a datelor prezintă o importanță mai redusă decât experiența atingerii și a durerii legate de o vătămare corporală?

- 4) Atunci când se presupune că există un prejudiciu, o instanță națională are posibilitatea, având în vedere lipsa de gravitate, de a nu acorda decât despăgubiri materiale minore și, prin urmare, în anumite cazuri, care sunt percepute de către partea vătămată sau în general ca fiind doar simbolice?
- 5) În vederea înțelegerii despăgubirilor pentru prejudiciul moral, în cadrul aprecierii consecințelor acestuia, trebuie să se considere că există un furt de identitate în sensul considerentului (75) al Regulamentului general privind protecția datelor numai în cazul în care un infractor și-a asumat în mod efectiv identitatea persoanei vizate, cu alte cuvinte, s-a prezentat, sub o formă sau alta, ca fiind persoana vizată, sau există deja un asemenea furt de identitate în împrejurarea în care infractorul dispune între timp de date care permit identificarea persoanei vizate?

(¹) Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO 2016, L 119, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberster Gerichtshof (Austria) la 11 martie 2022 – TR,
UQ/FTI Touristik GmbH**

(Cauza C-193/22)

(2022/C 237/44)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Gerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamanți: TR, UQ

Pârâtă: FTI Touristik GmbH

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 12 alineatul (2) din Directiva (UE) 2015/2302 (¹) a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind pachetele de servicii de călătorie și serviciile de călătorie asociate trebuie interpretat în sensul că:
 - [a] pentru aprecierea caracterului justificat al rezilierii sunt relevante numai circumstanțele inevitabile și extraordinare care s-au produs deja la momentul rezilierii
 - [b] sau în sensul că trebuie avute în vedere și circumstanțe extraordinare care s-au produs, în mod efectiv, după reziliere, dar înaintea începerii programate a călătoriei (care este cel mai târziu moment posibil pentru reziliere)?

În cazul unui răspuns afirmativ la punctul [a]:

[aa] : Articolul 12 alineatul (2) din directivă trebuie interpretat în sensul că, în cadrul litigiului privind caracterul justificat al rezilierii, călătorul se poate prevala și de astfel de circumstanțe inevitabile și extraordinare care s-au produs deja la momentul rezilierii, dar despre care a luat cunoștință abia ulterior?
- 2) Articolul 12 alineatul (2) din directivă trebuie interpretat în sensul că dreptul la reziliere fără plata unui comision nu există atunci când circumstanțele pe care se întemeiază călătorul existau deja la momentul rezervării și erau cunoscute de acesta?

(¹) Directiva (UE) 2015/2302 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind pachetele de servicii de călătorie și serviciile de călătorie asociate, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și a Directivei 2011/83/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivei 90/314/CEE a Consiliului (JO 2015, L 326, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Arbeitsgericht Ludwigshafen am Rhein (Germania) la
17 martie 2022 – TF/Sparkasse Südpfalz**

(Cauza C-206/22)

(2022/C 237/45)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Arbeitsgericht Ludwigshafen am Rhein

Părțile din procedura principală

Reclamant: TF

Pârâtă: Sparkasse Südpfalz

Întrebarea preliminară

Articolul 7 alineatul (1) din Directiva 2003/88/CE ⁽¹⁾ și dreptul la concediu plătit consacrat la articolul 31 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că se opun unor dispoziții sau unor practici naționale referitoare la acordarea concediului de odihnă lucrătorilor, care prevăd că dreptul la concediu este respectat și atunci când, pe parcursul unui concediu aprobat, lucrătorul este afectat de un eveniment imprevizibil, precum în speță, de o carantină impusă de stat și, din acest motiv, este împiedicat să exercite pe deplin acest drept?

⁽¹⁾ Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru (JO 2003, L 299, p. 9, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 3).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale di Lecce (Italia) la 24 martie 2022 – BU/Comune di Copertino

(Cauza C-218/22)

(2022/C 237/46)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Lecce

Părțile din procedura principală

Reclamant: BU

Pârâtă: Comune di Copertino

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 7 din Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru ⁽¹⁾ și articolul 31 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal (și anume articolul 5 alineatul 8 din Decretul-lege nr. 95 din 6 iulie 2012 privind dispoziții urgente pentru revizuirea cheltuielilor publice fără modificarea serviciilor publice, precum și măsuri de consolidare a patrimoniului întreprinderilor din sectorul bancar, aprobat cu modificări prin articolul 1 alineatul 1 din Legea nr. 135 din 7 august 2012), care, având în vedere cerințele de limitare a cheltuielilor publice, precum și cerințele organizatorice ale angajatorului din sectorul public, interzice compensarea în bani a concediului în cazul demisiei lucrătorului angajat în sectorul public?

- 2) În cazul unui răspuns afirmativ, articolul 7 din Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru și articolul 31 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că impun ca funcționarul public să facă dovada imposibilității de a efectua concediul pe durata raportului de muncă?

(¹) JO 2003, L 299, p. 9, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 3.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale di Napoli (Italia) la 29 martie 2022 – Procedură penală privind pe ND

(Cauza C-223/22)

(2022/C 237/47)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Napoli

Inculpa din procedura principală

ND

Întrebările preliminare

- 1) Dreptul Uniunii, în special articolele 18 și 45 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 492/11 (¹), articolul 11 alineatul (1) litera (d) din Directiva 2003/109/CE (²), articolul 29 din Directiva (UE) 2011/95/UE (³), articolul 34 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și articolele 30 și 31 din Carta socială a Consiliului Europei, se opune unei reglementări naționale precum reglementarea prevăzută la articolul 7 alineatul 1 coroborat cu articolul 2 alineatul 1 litera a) din Decretul-lege nr. 4 din 28 ianuarie 2019, aprobat cu modificări prin Legea nr. 26 din 28 martie 2019, în măsura în care condiționează accesul la venitul de cetățenie de îndeplinirea cerinței de a avea reședința în Italia de cel puțin zece ani (dintre care ultimii doi ani, considerați la momentul depunerii cererii și pe toată durata acordării beneficiului, trebuie să fie neîntrerupți), rezervând astfel un tratament mai puțin favorabil pentru cetățenii italieni, pentru cetățenii Uniunii Europene care beneficiază de dreptul de ședere sau de ședere permanentă ori pentru resortisanții unor țări din afara Uniunii Europene rezidenți pe termen lung care au reședința de mai puțin de zece ani sau de zece ani, dintre care ultimii doi ani nu sunt neîntrerupți, în raport cu aceleași categorii care au reședința de 10 ani, dintre care ultimii doi ani sunt neîntrerupți?

În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:

- 2) Dreptul Uniunii, în special articolele 18 și 45 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 492/11, articolul 11 alineatul (1) litera (d) din Directiva 2003/109/CE, articolul 29 din Directiva 2011/95/UE, articolul 34 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și articolele 30 și 31 din Carta socială a Consiliului Europei, se opune unei reglementări naționale precum reglementarea prevăzută la articolul 7 alineatul 1 coroborat cu articolul 2 alineatul 1 litera a) din Decretul-lege nr. 4 din 28 ianuarie 2019, aprobat cu modificări prin Legea nr. 26 din 28 martie 2019, în măsura în care rezervă un tratament diferit rezidenților pe termen lung, care pot dobândi un drept de ședere permanentă într-un stat membru al Uniunii Europene după ce au avut reședința o perioadă de cinci ani în statul membru gazdă, în raport cu rezidenții pe termen lung care au reședința de zece ani, dintre care ultimii doi ani sunt neîntrerupți?
- 3) Dreptul Uniunii, în special articolele 18 și 45 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 492/11, articolul 11 alineatul (1) litera (d) din Directiva 2003/109/CE și articolul 29 din Directiva 2011/95/UE, se opune unei reglementări naționale precum reglementarea prevăzută la articolul 7 alineatul 1 coroborat cu articolul 2 alineatul 1 litera a) din Decretul-lege nr. 4 din 28 ianuarie 2019, care impune cetățenilor italieni, cetățenilor Uniunii Europene și resortisanților unor țări din afara Uniunii Europene obligația de a avea reședința de zece ani (inclusiv pe o perioadă neîntreruptă de doi ani) pentru a putea beneficia de venitul de cetățenie?

- 4) Dreptul Uniunii, în special articolele 18 și 45 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 492/11, articolul 11 alineatul (1) litera (d) din Directiva 2003/109/CE, articolul 29 din Directiva 2011/95/UE, articolul 34 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și articolele 30 și 31 din Carta socială a Consiliului Europei, se opune unei reglementări naționale precum reglementarea prevăzută la articolul 7 alineatul 1 coroborat cu articolul 2 alineatul 1 litera a) din Decretul-lege nr. 4 din 28 ianuarie 2019, în măsura în care, în vederea acordării venitului de cetățenie, impune cetățenilor italieni, cetățenilor Uniunii Europene și resortisanților unor țări din afara Uniunii Europene obligația de a declara că au avut reședința în Italia pe o perioadă de zece ani, dintre care ultimii doi ani trebuie să fie neîntrerupți, prevăzând consecințe grave cu caracter penal pentru falsul în declarații?

- (¹) Regulamentul (UE) nr. 492/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2011 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Uniunii (JO 2011, L 141, p. 1).
- (²) Directiva 2003/109/CE a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung (JO 2004, L 16, p. 44, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 225).
- (³) Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate (reformare) (JO 2011, L 337, p. 9).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Administrativen sad – Gabrovo (Bulgaria) la 31 martie 2022 – IL/Regionalna direksia „Avtomobilna administratsia” Pleven

(Cauza C-227/22)

(2022/C 237/48)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Administrativen sad – Gabrovo

Părțile din procedura principală

Recurrent: IL

Intimată: Regionalna direksia „Avtomobilna administratsia” Pleven

Întrebarea preliminară

Dispozițiile Directivei 2006/126 (¹) permit statelor membre să solicite conducătorilor de vehicule din categoriile C, CE, C1, C1E, D, DE, D1 și D1E să se supună unei examinări medicale pentru determinarea aptitudinii lor psihice și mentale la intervale mai scurte decât durata de valabilitate a permisului de conducere și, în acest sens, să solicite (în plus față de permisul de conducere) un document separat care să ateste aptitudinea lor? Sau posesia unui permis de conducere valabil din categoriile menționate atestă, de asemenea, aptitudinea psihică și mentală a conducătorului auto, întrucât această aptitudine a fost deja stabilită la prima eliberare, respectiv la reînnoirea permisului de conducere?

- (¹) Directiva 2006/126/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 2006 privind permisele de conducere (JO 2006, L 403, p. 18, Ediție specială, 07/vol. 17, p. 216).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Düsseldorf (Germania) la 1 aprilie 2022 – flightright GmbH/Eurowings GmbH

(Cauza C-228/22)

(2022/C 237/49)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgericht Düsseldorf

Părțile din procedura principală

Reclamantă: flightright GmbH

Pârâtă: Eurowings GmbH

Întrebările preliminare

- 1) O împrejurare excepțională în sensul articolului 5 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 ⁽¹⁾ privind drepturile pasagerilor aerieni există în toate cazurile în care anularea zborului sau întârzierea echivalentă cu o anulare este bazată pe o modificare a alocării intervalelor orare de către organismul de control al traficului aerian competent?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, pentru reținerea unei împrejurări excepționale în sensul articolului 5 alineatul (3) din Regulamentul privind drepturile pasagerilor aerieni este suficient ca modificarea alocării intervalelor orare să se bazeze pe o reducere a capacităților de zbor impusă de condițiile meteorologice, deși condițiile meteorologice nu au determinat suspendarea întregului trafic aerian?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 (JO 2004, L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tallinna Halduskohus (Estonia) la 4 aprilie 2022 –
Roheline Kogukond MTÜ, Eesti Metsa Abiks MTÜ, Päästame Eesti Metsad MTÜ și Sihtasutuse
Keskkonnateabe Ühendus/Keskkonnaagentuur**

(Cauza C-234/22)

(2022/C 237/50)

Limba de procedură: estona

Instanța de trimitere

Tallinna Halduskohus

Părțile din procedura principală

Reclamante: Roheline Kogukond MTÜ, Eesti Metsa Abiks MTÜ, Päästame Eesti Metsad MTÜ și Sihtasutuse Keskkonnateabe Ühendus

Pârâtă: Keskkonnaagentuur

Întrebările preliminare

1. Date precum cele referitoare la localizarea parcelelor eșantion permanente din inventarul forestier statistic din procedura principală trebuie să fie calificate drept informații despre mediu în sensul articolului 2 punctul 1 litera (a) sau al articolului 2 punctul 1 litera (b) din Directiva privind informațiile despre mediu ⁽¹⁾?
2. În cazul în care aceste date constituie informații despre mediu în conformitate cu răspunsul dat la prima întrebare: articolul 4 alineatul (1) litera (d) din Directiva privind informațiile despre mediu trebuie interpretat în sensul că printre materialele în curs de finalizare sau documentele sau datele care nu sunt finalizate se numără și datele referitoare la localizarea parcelelor eșantion permanente din inventarul forestier statistic?

Articolul 4 alineatul (2) litera (a) din Directiva privind informațiile despre mediu trebuie să fie interpretat în sensul că condiția prevăzută de această dispoziție – ca legislația să prevadă confidențialitatea corespunzătoare – este îndeplinită atunci când cerința de confidențialitate nu este prevăzută de lege pentru un anumit tip de informații, ci rezultă, prin interpretare, dintr-o dispoziție a unui act normativ cu caracter general, precum Legea privind informațiile publice sau Legea privind statisticile de stat?

În ceea ce privește aplicarea articolului 4 alineatul (2) litera (b) din Directiva privind informațiile despre mediu, trebuie să se constate efectiv o afectare în mod negativ a relațiilor internaționale ale statului, posibilă prin divulgarea informațiilor solicitate, sau este suficientă constatarea unui risc de afectare?

Motivul invocat la articolul 4 alineatul (2) litera (h) din Directiva privind informațiile despre mediu, „protecția mediului [vizat de informațiile respective]”, justifică o restricție privind accesul la informațiile despre mediu pentru a garanta fiabilitatea statisticilor de stat?

3. În cazul în care, în funcție de răspunsul la prima întrebare, date precum cele din procedura principală referitoare la localizarea parcelelor eșantion permanente din inventarul forestier statistic nu constituie informații despre mediu, o cerere de informații referitoare la aceste date trebuie să fie considerată o cerere de acces la informații în sensul articolului 2 punctul 1 litera (b) din Directiva privind informațiile despre mediu, care trebuie să fie tratată în conformitate cu articolul 8 alineatul (2) din această directivă?
4. În cazul unui răspuns afirmativ la a treia întrebare: date precum cele din procedura principală referitoare la localizarea parcelelor eșantion permanente din inventarul forestier statistic trebuie să fie considerate informații privind metodele de analiză, de prelevare de probe și de tratare preliminară a probelor folosite pentru compilarea informațiilor în sensul articolului 8 alineatul (2) din Directiva privind informațiile despre mediu?
5. În cazul unui răspuns afirmativ la a patra întrebare: accesul la astfel de informații, care decurge din articolul 8 alineatul (2) din Directiva privind informațiile despre mediu, poate fi restricționat pentru vreun motiv important care rezultă din dreptul intern?

Refuzul divulgării informațiilor în temeiul articolului 8 alineatul (2) din Directiva privind informațiile despre mediu poate fi atenuat prin alte măsuri, de exemplu prin măsuri de acordare a accesului la informațiile solicitate instituțiilor de cercetare și dezvoltare sau Curții de Conturi în scopul efectuării unui control

6. Refuzul divulgării de date precum cele din procedura principală referitoare la localizarea parcelelor eșantion permanente din inventarul forestier statistic poate fi motivat prin obiectivul de a asigura calitatea informațiilor privind mediul în sensul articolului 8 alineatul (1) din Directiva privind informațiile despre mediu?
7. Considerentul (21) al Directivei privind informațiile despre mediu conferă un temei juridic pentru divulgarea datelor privind localizarea parcelelor eșantion permanente din inventarul forestier statistic

(¹) Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind accesul publicului la informațiile despre mediu și de abrogare a Directivei 90/313/CEE a Consiliului (JO 2003, L 41, p. 26, Ediție specială, 15/vol. 9, p. 200).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de High Court (Irlanda) la 8 aprilie 2022 – Z.K. și
M.S./Minister for Justice and Equality**

(Cauza C-248/22)

(2022/C 237/51)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court (Irlanda)

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Z.K. și M.S.

Pârât: Minister for Justice and Equality

Întrebarea preliminară

Directiva 2004/38/CE (¹) a Consiliului interzice acordarea simultană a drepturilor de ședere derivate soțului înstrăinat și partenerului durabil *de facto* ai unui cetățean al Uniunii Europene care își exercită în mod legal dreptul la liberă circulație în calitate de lucrător în temeiul directivei?

(¹) Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (JO 2004, L 158, p. 77, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 56).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 11 aprilie 2022 –
BM/Gebühren Info Service GmbH (GIS)**

(Cauza C-249/22)

(2022/C 237/52)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof

Părțile din procedura principală

Recurentă: BM

Intimată: Gebühren Info Service GmbH (GIS)

Cealaltă parte din proces: Bundesminister für Finanzen, Österreichischer Rundfunk (ORF)

Întrebările preliminare

- 1) Ținând seama de dispoziția de drept primar a articolului 151 alineatul (1) coroborat cu anexa XV partea IX punctul 2 litera h) prima teză a doua liniuță din Actul privind condițiile de aderare și adaptările tratatelor pe care se întemeiază Uniunea Europeană ⁽¹⁾, o remunerație precum taxa de program a ORF austriacă, care este stabilită de însuși organismul public de radiodifuziune pentru a-și finanța activitatea, trebuie să fie considerată remunerație, în sensul articolului 2 coroborat cu articolul 378 alineatul (1) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽²⁾?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, taxa de program a ORF menționată în întrebare trebuie să fie de asemenea considerată o remunerație în sensul Directivei 2006/112/CE, în măsura în care sunt obligate să o achite persoane care, deși dispun de un aparat de recepție radio într-o clădire în care ORF furnizează pe cale terestră programele sale, nu pot recepționa aceste programe ale ORF, întrucât nu dispun de modulul de recepție necesar??

⁽¹⁾ Încheiat prin Tratatul între Regatul Belgiei, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Irlanda, Republica Italiană, Marele Ducat al Luxemburgului, Regatul Țărilor de Jos, Republica Portugheză, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (state membre ale Uniunii Europene) și Regatul Norvegiei, Republica Austria, Republica Finlanda și Regatul Suediei privind aderarea la Uniunea Europeană (JO 1994, C 241, p. 9).

⁽²⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

Recurs introdus la 12 aprilie 2022 de Pilatus Bank plc împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a noua extinsă) din 2 februarie 2022 în cauza T-27/19, Pilatus Bank și Pilatus Holding/BCE

(Cauza C-256/22 P)

(2022/C 237/53)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Pilatus Bank plc (reprezentant: O. Behrends, Rechtsanwalt)

Celelalte părți din procedură: Banca Centrală Europeană (BCE), Comisia Europeană, Pilatus Holding ltd.

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

— anularea hotărârii atacate;

- declararea nulității, în temeiul articolului 264 TFUE, a deciziei BCE din 2 noiembrie 2018 privind retragerea autorizației Pilatus Bank;
- trimiterea cauzei spre judecare Tribunalului pentru ca acesta să se pronunțe asupra acțiunii în anulare în cazul în care Curtea nu este în măsură să se pronunțe pe fond;
- obligarea BCE la plata cheltuielilor de judecată efectuate de recurentă, precum și a cheltuielilor de judecată aferente recursului.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenta invocă patru motive.

Primul motiv este întemeiat pe faptul că Tribunalul a asumat în mod eronat că este relevant din punct de vedere juridic să se stabilească dacă BCE este responsabilă de retragerea *de facto* a autorizației anterioare și în special dacă BCE avea obligația de a împiedica retragerea *de facto* a autorizației prin intermediul unei intervenții în temeiul articolului 6 alineatul (5) litera (c) din Regulamentul privind mecanismul unic de supraveghere (SSMR) ⁽¹⁾.

Al doilea motiv este întemeiat pe faptul că respingerea de către Tribunal a celui de al doilea motiv al recurente este întemeiată pe aprecierea eronată a Tribunalului potrivit căreia noțiunea de reputație care figurează la articolul 23 din Directiva privind cerințele în materie de fonduri proprii (CRD IV) ⁽²⁾ nu trebuie să fie interpretată în mod necesar în conformitate cu ordinea juridică a Uniunii, astfel încât un act de acuzare într-o țară terță poate aduce atingere reputației unui acționar chiar dacă comportamentul în cauză nu este nelegal în ordinea juridică a Uniunii și chiar dacă acest comportament este prevăzut într-un act de blocare.

Al treilea motiv este întemeiat pe mai multe erori suplimentare care afectează hotărârea atacată, printre care figurează cea potrivit căreia Tribunalul ar fi interpretat în mod greșit noțiunea de proporționalitate prin faptul că nu a considerat că o analiză a proporționalității trebuie să se bazeze pe motivele pe care se întemeiază decizia.

Al patrulea motiv este întemeiat pe încălcarea drepturilor procedurale ale recurente.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit (JO 2013, L 287, p. 63).

⁽²⁾ Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO 2013, L 176, p. 338).

Recurs introdus la 2 mai 2022 de Debregeas et associés Pharma (D & A Pharma) împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 2 martie 2022 în cauza T-556/20, D & A Pharma/Comisia și EMA

(Cauza C-291/22 P)

(2022/C 237/54)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Debregeas et associés Pharma (D & A Pharma) (reprezentanți: N. Viguié, E. Gouesse, avocați)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Agenția Europeană pentru Medicamente (EMA)

Concluziile recurente

- anularea Hotărârii Tribunalului din 2 martie 2022 în cauza T-556/20, D & A Pharma/Comisia și EMA;

- admiterea acțiunii și anularea Deciziei de punere în aplicare C (2020) 4694 final a Comisiei din 6 iulie 2020 de refuzare a autorizației de introducere pe piață în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 726/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 martie 2004 pentru „Hopveus – oxibat de sodiu”, medicament de uz uman;
- obligarea Comisiei și a EMA la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului formulat, recurenta invocă două motive.

Prin intermediul primului motiv, recurenta reproșează, în primul rând, că în hotărârea atacată s-a săvârșit o eroare de drept atunci când s-a statuat că Comitetul pentru medicamente de uz uman (CHMP) ar dispune de o marjă de apreciere largă pentru a decide dacă să recurgă la un comitet științific consultativ permanent (SAG) sau la un comitet ad-hoc, contrar dispozițiilor articolului 62 alineatul (1) al cincilea paragraf ultima teză din Regulamentul (CE) nr. 726/2004 ⁽¹⁾, ale articolului 11 din Regulamentul de procedură al CHMP ⁽²⁾ și ale articolului 6 alineatul (1) din Orientările privind procedura de reexaminare ⁽³⁾, această eroare de drept fiind dublată de o calificare juridică eronată a faptelor, întrucât, în speță și în orice caz, numai SAG permanent psihiatric ar fi putut fi consultat în mod valabil.

În al doilea rând, recurenta reproșează Tribunalului că a afectat hotărârea sa de o eroare de calificare juridică a faptelor, considerând că ea nu ar fi demonstrat influența pe care consultarea SGC permanent psihiatric ar fi putut să o aibă asupra sensului deciziei, în condițiile în care, pe de o parte, Hopvos se afla într-o situație comparabilă cu Selincro (acest medicament beneficiase de consultarea SAG permanent psihiatric și obținuse o autorizație de introducere pe piață) și, pe de altă parte, expertiza și modul de funcționare a SAG permanent psihiatric presupunea că consultarea sa ar fi putut avea o influență asupra sensului deciziei adoptate.

Prin intermediul celui de al doilea motiv, recurenta critică hotărârea atacată pentru că, în primul rând, în aceasta s-a săvârșit o eroare de drept în raport cu dreptul la bună administrare, consacrat la articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale, considerându-se că recurenta nu ar fi demonstrat lipsa de imparțialitate a comitetului ad-hoc convocat de CHMP pentru motivul că nu ar fi făcut dovada unor părtiniri sau a unor prejudecăți personale din partea unora dintre membrii comitetului, deși recurenta a invocat motivul de imparțialitate obiectivă, care nu impune demonstrarea unor declarații sau a unor luări de poziție, acestea ținând de imparțialitatea subiectivă.

În al doilea rând, recurenta reproșează Tribunalului că a calificat în mod eronat faptele, considerând că cei doi membri vizați ai comitetului ad-hoc nu s-ar fi aflat într-o situație de conflict de interese, deși situațiile lor respective erau de natură să stabilească o îndoială justificată în mod obiectiv și, în consecință, o lipsă de imparțialitate obiectivă din partea acestui comitet ad-hoc.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 726/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 martie 2004 de stabilire a procedurilor comunitare privind autorizarea și supravegherea medicamentelor de uz uman și veterinar și de instituire a unei Agenții Europene pentru Medicamente (JO 2004, L 136, p. 1, Ediție specială, 13 vol./44, p. 83).

⁽²⁾ Committee for Medicinal Products for Human Use – Rules of Procedure, EMEA/45110/2007.

⁽³⁾ Committee for Medicinal Products for Human Use, Procedural Advice on the Re-examination of CHMP Opinions, EMEA/CHMP/50745/2005 Rev. 1.

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 6 aprilie 2022 – Mubarak și alții/Consiliul

(Cauzele T-335/18, T-338/18 și T-327/19) ⁽¹⁾

(„Politica externă și de securitate comună – Măsuri restrictive adoptate având în vedere situația în Egipt – Măsuri adoptate împotriva unor persoane răspunzătoare de deturnare de fonduri publice și a unor persoane și entități asociate – Înghețarea fondurilor – Lista persoanelor, a entităților și a organismelor cărora li se aplică înghețarea fondurilor – Menținerea numelor reclamanților pe listă – Dreptul la apărare – Obligația Consiliului de a verifica dacă decizia unei autorități dintr-un stat terț a fost adoptată cu respectarea dreptului la apărare și a dreptului la protecție jurisdicțională efectivă – Eroare de drept – Eroare vădită de apreciere”)

(2022/C 237/55)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamanți în cauza T-335/18: Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak (Caire, Egipt), Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubarak (Cairo), Heidy Mohamed Magdy Hussein Rasekh (Cairo), Khadiga Mahmoud El Gammal (Cairo) (reprezentanți: B. Kennelly, QC, J. Pobjoy, barrister, G. Martin, C. Enderby Smith și F. Holmey, solicitors)

Reclamantă în cauza T-338/18: Suzanne Saleh Thabet (Cairo) (reprezentanți: B. Kennelly, QC, J. Pobjoy, barrister, G. Martin, C. Enderby Smith și F. Holmey, solicitors)

Reclamant în cauza T-327/19: Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, în calitate de moștenitor al lui Mohamed Hosni Elsayed Mubarak (Cairo) (reprezentanți: B. Kennelly, QC, J. Pobjoy, barrister, G. Martin, C. Enderby Smith și F. Holmey, solicitors)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: V. Piessevaux și A. Antoniadis, agenți)

Obiectul

Acțiuni întemeiate pe articolul 263 TFUE, prin care se solicită anularea, pe de o parte, a Deciziei (PESC) 2018/466 a Consiliului din 21 martie 2018 de modificare a Deciziei 2011/172/PESC privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Egipt (JO 2018, L 78I, p. 3), a Deciziei (PESC) 2019/468 a Consiliului din 21 martie 2019 de modificare a Deciziei 2011/172/PESC privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Egipt (JO 2019, L 80, p. 40) și a Deciziei (PESC) 2020/418 a Consiliului din 19 martie 2020 de modificare a Deciziei 2011/172/PESC privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Egipt (JO 2020, L 86, p. 11) și, pe de altă parte, a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/465 al Consiliului din 21 martie 2018 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 270/2011 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Egipt (JO 2018, L 78I, p. 1), a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2019/459 al Consiliului din 21 martie 2019 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 270/2011 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Egipt (JO 2019, L 80, p. 1) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2020/416 al Consiliului din 19 martie 2020 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 270/2011 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Egipt (JO 2020, L 86, p. 3), în măsura în care aceste acte se aplică reclamanților

Dispozitivul

1) Conexează cauzele T-335/18, T-338/18 și T-327/19 în vederea pronunțării hotărârii.

- 2) Anulează Decizia (PESC) 2018/466 a Consiliului din 21 martie 2018 de modificare a Deciziei 2011/172/PESC privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Egipt, Decizia (PESC) 2019/468 a Consiliului din 21 martie 2019 de modificare a Deciziei 2011/172/PESC privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Egipt și Decizia (PESC) 2020/418 a Consiliului din 19 martie 2020 de modificare a Deciziei 2011/172/PESC privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Egipt, în măsura în care acestea îi privesc pe domnii Gamal Mohamed Hosni Elsayed Moubarak și Alaa Mohamed Hosni Elsayed Moubarak, precum și pe doamnele Heidy Mohamed Magdy Hussein Rasekh, Khadiga Mahmoud El Gammal și Suzanne Saleh Thabet.
- 3) Anulează Decizia 2019/468 și Decizia 2020/418, în măsura în care acestea îl privesc pe domnul Mohamed Hosni Elsayed Moubarak.
- 4) Anulează Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/465 al Consiliului din 21 martie 2018 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 270/2011 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Egipt, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/459 al Consiliului din 21 martie 2019 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 270/2011 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Egipt și Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/416 al Consiliului din 19 martie 2020 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 270/2011 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Egipt, în măsura în care acestea îi privesc pe domnii Gamal Mohamed Hosni Elsayed Moubarak și Alaa Mohamed Hosni Elsayed Moubarak, precum și pe doamnele Heidy Mohamed Magdy Hussein Rasekh, Khadiga Mahmoud El Gammal și Suzanne Saleh Thabet.
- 5) Anulează Regulamentul de punere în aplicare 2019/459 și Regulamentul de punere în aplicare 2020/416, în măsura în care acestea îl privesc pe domnul Mohamed Hosni Elsayed Moubarak.
- 6) Obligă Consiliul Uniunii Europene să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de domnii Gamal Mohamed Hosni Elsayed Moubarak, Alaa Mohamed Hosni Elsayed Moubarak și Mohamed Hosni Elsayed Moubarak, precum și de doamnele Heidy Mohamed Magdy Hussein Rasekh, Khadiga Mahmoud El Gammal și Suzanne Saleh Thabet.

(¹) JO C 259, 23.7.2018.

Hotărârea Tribunalului din 6 aprilie 2022 – Mead Johnson Nutrition (Asia Pacific) și alții/Comisia
(Cauza T-508/19) (¹)

(„Ajutoare de stat – Schemă de ajutor pusă în aplicare de guvernul Gibraltarului privind impozitul pe profit – Scutire fiscală pentru veniturile din dobânzi și din redevențe – Soluții fiscale anticipate în favoarea unor societăți multinaționale – Decizie a Comisiei prin care ajutoarele sunt declarate incompatibile cu piața internă – Obligația de motivare – Eroare vădită de apreciere – Avantaj selectiv – Dreptul de a prezenta observații”)

(2022/C 237/56)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Mead Johnson Nutrition (Asia Pacific) Pte Ltd (Singapore, Singapore), MJN Global Holdings BV (Amsterdam, Țările de Jos), Mead Johnson BV (Nijmegen, Țările de Jos), Mead Johnson Nutrition Co., (Chicago, Illinois, Statele Unite) (reprezentanți: C. Quigley, barrister, M. Whitehouse și P. Halford, solicitors)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Flynn, B. Stromsky și P. Němečková, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE, prin care se solicită anularea în parte a Deciziei (UE) 2019/700 a Comisiei din 19 decembrie 2018 privind ajutorul de stat SA.34914 (2013/C) pus în aplicare de Regatul Unit în ceea ce privește regimul de impozitare pe profit în Gibraltar (JO 2019, L 119, p. 151)

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia (UE) 2019/700 a Comisiei din 19 decembrie 2018 privind ajutorul de stat SA.34914 (2013/C) pus în aplicare de Regatul Unit în ceea ce privește regimul de impozitare pe profit în Gibraltar, în măsura în care la articolul 2 se constată că ajutorul individual acordat de guvernul Gibraltarului pe baza menținerii, după 31 decembrie 2013, a soluției fiscale anticipate acordate în favoarea MJN Holdings (Gibraltar) Ltd este nelegal și incompatibil cu piața internă și în măsura în care se dispune, la articolul 5 alineatele (1) și (2), recuperarea acestui ajutor.
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Mead Johnson Nutrition (Asia Pacific) Pte Ltd, MJN Global Holdings BV, Mead Johnson BV, Mead Johnson Nutrition Co. și Comisia suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 295, 2.9.2019.

Hotărârea Tribunalului din 6 aprilie 2022 – FC/EUAA

(Cauza T-634/19) ⁽¹⁾

(„Funcție publică – Agenți temporari – Procedură predisciplinară – Suspendare, reținere din remunerație și interzicerea accesului la spațiile și echipamentele EUAA – Raportul OLAF – Principiul bunei administrări – Dreptul de a fi ascultat – Principiul imparțialității – Eroare vădită de apreciere – Obligația de motivare – Dreptul la apărare – Răspundere – Legătură strânsă cu concluziile în anulare”)

(2022/C 237/57)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: FC (reprezentanți: V. Christianos, A. Skoulakis și M.-C. Vlachoy, avocați)

Pârâtă: Agenția Uniunii Europene pentru Azil (reprezentanți: P. Eyckmans și M. Stamatopoulou, agenți, asistați de A. Guillerme și T. Bontinck, avocați)

Obiectul

Prin acțiunea ei întemeiată pe articolul 270 TFUE, reclamanta solicită, pe de o parte, anularea Deciziei Agenției Uniunii Europene pentru Azil (EUAA) din [confidențial] prin care aceasta a pronunțat suspendarea sa și a celei din [confidențial] prin care aceasta respinge reclamația sa din [confidențial] și, pe de altă parte, repararea prejudiciului pe care pe care l-ar fi suferit ca urmare a acestor decizii

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă FC la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 399, 25.11.2019.

Hotărârea Tribunalului din 27 aprilie 2022 – Flašker/Comisia(Cauza T-392/20) ⁽¹⁾

(„Ajutoare de stat – Măsuri acordate de Slovenia unei rețele municipale de farmacii comunitare – Faza preliminară de examinare – Decizie a Comisiei prin care se constată inexistența unui ajutor de stat și, eventual, prezența unor ajutoare existente – Decizie adoptată fără deschiderea procedurii oficiale de investigare prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE – Dificultăți serioase”)

(2022/C 237/58)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Petra Flašker (Grosuplje, Slovenia) (reprezentant: K. Zdolšek, avocată)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Arenas și C. Georgieva, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Republica Slovenia (reprezentant: B. Jovin Hrastnik, agent)

Obiectul

Prin acțiunea întemeiată pe articolul 263 TFUE, reclamanta solicită anularea Deciziei C(2020) 1724 final a Comisiei din 24 martie 2020 de încheiere a examinării măsurilor privind farmacia publică Lekarna Ljubljana în raport cu normele referitoare la ajutoarele de stat care figurează la articolele 107 și 108 TFUE [cazul SA.43546 (2016/FC) – Slovenia]

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia C(2020) 1724 final a Comisiei din 24 martie 2020 de încheiere a examinării măsurilor privind farmacia publică Lekarna Ljubljana în raport cu normele referitoare la ajutoarele de stat care figurează la articolele 107 și 108 TFUE [cazul SA.43546 (2016/FC) – Slovenia], în măsura în care privește activele aflate în administrarea Lekarna Ljubljana.
- 2) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Petra Flašker.
- 3) Republica Slovenia suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 297, 7.9.2020.

Hotărârea Tribunalului din 6 aprilie 2022 – KU/SEAE(Cauza T-425/20) ⁽¹⁾

(„Funcție publică – Agenți contractuali – Personal al SEAE – Hărțuire morală – Anchetă administrativă – Articolul 12a din statut – Cerere de asistență – Respingerea cererii – Articolul 24 din statut – Obligația de motivare – Eroare de apreciere – Termen rezonabil – Răspundere”)

(2022/C 237/59)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: KU (reprezentant: A. Tymen, avocată)

Pârât: Serviciul European de Acțiune Externă (reprezentanți: S. Marquardt, R. Spáč, G. Pasqualetti și E. Orgován, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE, prin care se solicită, pe de-o parte, anularea deciziei SEAE din 17 septembrie 2019 de respingere a cererii de asistență a reclamantei și, pe de altă parte, repararea prejudiciului pe care aceasta l-ar fi suferit ca urmare a unor fapte de hărțuire morală

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) O obligă pe doamna KU la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 297, 7.9.2020.

Hotărârea Tribunalului din 27 aprilie 2022 – Correia/CESE

(Cauza T-750/20) (¹)

(„Funcție publică – Personal al CESE – Agenți temporari – Cerere de reconstituire a carierei – Respingerea cererii – Acțiune în anulare – Legalitatea procedurii precontencioase – Termen de introducere a reclamației – Interesul de a exercita acțiunea – Admisibilitate – Egalitate de tratament – Securitate juridică – Vocație la carieră – Lipsa unui drept la o reconstituire a carierei – Obligația de a efectua o analiză comparativă a meritelor – Răspundere – Prejudiciu moral”)

(2022/C 237/60)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Paula Correia (Woluwe-Saint-Étienne, Belgia) (reprezentant: L. Levi, avocată)

Pârât: Comitetul Economic și Social European (reprezentanți: M. Pascua Mateo, K. Gambino, X. Chamodraka, A. Carvajal García-Valdecasas și L. Camarena Januzec, agenți, asistați de B. Wägenbaur, avocat)

Obiectul

Prin acțiunea întemeiată pe articolul 270 TFUE, reclamanta solicită, în primul rând, anularea deciziei Comitetului Economic și Social European (CESE) din 8 aprilie 2020 prin care acesta a respins cererea sa de reconstituire a carierei, în al doilea rând, obligarea CESE la plata restanțelor salariale și a beneficiilor financiare derivate, majorate cu dobânzi de întârziere, și, în al treilea rând, repararea prejudiciului moral pe care l-ar fi suferit

Dispozitivul

- 1) Anulează decizia Comitetului Economic și Social European (CESE) din 8 aprilie 2020 de respingere a cererii de reconstituire a carierei formulate de doamna Paula Correia.
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Obligă CESE la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 53, 15.2.2021.

Hotărârea Tribunalului din 27 aprilie 2022 – QA/Comisia**(Cauza T-68/21) ⁽¹⁾**

[„Răspundere extracontractuală – Acord de grant încheiat în cadrul celui de al șaptelea program-cadru pentru activități de cercetare, de dezvoltare tehnologică și demonstrative (2007-2013) – Raport de audit – Limbaj – Încălcare suficient de gravă a unei norme de drept care conferă drepturi particularilor – Proportionalitate – Principiul bunei administrări”]

(2022/C 237/61)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: QA (reprezentant: C. Roth, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: C. Perrin și E. Stamate, agenți)

Obiectul

Prin acțiunea sa întemeiată pe articolul 268 TFUE, reclamanta solicită repararea prejudiciilor material și moral pe care le-ar fi suferit din cauza anumitor afirmații care figurează în raportul de audit final din 8 ianuarie 2014 adoptat de Comisia Europeană ca urmare a auditului financiar realizat în legătură cu participarea lui A la proiectul B, care a fost finanțat în cadrul celui de al șaptelea program-cadru pentru activități de cercetare, de dezvoltare tehnologică și demonstrative (2007-2013)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) O obligă pe QA la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 138, 19.4.2021.

Hotărârea Tribunalului din 6 aprilie 2022 – Dorit-DFT/EUIPO – Erwin Suter (DORIT)**(Cauza T-208/21) ⁽¹⁾**

[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de declarare a nulității – Înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană – Marca verbală DORIT – Denumiri sociale naționale anterioare – Motiv relativ de refuz – Lipsa utilizării în comerț a unui semn cu un domeniu de aplicare care depășește domeniul local – Articolul 8 alineatul (4) și articolul 52 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenite articolul 8 alineatul (4) și articolul 60 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]

(2022/C 237/62)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Dorit-DFT Fleischereimaschinen GmbH (Ellwangen, Germania) (reprezentant: E. Strauß, avocată)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: D. Walicka, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Erwin Suter AG Maschinenfabrik Retus (Kölliken, Elveția) (reprezentant: C. Brecht, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 9 februarie 2021 (cauza R 127/2020-5), privind o procedură de declarare a nulității între Dorit-DFT Fleischereimaschinen și Erwin Suter Maschinenfabrik Retus

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Dorit-DFT Fleischereimaschinen GmbH la plata cheltuielilor e judecată.

⁽¹⁾ JO C 228, 14.6.2021.

Hotărârea Tribunalului din 6 aprilie 2022 – Agora Invest/ EUIPO – Transportes Maquinaria y Obras (TRAMOSA)

(Cauza T-219/21) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative TRAMOSA – Marca Uniunii Europene figurativă anterioară TRAMO, SA TRANSPORTE MAQUINARIA Y OBRAS, S.A. – Motiv relativ de refuz – Risc de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001] – Utilizare serioasă a mărcii anterioare – Articolul 15 alineatul (1) al doilea paragraf litera (a) și articolul 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenite articolul 18 alineatul (1) al doilea paragraf litera (a) și articolul 47 alineatele (2) și (3) din Regulamentul 2017/1001] – Formă care diferă prin elemente care nu aduc atingere caracterului distinctiv”]

(2022/C 237/63)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Agora Invest SA (Barcelona, Spania) (reprezentant: A. Alejos Cutuli, avocată)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: J. Crespo Carrillo, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Transportes Maquinaria y Obras, SA (Madrid, Spania) (reprezentant: N. Fernández Fernández-Pacheco, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 16 februarie 2021 (cauza R 566/2020-5), privind o procedură de opoziție între Transportes Maquinaria y Obras și Agora Invest

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Agora Invest SA la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 228, 14.6.2021.

Hotărârea Tribunalului din 6 aprilie 2022 – Moio/EUIPO – Paul Hartmann (moio.care)(Cauza T-276/21) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative moio.care – Marca Uniunii Europene verbală anterioară Molicare – Motiv relativ de refuz – Risc de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]

(2022/C 237/64)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Moio GmbH (Fürth, Germania) (reprezentant: E. Grande García, avocată)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: M. Eberl și D. Hanf, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Paul Hartmann AG (Heidenheim, Germania)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 24 martie 2021 (cauza R 1034/2020-4), privind o procedură de opoziție între Paul Hartmann și Moio

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Moio GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 278, 12.7.2021.

Ordonanța Tribunalului din 23 martie 2022 – Advanced Organic Materials/EUIPO – Swiss Pharma International (ADVASTEROL)(Cauza T-6/21) ⁽¹⁾

(„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Retragera opoziției – Nepronunțare asupra fondului”)

(2022/C 237/65)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Advanced Organic Materials, SA (Buenos Aires, Argentina) (reprezentant: J. L. Rivas Zurdo, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: T. Frydendahl și V. Ruzek, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă în fața Tribunalului: Swiss Pharma International AG (Zürich, Elveția) (reprezentant: M. Kondrat, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 27 octombrie 2020 (cauza R 781/2020-4) privind o procedură de opoziție între Swiss Pharma International și Advanced Organic Materials

Dispozitivul

- 1) Nu mai este necesară pronunțarea asupra fondului cauzei.
- 2) Obligă Advanced Organic Materials, SA și Swiss Pharma International AG la plata propriilor cheltuieli de judecată, precum și, pe fiecare, la plata a jumătate din cheltuielile efectuate de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO).

⁽¹⁾ JO C 62, 22.2.2021.

Ordonanța Tribunalului din 30 martie 2022 – Retail Royalty/EUIPO – Fashion Energy (Reprezentarea unui vultur)

(Cauza T-226/21) ⁽¹⁾

(„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de anulare – Retragera cererii de decădere – Nepronunțare asupra fondului”)

(2022/C 237/66)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Retail Royalty Co. (Las Vegas, Nevada, Statele Unite) (reprezențanți: J. Bogatz și Y. Stone, avocate)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: D. Walicka, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO: Fashion Energy Srl (Milano, Italia)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 10 februarie 2021 (cauza R 2813/2019-5), privind o procedură de anulare între Fashion Energy și Retail Royalty.

Dispozitivul

- 1) Nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.
- 2) Obligă Retail Royalty Co. să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO).

⁽¹⁾ JO C 228, 14.6.2021.

Ordonanța Tribunalului din 30 martie 2022 – Sunshine Smile/EUIPO (PlusDental+)

(Cauza T-265/21) ⁽¹⁾

(„Marcă a Uniunii Europene – Revocarea deciziei atacate – Dispariția obiectului litigiului – Nepronunțare asupra fondului”)

(2022/C 237/67)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Sunshine Smile GmbH (Berlin, Germania) (reprezențanți: D. Weller și V. Wolf, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezențanți: M. Eberl și D. Hanf, agenți)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 18 martie 2021 (cauza R 1834/2020-2) privind o cerere de înregistrare a semnelor figurative PlusDental + ca marcă a Uniunii Europene.

Dispozitivul

- 1) Nu mai este necesară pronunțarea asupra fondului cauzei.
- 2) Obligă Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 263, 5.7.2021.

Ordonanța Tribunalului din 18 martie 2022 – Hewlett Packard Enterprise Development/EUIPO – Aruba (ARUBA)

(Cauza T-343/21) ⁽¹⁾

(„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de declarare a nulității – Retragera cererii de declarare a nulității – Nepronunțare asupra fondului”)

(2022/C 237/68)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Hewlett Packard Enterprise Development LP (Houston, Texas, Statele Unite) (reprezentanți: P. Roncaglia și N. Parrotta, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: T. Frydendahl și J. F. Crespo Carrillo, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă în fața Tribunalului: Aruba SpA (Ponte San Pietro, Italia) (reprezentant: N. Scardaccione, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 25 martie 2021 (cauza R 259/2020-5), referitoare la o procedură de declarare a nulității între Aruba și Hewlett Packard Enterprise Development

Dispozitivul

- 1) Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra acțiunii în anulare.
- 2) Obligă Hewlett Packard Enterprise Development LP și Aruba SpA să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe fiecare dintre ele să suporte jumătate din cheltuielile efectuate de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO).

⁽¹⁾ JO C 329, 16.8.2021.

Ordonanța Tribunalului din 18 martie 2022 – Hewlett Packard Enterprise Development/EUIPO – Aruba (ARUBA NETWORKS)

(Cauza T-345/21) ⁽¹⁾

(„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de declarare a nulității – Retragera cererii de declarare a nulității – Nepronunțare asupra fondului”)

(2022/C 237/69)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Hewlett Packard Enterprise Development LP (Houston, Texas, Statele Unite) (reprezentanți: P. Roncaglia și N. Parrotta, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: T. Frydendahl și J. F. Crespo Carrillo, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă în fața Tribunalului: Aruba SpA (Ponte San Pietro, Italia) (reprezentant: N. Scardaccione, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 29 martie 2021 (cauza R 1473/2020-5), privind o procedură de declarare a nulității între Aruba și Hewlett Packard Enterprise Development

Dispozitivul

- 1) Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.
- 2) Obligă Hewlett Packard Enterprise Development LP și Aruba SpA să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și, fiecare, jumătate din cheltuielile de judecată efectuate de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO).

⁽¹⁾ JO C 329, 16.8.2021.

Ordonanța Tribunalului din 29 martie 2022 – Gustopharma Consumer Health/EUIPO– Helixor Heilmittel (HELIXORIGINAL)

(Cauza T-797/21) ⁽¹⁾

(„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Retragera opoziției – Nepronunțare asupra fondului”)

(2022/C 237/70)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Gustopharma Consumer Health, SL (Madrid, Spania) (reprezentanți: J. Wachinger și R. Drozd, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: D. Gája, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO: Helixor Heilmittel GmbH (Rosenfeld, Germania)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 18 octombrie 2021 (cauza R 1644/2019-1), privind o procedură de opoziție între Helixor Heilmittel și Gustopharma Consumer Health.

Dispozitivul

- 1) Nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.
- 2) Obligă Gustopharma Consumer Health, SL să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO).

⁽¹⁾ JO C 73, 14.2.2022.

Ordonanța Tribunalului din 29 martie 2022 – Gustopharma Consumer Health/EUIPO – Helixor Heilmittel (HELIXFORTE)

(Cauza T-798/21) ⁽¹⁾

(„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Retragera opoziției – Nepronunțare asupra fondului”)

(2022/C 237/71)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Gustopharma Consumer Health, SL (Madrid, Spania) (reprezentanți: J. Wachinger și R. Drozd, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: D. Gája, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO: Helixor Heilmittel GmbH (Rosenfeld, Germania)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 19 octombrie 2021 (cauza R 1645/2019-1) privind o procedură de opoziție între Helixor Heilmittel și Gustopharma Consumer Health

Dispozitivul

- 1) Nu mai este necesară pronunțarea asupra fondului cauzei.
- 2) Obligă Gustopharma Consumer Health, SL la plata propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO).

⁽¹⁾ JO C 73, 14.2.2022.

Acțiune introdusă la 18 ianuarie 2022 – XH/Comisia

(Cauza T-522/21)

(2022/C 237/72)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: XH (reprezentant: K. Górny-Salwarowska, avocată)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei D/386/20 din 24 noiembrie 2020 privind refuzul de a rectifica dosarul Sysper 2 al reclamantei, confirmată prin decizia nr. R/125/21 emisă de autoritatea împuternicită să facă numiri la 16 iunie 2021 ca răspuns la reclamația introdusă de reclamant la 22 februarie 2021;
- anularea deciziei din 12 noiembrie 2020 (IA nr. 32-2020) privind lipsa includerii numelui reclamantului pe lista funcționarilor promovați în anul 2020, confirmată prin decizia nr. R/80/21 emisă de autoritatea împuternicită să facă numiri la 8 iunie 2021 ca răspuns la reclamația introdusă de reclamant la 5 februarie 2021;
- despăgubirea reclamantului pentru prejudicii și pentru pierderea suferită ⁽¹⁾;
- obligarea părâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe o eroare de drept și pe nelegalitatea procedurii de promovare atacate: încălcarea dispozițiilor deciziei Comisiei C(2013) 8968 final privind dispoziții generale de punere în aplicare a articolului 45 din Statutul funcționarilor Uniunii Europene, încălcarea articolului 45 alineatul (1) din statut, interpretat în lumina articolului 7 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, precum și lipsa unei comparări efective a meritelor.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere în cadrul aplicării criteriilor de promovare prevăzute la articolul 45 din statut, interpretat în lumina articolului 7 din cartă.

⁽¹⁾ Două sume distincte sunt solicitate în cererea introductivă, și anume 25 000 EUR pentru prejudiciul nematerial și 50 000 EUR pentru prejudiciul material invocat de reclamant.

Acțiune introdusă la 30 martie 2022 – T-Systems International/Comisia

(Cauza T-173/22)

(2022/C 237/73)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: T-Systems International GmbH (Frankfurt am Main, Germania) (reprezentanți: E. van Nuffel d'Heynsbroeck, D. Bogaert și T. Payan, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei de atribuire a contractului în cadrul procedurii de achiziții DIGIT/A3/PR/2019/010 privind prestarea de servicii în legătură cu Serviciile transeuropene de telematică între administrații (TESTA), ale cărei rezultate au fost comunicate la 21 ianuarie 2022;
- obligarea Comisiei Europene la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea articolului 168 alineatul (6) din Regulamentul financiar⁽¹⁾ și pe nelegalitatea tuturor ofertelor depuse în cadrul procedurii, întrucât cerințele prevăzute în caietul de sarcini fac excesiv de dificilă sau imposibilă punerea în aplicare a serviciului și prin urmare depunerea unei oferte care respectă cerințele.
2. Al doilea motiv întemeiat pe faptul că pârâta a modificat cerințele obligatorii stabilite în caietul de sarcini, cu încălcarea cerințelor obligatorii ale procedurii la evaluarea ofertelor celorlalți ofertanți.
3. Al treilea motiv întemeiat pe faptul că există un risc ridicat de modificare substanțială a contractului, întrucât Comisia a atribuit contractul în condiții tehnice cu privire la care nu ar fi putut să nu știe că vor deveni rapid desuete, dacă nu erau deja desuete la data ofertei sale, cu încălcarea articolului 170 din Regulamentul financiar.

(¹) Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iulie 2018 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1296/2013, (UE) nr. 1301/2013, (UE) nr. 1303/2013, (UE) nr. 1304/2013, (UE) nr. 1309/2013, (UE) nr. 1316/2013, (UE) nr. 223/2014, (UE) nr. 283/2014 și a Deciziei nr. 541/2014/UE și de abrogare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 (JO 2018 L 193, p. 1).

Acțiune introdusă la 14 aprilie 2022 – Mariani/Parlamentul**(Cauza T-196/22)**

(2022/C 237/74)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamant: Thierry Mariani (Paris, Franța) (reprezentant: F.-P. Vos, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- Anularea Deciziei D-301939 din 3 martie 2022 a Grupului de susținere a democrației și de coordonare a alegerilor, de excludere a domnului Thierry Mariani din toate delegațiile de observare a alegerilor Parlamentului European până la sfârșitul mandatului său de deputat (2019-2024);
- obligarea pârâtului la plata către reclamant a sumei de 3 000 de euro, în temeiul articolului 87 și următoarele din Regulamentul de procedură al Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă șapte motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe lipsa motivării. Potrivit reclamantului, decizia atacată ar fi insuficient motivată întrucât nu ar indica cu precizie textele pe care se întemeiază sancțiunea.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea procedurii de sancționare prevăzută de Regulamentul de procedură al Parlamentului European. Reclamantul indică în această privință că viciul de procedură ar fi vădit în acest caz, în sensul că nicio dispoziție a Regulamentului de procedură al Parlamentului European nu ar viza cazul din speță, iar procedura disciplinară aplicabilă deputaților și prevăzută în Codul de conduită a deputaților nu ar fi fost respectată.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului contradictorialității. Reclamantul arată în această privință că procedura de sancționare nu ar prezenta un caracter contradictoriu, în sensul că dreptul reclamantului de a fi ascultat nu ar fi fost respectat, întrucât acesta nu a putut prezenta observații, înaintea adoptării sancțiunii.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 6 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, semnată la Roma la 4 noiembrie 1950 (denumită în continuare „CEDO”). Potrivit reclamantului, principiul egalității ar fi fost încălcat prin aceea că decizia atacată nu a fost notificată reclamantului în limba sa maternă și nu menționează căile de atac și termenele aferente. În plus, autoritatea de urmărire îndeplinea de asemenea rolul de autoritate de judecată, deși separarea acestor funcții este o garanție oferită de articolul 6 din CEDO.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului nediscriminării. Reclamantul arată că decizia atacată, prin severitatea sa, ar fi afectată de discriminare întrucât intervine în urma unei prime decizii de suspendare din 18 iunie 2021 care ar confirma deja o inegalitate de tratament între deputați, în funcție de apartenența lor politică.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului interdicției oricărui mandat imperativ. Decizia atacată ar priva deputatul de independența sa și ar încălca interdicția oricărui mandat imperativ întrucât nu s-ar putea reproșa în mod valabil reclamantului că a fost invitat de un stat extern Uniunii Europene pentru a exercita acolo funcția de observator independent al unui scrutin electoral, în condițiile în care nu ar fi pretins niciodată că reprezintă, în acest cadru, instituția europeană al cărei membru este.
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe caracterul definitiv și nerevizuibil al deciziei. Potrivit reclamantului, decizia atacată este în ultimul rând anulabilă deoarece este de aplicare imediată și nu prevede nicio posibilitate de reexaminare înaintea încheierii mandatului reclamantului.

Acțiune introdusă la 19 aprilie 2022 – Polonia/Comisia

(Cauza T-200/22)

(2022/C 237/75)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Republica Polonă (reprezentant: B. Majczyna, agent)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea deciziilor Comisiei Europene cuprinse în înscrisurile din 7 februarie 2022, 8 februarie 2022, 16 martie 2022 și 31 martie 2022, privind compensarea creanțelor cu titlu de penalități cominatorii stabilite prin Ordonanța vicepreședintei Curții de Justiție din 20 septembrie 2021 (Republica Cehă/Polonia, C-121/21 R, EU:C:2021:752), pentru perioada 20 septembrie 2021–17 ianuarie 2022;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv întemeiat pe neкомпetența Comisiei, precum și pe încălcarea articolelor 101 și 102 coroborate cu articolul 98 din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 ⁽¹⁾ al Parlamentului European și al Consiliului întrucât a inițiat o procedură de recuperare a creanțelor prin compensare, în pofida faptului că aceste creanțe au încetat să existe. Reclamanta arată că Comisia nu avea temeiuri juridice pentru a adopta deciziile atacate, dat fiind că efectele Ordonanței din 20 septembrie 2021 au fost desființate cu efect retroactiv ca urmare a încheierii unui acord amiabil între guvernul Poloniei și cel al Republicii Ceha, a renunțării de către ambele părți la toate pretențiile, precum și a radierii cauzei C-121/21 ⁽²⁾ din registrul Curții.

2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 296 TFUE și a articolului 41 alineatul (2) litera (c) și a articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a UE ca urmare a motivării insuficiente a deciziilor atacate. Reclamanta arată că, atunci când a adoptat deciziile atacate, Comisia nu a indicat, în conformitate cu prevederile tratatului și cu jurisprudența Curții, motivele de drept ale procedurii de recuperare a creanțelor stabilite prin aceste decizii.

- ⁽¹⁾ Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iulie 2018 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1296/2013, (UE) nr. 1301/2013, (UE) nr. 1303/2013, (UE) nr. 1304/2013, (UE) nr. 1309/2013, (UE) nr. 1316/2013, (UE) nr. 223/2014, (UE) nr. 283/2014 și a Deciziei nr. 541/2014/UE și de abrogare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 (JO 2018, L 193, p. 1).
- ⁽²⁾ Ordonanța din 4 februarie 2022, Republica Cehă/Polonia (Mine de Turów), C-121/21, nepublicată, EU:C:2022:82.

Acțiune introdusă la 15 aprilie 2022 – Țările de Jos/Comisia

(Cauza T-203/22)

(2022/C 237/76)

Limba de procedură: neerlandeza

Părțile

Reclamant: Regatul Țările de Jos (reprezentanți: M. Bulterman și J. Langer, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Comisiei Europene din 15 februarie 2022 cu referința Ref. Ares (2022) 1097097, prin care a fost respinsă cererea Regatului Țărilor de Jos de reexaminare a deciziei din 6 ianuarie 2022 și de prelungire cu 4 ani a termenului de 8 ani pentru recuperarea sumelor plătite în mod necuvenit în cauza FresQ;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă două motive.

1. Primul motiv: decizia din 15 februarie 2022 are la bază premisa greșită că procedura de recuperare nu s-a încheiat încă.
2. Al doilea motiv: Comisia Europeană face o aplicare greșită a articolului 54 alineatul (2) al treilea paragraf din Regulamentul nr. 1306/2013, prin aceea că presupune că depășirea termenului de 8 ani este imputabilă Regatului Țărilor de Jos.

Acțiune introdusă la 20 aprilie 2022 – Makhlouf/Consiliul

(Cauza T-207/22)

(2022/C 237/77)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Sara Makhlouf (Damasc, Siria) (reprezentanți: G. Karouni și K. Assogba, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea, în măsura în care aceste acte o privesc pe reclamantă,
- Deciziei de punere în aplicare (PESC) 2022/242 a Consiliului din 21 februarie 2022 privind punerea în aplicare a Deciziei 2013/255/PESC privind măsuri restrictive împotriva Siriei și a anexei I la aceasta;
- Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2022/237 al Consiliului din 21 februarie 2022 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 36/2012 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Siria și a anexei II la acesta;
- obligarea Consiliului la plata sumei de 10 000 de euro cu titlu de daune-interese pentru repararea tuturor prejudiciilor;
- în temeiul articolului 134 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, partea care cade în pretenții este obligată la plata cheltuielilor de judecată. Doamna Sara Makhlof solicită obligarea Consiliului la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de ea, pe care își rezervă dreptul de a le justifica în cursul procedurii.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare și a dreptului la un proces echitabil. În această privință, reclamanta reproșează Consiliului că i-a încălcat dreptul la apărare, în special pe cel de a fi ascultat înainte de decizia de includere a numelui ei pe listele în litigiu.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe o eroare vădită de apreciere și pe lipsa probelor. Reclamanta arată că afirmațiile Consiliului referitoare la existența unui „risc inherent ca bunurile moștenite să fie utilizate pentru a sprijini activitățile regimului sirian și să intre direct în posesia regimului, contribuind potențial la reprimarea violentă a populației civile de către regim” trebuie respinse definitiv întrucât sunt lipsite de orice temei și sunt afectate de lipsa oricărei baze factuale pentru a le susține.
3. Al treilea motiv este întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității în atingerea adusă drepturilor fundamentale. Potrivit reclamantei, măsura în litigiu va trebui să fie invalidată, întrucât ar fi disproporționată în raport cu obiectivul urmărit prin actele în litigiu. Disproporția ar rezulta în special din faptul că toate bunurile reclamantei sunt vizate fără nicio distincție.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului de proprietate. Reclamanta susține că actele atacate ar aduce o atingere nejustificată dreptului de proprietate al reclamantei, în măsura în care acestea includ fără distincție bunurile care pot fi moștenite de reclamantă, dar și bunuri personale.
5. Al cincilea motiv se referă la cererea de despăgubiri pentru repararea prejudiciilor suferite.

Acțiune introdusă la 19 aprilie 2022 – Mhana/Consiliul

(Cauza T-207/22)

(2022/C 237/78)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Ghada Mhana (Damasc, Siria) (reprezentanți: G. Karouni și K. Assogba, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea, în măsura în care aceste acte o privesc pe reclamantă,
- Deciziei de punere în aplicare (PESC) 2022/242 a Consiliului din 21 februarie 2022 privind punerea în aplicare a Deciziei 2013/255/PESC privind măsuri restrictive împotriva Siriei și a anexei I la aceasta;
- Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2022/237 al Consiliului din 21 februarie 2022 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 36/2012 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Siria și a anexei II la acesta;
- obligarea Consiliului la plata sumei de 10 000 de euro cu titlu de daune-interese pentru repararea tuturor prejudiciilor;
- În temeiul articolului 134 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, partea care cade în pretenții este obligată la plata cheltuielilor de judecată. Doamna Ghada Mhana solicită obligarea Consiliului la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de ea, pe care își rezervă dreptul de a le justifica în cursul procedurii.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive care sunt, în esență, identice sau similare cu cele invocate în cauza T-206/22, Makhlouf/Consiliul.

Acțiune introdusă la 19 aprilie 2022 – Makhlouf/Consiliul

(Cauza T-208/22)

(2022/C 237/79)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Kinda Makhlouf (Varșovia, Polonia) (reprezentanți: G. Karouni și K. Assogba, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea, în măsura în care aceste acte o privesc pe reclamantă,
- Deciziei de punere în aplicare (PESC) 2022/242 a Consiliului din 21 februarie 2022 privind punerea în aplicare a Deciziei 2013/255/PESC privind măsuri restrictive împotriva Siriei și a anexei I la aceasta;
- Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2022/237 al Consiliului din 21 februarie 2022 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 36/2012 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Siria și a anexei II la acesta;
- obligarea Consiliului la plata sumei de 50 000 de euro cu titlu de daune-interese pentru repararea tuturor prejudiciilor;

În temeiul articolului 134 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, partea care cade în pretenții este obligată la plata cheltuielilor de judecată. Doamna Kinda Makhlouf solicită obligarea Consiliului la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de ea, pe care își rezervă dreptul de a le justifica în cursul procedurii.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive care sunt, în esență, identice sau similare cu cele invocate în cauza T-206/22, Makhlouf/Consiliul.

Acțiune introdusă la 19 aprilie 2022 – Makhoul/Consiliul**(Cauza T-209/22)**

(2022/C 237/80)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamantă: Shahla Makhoul (Fairfax, Virginia, Statele Unite) (reprezentanți: G. Karouni și K. Assogba, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea, în măsura în care aceste acte o privesc pe reclamantă,
 - Deciziei de punere în aplicare (PESC) 2022/242 a Consiliului din 21 februarie 2022 privind punerea în aplicare a Deciziei 2013/255/PESC privind măsuri restrictive împotriva Siriei și a anexei I la aceasta;
 - Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2022/237 al Consiliului din 21 februarie 2022 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 36/2012 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Siria și a anexei II la acesta;
- obligarea Consiliului la plata sumei de 30 000 de euro cu titlu de daune-interese pentru repararea tuturor prejudiciilor;
- În temeiul articolului 134 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, partea care cade în pretenții este obligată la plata cheltuielilor de judecată. Doamna Shahla Makhoul solicită obligarea Consiliului la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de ea, pe care își rezervă dreptul de a le justifica în cursul procedurii.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive care sunt, în esență, identice sau similare cu cele invocate în cauza T-206/22, Makhoul/Consiliul.

Acțiune introdusă la 21 aprilie 2022 – Prigozhina/Consiliul**(Cauza T-212/22)**

(2022/C 237/81)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamantă: Violetta Prigozhina (Sankt Petersburg, Rusia) (reprezentant: M. Cessieux, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea admisibilității acțiunii formulate de doamna Violetta Prigozhina și, în ceea ce o privește pe reclamantă,
- anularea Deciziei (PESC) 2022/265 a Consiliului din 23 februarie 2022 de modificare a Deciziei 2014/145/PESC ⁽¹⁾;

- anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2022/260 al Consiliului din 23 februarie 2022 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 269/2014 ⁽²⁾;
- declararea că, în orice caz, numele doamnei Violetta Prigozhina va trebui să fie retras fără întârziere din actele atacate;
- obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată, în aplicarea articolelor 87 și 91 din Regulamentul de procedură al Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare. Reclamanta susține că Consiliul nu ar fi respectat obligația de motivare a actelor atacate, întrucât nu furnizează niciun element precis care să justifice includerea numelui reclamantei în corpul actelor atacate sau care să lase să se înțeleagă logica aflată în spatele acestei includeri.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe o nelegalitate de fond. Reclamanta susține că motivarea ar fi afectată de erori de fapt care o privează de temei suficient întrucât cuprinde o eroare vădită de apreciere. Reclamanta contestă că ar avea în prezent legătură cu societatea Concord Management and Consulting Llc. Ea contestă de asemenea că fiul său poate avea legătură cu Grupul Wagner și că, în orice caz, nu s-ar putea deduce în mod valabil din legăturile cu fiul său că ea ar putea participa la vreo atingere adusă integrității teritoriale a Ucrainei.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe existența unui abuz de putere. Potrivit reclamantei, scopul real urmărit prin includerea sa ar fi în realitate să i se aducă indirect atingere fiului său, domnul Yevgeniy Prigozhin.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea unor drepturi fundamentale. Reclamanta susține că imprecizia motivelor care stau la baza includerii sale ar împiedica-o să le dezbată în mod util.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea unor drepturi fundamentale. Reclamanta susține că măsurile restrictive care îi sunt aplicate ar fi disproporționate, întrucât nu ar permite să se atingă obiectivul urmărit de Consiliu.

⁽¹⁾ Decizia (PESC) 2022/265 a Consiliului din 23 februarie 2022 de modificare a Deciziei 2014/145/PESC privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei (JO 2022, L 42 I, p. 98).

⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/260 al Consiliului din 23 februarie 2022 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 269/2014 (JO 2022, L 42 I, p. 3).

Acțiune introdusă la 20 aprilie 2022 – Lifestyle Equities/EUIPO – Greenwich Polo Club (GREENWICH POLO CLUB)

(Cauza T-217/22)

(2022/C 237/82)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Lifestyle Equities CV (Amstelveen, Țările de Jos) (reprezentant: S. Terpstra, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Greenwich Polo Club, Inc. (Greenwich, Connecticut, Statele Unite)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă GREENWICH POLO CLUB – marca Uniunii Europene nr. 2 919 256

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 9 februarie 2022 în cauza R 1063/2021-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 21 aprilie 2022 – Roxtec/EUIPO – Wallmax (Reprezentare a unui pătrat albastru conținând opt cercuri negre concentrice)

(Cauza T-218/22)

(2022/C 237/83)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Roxtec AB (Karlskrona, Suedia) (reprezentanți: J. Olsson și J. Adamsson, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Wallmax Srl (Milano, Italia)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta în fața Tribunalului

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă (Reprezentare a unui pătrat albastru conținând opt cercuri negre concentrice) – marca Uniunii Europene nr. 7 376 023

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 10 februarie 2022 în cauza R 1093/2021-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate și retrimiteră cauzei la Camera a doua de recurs a EUIPO spre reexaminare; sau
- modificarea deciziei atacate prin eliminarea ultimei teze a punctului 31 din decizie; și
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 94 din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
 - încălcarea articolului 95 din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.
-

Acțiune introdusă la 22 aprilie 2022 – Wallmax/EUIPO – Roxtec (Reprezentare a unui pătrat albastru conținând opt cercuri negre concentrice)

(Cauza T-219/22)

(2022/C 237/84)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Wallmax Srl (Milano, Italia) (reprezentanți: F. Ferrari, L. Goglia și G. Rapaccini, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Roxtec AB (Karlskrona, Suedia)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă (Reprezentare a unui pătrat albastru conținând opt cercuri negre concentrice) – marca Uniunii Europene nr. 7 376 023

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 10 februarie 2022 în cauza R 1093/2021-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea în parte a deciziei atacate, în partea în care Camera a doua de recurs statuează că marca atacată nu este nulă în temeiul articolului 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului pentru următoarele bunuri: clasa 6 – garnituri de penetrare pentru cabluri și țevi, din metal; cadre de etanșare din metal; clasa 17 – cadre de etanșare, din plastic sau cauciuc; clasa 19 – conducte rigide nemetalice pentru construcție; cadre de etanșare nemetalice;
- anularea în parte a deciziei atacate, în partea în care Camera a doua de recurs a anulat decizia diviziei de anulare în ceea ce privește cheltuielile de judecată;
- ca urmare a celor de mai sus, confirmarea deciziei diviziei de anulare pronunțate la 23 aprilie 2021;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (e) litera (ii) din Regulamentul (EU) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 25 aprilie 2022 – CiviBank/BCE

(Cauza T-220/22)

(2022/C 237/85)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Banca di Cividale SpA – Società Benefit (CiviBank) (Cividale del Friuli, Italia) (reprezentanți: M. Merola, A. Cassano și A. Cogoni, avocați)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea, în temeiul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE, a deciziei Băncii Centrale Europene (BCE) (ECB-SSM-2022-IT-7 (QLF-2021-0155) din 23 martie 2022 (cuprinsă într-un singur act sau în mai multe acte) prin care aceasta din urmă a acordat în favoarea Banca Sparkasse și a Fondazione Sparkasse autorizația: (i) pentru achiziția și menținerea unei participații calificate mai mari de 10 % din capitalul și din drepturile de vot ale CiviBank; (ii) pentru depășirea pragului menționat și achiziția directă a unei participații de control în capitalul CiviBank, în urma și ca efect al ofertelor publice de achiziție voluntare și totale anunțate pe piață în data de 9 decembrie 2021, în temeiul articolelor 4 și 6 din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 ⁽¹⁾, al articolelor 19, 22, 53 și 67 din Testo Unico Bancario (Textul unic privind băncile) și a dispozițiilor de punere în aplicare aferente;
- obligarea părții la plata cheltuielilor de judecată ale reclamantei din prezenta procedură.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe aplicarea eronată a articolului 23 din Directiva 2013/36/UE, precum și pe încălcarea articolului 86 din Regulamentul (UE) 468/2014, a articolului 49 TFUE, și a principiului general de drept al Uniunii al nediscriminării, în evaluarea calității achizitoare.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe lipsa motivării deciziei atacate și, în consecință, pe încălcarea articolului 296 TFUE, a dreptului la apărare garantat de articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, a principiilor generale de drept corespunzătoare care rezultă din tradițiile constituționale comune ale statelor membre.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit (JO 2013, L 287, p. 63).

Acțiune introdusă la 25 aprilie 2022 – Pharmaselect International/EUIPO – OmniActive Health Technologies (LUTAMAX)

(Cauza T-221/22)

(2022/C 237/86)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Pharmaselect International Beteiligungs GmbH (Viena, Austria) (reprezentanți: S. Jackermeier și D. Wiedemann, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: OmniActive Health Technologies Ltd (Mumbai, India)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „LUTAMAX” – marca Uniunii Europene nr. 3 472 974

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 24 februarie 2022 în cauzele conexe R 524/2021-1 și R 649/2021-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- dispunerea ca marca Uniunii Europene nr. 3 472 974, LUTAMAX, să rămână în continuare înregistrată pentru următoarele bunuri:

Clasa 5: Preparate farmaceutice, medicale și veterinare, preparate sanitare pentru scopuri medicale, substanțe și alimente dietetice adaptate pentru scopuri medicale sau dietetice; preparate vitaminice adaptate pentru scopuri medicale sau dietetice, preparate pentru ochi (pentru scopuri farmaceutice), oricare dintre aceste bunuri, altele decât cele pentru scopuri veterinare;

Clasa 29: Produse dietetice și suplimente alimentare, altele decât cele pentru scopuri medicale (incluse în clasa 29); uleiuri și grăsimi comestibile;

Clasa 30: Produse dietetice și suplimente alimentare, altele decât cele pentru scopuri medicale (incluse în clasa 30);
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat (Motivele invocate)

- încălcarea articolului 58 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 22 aprilie 2022 – Engineering – Ingegneria Informatica/Comisia și REA

(Cauza T-222/22)

(2022/C 237/87)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Engineering – Ingegneria Informatica SpA (Roma, Italia) (reprezentanți: S. Villata, L. Montevocchi și C. Oncia, avocați)

Pârâte: Comisia Europeană, Agenția Executivă Europeană pentru Cercetare

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea nulității, nelegalității și ineficacității sau în orice caz anularea: (a) scrisorii intitulate „Letter of Conclusion – ref. Ares (2021) 7900224 -” din 21 decembrie 2021 a Comisiei Europene (Directorate-General for Research & Innovation, Directorate H – Common Implementation Centre H.2 – Common Audit Service) – ref. CAIA389007; (b) raportului de audit final anexat la Letter of Conclusion Ares (2021) 7900224; (c) „Confirmation Letter a Agenției Executive Europene pentru Cercetare (REA) REA. C – Future Society C.2 – Secure Society din 23 februarie 2022” (Scrisoarea de cerere); (d) notei de debit a Agenției Executive Europene pentru Cercetare nr. 3242202693 din 23 februarie 2022 (Nota de debit);
- declararea admisibilității costurilor excluse din „Costurile eligibile” în sensul Grant Agreement Dogana și constatarea în consecință a dreptului Engineering de a i se lua în considerare aceste costuri în scopul determinării cuantumului total al subvenției prevăzute în contractul menționat și, în orice caz, constatarea inexistenței dreptului Comisiei de a recupera sumele menționate;
- obligarea pârâtelor la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe aplicarea eronată, de Comisia Europeană și de Agenția Executivă Europeană pentru Cercetare, a dispozițiilor din Grant Agreement încheiat între reclamantă și această agenție.

- Se invocă în această privință faptul că scrisoarea de cerere și nota de debit se bazează pe rezultatele unui audit al Comisiei Europene care a exclus în mod nelegal din costurile admisibile, în sensul Grant Agreement din care făcea parte reclamanta, în scopul de a beneficia de subvențiile prevăzute în acest acord, bonusurile acordate angajaților pe bază de obiective generale.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe încălcarea așteptărilor legitime ale reclamantei.
- Se susține în această privință că în contextul programelor anterioare de subvenții la care reclamanta era parte (în special „7th Framework Programme”), schema de remunerare exclusă prin actele atacate, care face obiectul examinării de către Comisia Europeană, a fost admisă fără rezerve.
 - Schimbarea de poziție nemotivată a Autorității în ceea ce privește admisibilitatea bonusurilor constituie așadar o încălcare a principiului încrederii legitime, a cărui importanță a fost afirmată în mai multe rânduri de Curtea de Justiție și de acest Tribunal.
3. Al treilea motiv este întemeiat pe interpretarea eronată a Grant Agreement „Dogana” și a clauzelor contractuale ale acestuia, în măsura în care au fost excluse costurile admisibile în temeiul textului contractului însoși, pentru motivele expuse în cadrul primului motiv.

**Acțiune introdusă la 27 aprilie 2022 – Casablanca Clothing/EUIPO – Adrien
(CASABLANCA TENNIS CLUB)**

(Cauza T-228/22)

(2022/C 237/88)

Limba în care a fost formulată acțiunea: franceza

Părțile

Reclamantă: Casablanca Clothing Ltd (Londra, Regatul Unit) (reprezentanți: A. Cléry și C. Devernay, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Adrien SARL (Marsilia, Franța)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană a mărcii CASABLANCA TENNIS CLUB – înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană nr. 1 471 645

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 22 februarie 2022 în cauza R 1186/2021-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- efectuarea înregistrării părții europene a mărcii internaționale CASABLANCA TENNIS CLUB nr. 1 471 645;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor din fața camerei de recurs.

Motivul invocat

Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 28 aprilie 2022 – Growth Finance Plus/EUIPO (doglover)**(Cauza T-231/22)**

(2022/C 237/89)

*Limba de procedură: germana***Părțile***Reclamantă:* Growth Finance Plus AG (Gommiswald, Elveția) (reprezentant: H. Twelmeier, avocat)*Pârât:* Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)**Datele privind procedura în fața EUIPO***Marca în litigiu:* Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale doglover – Cererea de înregistrare nr. 18 107 487*Decizia atacată:* Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 14 februarie 2022 în cauza R 720/2020-5**Concluziile***Reclamanta solicită Tribunalului:*

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- Încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 28 aprilie 2022 – Growth Finance Plus/EUIPO (catlover)**(Cauza T-232/22)**

(2022/C 237/90)

*Limba de procedură: germana***Părțile***Reclamantă:* Growth Finance Plus AG (Gommiswald, Elveția) (reprezentant: H. Twelmeier, avocat)*Pârât:* Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)**Datele privind procedura în fața EUIPO***Marca în litigiu:* Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale catlover – Cererea de înregistrare nr. 18 107 485*Decizia atacată:* Decizia Camerei cincea de recurs a EUIPO din 7 februarie 2022 în cauza R 717/2020-5**Concluziile***Reclamanta solicită Tribunalului:*

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat (Motivele invocate)

- Încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.
-

Acțiune introdusă la 28 aprilie 2022 – Islentyeva/Consiliul**(Cauza T-233/22)**

(2022/C 237/91)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamantă:* Ekaterina Islentyeva (Strassen, Luxemburg) (reprezentant: F. Moyse, avocat)*Pârâtă:* Consiliul Uniunii Europene**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Declararea prezentei acțiuni în anulare formulate în temeiul articolului 263 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ca fiind admisibilă;
- pe fond, anularea Deciziei (PESC) 2022/335 (JO L 57) a Consiliului din 28 februarie 2022 de modificare a Deciziei 2014/512/PESC privind măsuri restrictive având în vedere acțiunile Rusiei de destabilizare a situației în Ucraina (JO L 229 din 31 iulie 2014, p. 13) și, pe de altă parte, a Regulamentului (UE) 2022/334 a Consiliului (JO L 57/1) din 28 februarie 2022 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 833/2014 al Consiliului privind măsuri restrictive având în vedere acțiunile Rusiei de destabilizare a situației în Ucraina;
- în subsidiar, anularea dispozițiilor relevante ale actelor atacate;
- prin urmare, recunoașterea dreptului doamnei Islentyeva de a-și utiliza licența de pilot privat și de a decola, survola și ateriza pe teritoriul Uniunii Europene;
- în orice caz, obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare prevăzute la articolul 296 al doilea paragraf TFUE și a articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Reclamanta susține în această privință că în speță actele atacate nu indică în mod clar și neechivoc raționamentul instituției, autoare a actului, ceea ce nu îi permite să cunoască justificările măsurii adoptate și împiedică instanța competentă să își exercite controlul.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității. Reclamanta arată că măsurile restrictive care interzic utilizarea licenței de pilot de avion privat oricărui cetățean european care ar fi în plus resortisant rus sunt disproporționate și lipsite de orice necesitate din perspectiva obiectivelor urmărite.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolelor 2, 3 și 21 TUE. Reclamanta consideră că măsurile restrictive adoptate nu sunt compatibile cu valorile statului de drept și cu principiul nediscriminării.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolelor 20 și 21 din Carta drepturilor fundamentale și a articolului 18 TFUE. Reclamanta, care are dublă cetățenie rusă și luxemburgheză, consideră că face obiectul unei discriminări în măsura în care, pe de o parte, este tratată diferit față de ceilalți cetățeni europeni care continuă să beneficieze de dreptul de a-și utiliza licența de pilot și, pe de altă parte, este tratată la fel ca toți cetățenii ruși, în condițiile în care se află într-o situație diferită.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 45 din Carta drepturilor fundamentale. Reclamanta susține că măsurile restrictive care i s-au aplicat o împiedică să beneficieze de libera circulație a persoanelor întrucât i se interzice să survoleze teritoriul Franței, al Germaniei sau al Belgiei.

Acțiune introdusă la 29 aprilie 2022 – Ismailova/Consiliul**(Cauza T-234/22)**

(2022/C 237/92)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamantă:* Gulbakhor Ismailova (Tachkent, Uzbekistan) (reprezentant: J. Grand d'Esnon, avocat)*Pârâtă:* Consiliul Uniunii Europene**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- cu titlu principal, anularea:
 - Deciziei (PESC) 2022/582 a Consiliului din 8 aprilie 2022 ⁽¹⁾ în ceea ce o privește pe doamna Ismailova;
 - Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2022/581 al Consiliului din 8 aprilie 2022 ⁽²⁾ în ceea ce o privește pe doamna Ismailova;
 - Deciziei (PESC) 2022/329 a Consiliului din 25 februarie 2022 ⁽³⁾;
 - Regulamentului (UE) 2022/330 al Consiliului din 25 februarie 2022 ⁽⁴⁾.
- cu titlu subsidiar, anularea:
 - Deciziei (PESC) 2022/582 a Consiliului din 8 aprilie 2022 în ceea ce o privește pe doamna Ismailova;
 - Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2022/581 al Consiliului din 8 aprilie 2022 în ceea ce o privește pe doamna Ismailova;
 - articolului 1 alineatul (2) literele (f) și (g) din Decizia (PESC) 2022/329 a Consiliului din 25 februarie 2022;
 - articolului 1 literele (f) și (g) din Regulamentul (UE) 2022/330 al Consiliului din 25 februarie 2022.
- în orice caz, obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata către doamna Ismailova a sumei de 20 000 de euro, în temeiul articolului 140 litera (b) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, cu titlu de cheltuieli pe care aceasta a trebuit să le efectueze pentru apărarea intereselor sale.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă opt motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare și a dreptului la protecție jurisdicțională efectivă.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe nelegalitatea noilor criterii definite de Consiliu și manifestate prin Decizia (PESC) 2022/329 a Consiliului din 25 februarie 2022 și prin Regulamentul (UE) 2022/330 al Consiliului din 25 februarie 2022.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe nelegalitatea includerii reclamantei în măsura în care se întemeiază pe criterii nelegale.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe nelegalitatea includerii reclamantei în lipsa demonstrării criteriului fundamental al susținerii de către persoana interesată a războiului actual din Ucraina.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe nelegalitatea includerii reclamantei în măsura în care Consiliul nu respectă obligația de motivare și sarcina probei Consiliului.

6. Al șaselea motiv, întemeiat pe nelegalitatea includerii reclamantei în lipsa temeiniciei motivelor invocate de Consiliu.
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe atingerea adusă dreptului de proprietate al reclamantei.
8. Al optulea motiv, întemeiat pe atingerea adusă libertății de a desfășura o activitate comercială și a libertății de a pleca și de a veni a reclamantei.

-
- (¹) Decizia (PESC) 2022/582 a Consiliului din 8 aprilie 2022 de modificare a Deciziei 2014/145/PESC privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei (JO 2022, L 110, p. 55).
- (²) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/581 al Consiliului din 8 aprilie 2022 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 269/2014 privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei (JO 2022, L 110, p. 3).
- (³) Decizia (PESC) 2022/329 a Consiliului din 25 februarie 2022 de modificare a Deciziei 2014/145/PESC privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei (JO 2022, L 50, p. 1).
- (⁴) Regulamentul (UE) 2022/330 al Consiliului din 25 februarie 2022 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 269/2014 privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei (JO 2022, L 51, p. 1).

Acțiune introdusă la 29 aprilie 2022 – Russian Direct Investment Fund/Consiliul

(Cauza T-235/22)

(2022/C 237/93)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Russian Direct Investment Fund (Moscova, Rusia) (reprezentanți: K. Scordis și A. Gavrielides, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- în temeiul articolului 263 TFUE, anularea Deciziei (PESC) 2022/346 a Consiliului din 1 martie 2022 de modificare a Deciziei 2014/512/PESC privind măsuri restrictive având în vedere acțiunile Rusiei de destabilizare a situației în Ucraina (¹) (decizia atacată) și a Regulamentului (UE) 2022/345 al Consiliului din 1 martie 2022 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 833/2014 privind măsuri restrictive având în vedere acțiunile Rusiei de destabilizare a situației în Ucraina (²) (regulamentul atacat; denumite în continuare, împreună, actele atacate), în măsura în care îl desemnează sau îl privesc pe reclamant;
- cu titlu subsidiar, în temeiul articolului 277 TFUE, declararea inaplicabilității sau a inopozabilității alineatelor (3) și (4) ale articolului 4b din Decizia 2014/512/PESC a Consiliului (cu modificările ulterioare) și a alineatelor (3) și (4) ale articolului 2e din Regulamentul (UE) nr. 833/2014 (cu modificările ulterioare), în măsura în care îl desemnează sau îl privesc pe reclamant ori i se aplică acestuia, pentru motive de nelegalitate, precum și anularea deciziei atacate și a regulamentului atacat în măsura în care îl desemnează sau îl privesc pe reclamant ori i se aplică acestuia.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă trei motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe lipsa unei „baze factuale suficient de solide” pentru impunerea măsurilor restrictive care îl privesc pe reclamant.

Consiliul nu și-a îndeplinit în mod vădit obligația de a asigura că decizia de impunere a măsurilor restrictive față de reclamant sau de a colabora ori de a coopera cu reclamantul se întemeiază pe o „bază factuală suficient de solidă”.

2. Al doilea motiv este întemeiat pe încălcarea drepturilor fundamentale ale reclamantului la apărare și la protecție jurisdicțională efectivă.

Prin adoptarea actelor atacate, Consiliul a încălcat dreptul la apărare și dreptul la protecție jurisdicțională efectivă ale reclamantului întrucât:

- actele atacate au fost adoptate fără notificarea reclamantului înainte de adoptarea acestora sau într-un termen rezonabil ulterior adoptării lor;
- reclamantul nu a primit niciodată un rezumat al motivelor adoptării actelor atacate (în măsura în care acestea îl privesc sau i se aplică);
- pârâțul nu a comunicat niciodată reclamantului elementele de probă pe care se întemeiază decizia de adoptare a actelor atacate și nu a dat niciodată reclamantului posibilitatea de a formula observații și de a-și apăra drepturile.

3. Al treilea motiv este întemeiat pe o încălcare care constă în restrângerea disproporționată a dreptului fundamental al reclamantului de a desfășura o activitate comercială.

Prin adoptarea actelor atacate, Consiliul a încălcat dreptul fundamental al reclamantului de a desfășura o activitate comercială întrucât:

- actele atacate restrâng în mod semnificativ libertatea reclamantului de a desfășura o activitate comercială;
- actele atacate aduc atingere substanței dreptului fundamental consacrat la articolul 16 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene;
- nerespectarea de către Consiliu a obligațiilor sale legale (inclusiv obligația de motivare și de comunicare a elementelor de probă pe care se întemeiază actele atacate) împiedică Tribunalul să aprecieze și să determine dacă măsurile restrictive pertinente (a) sunt necesare și îndeplinesc în mod real obiectivele de interes general urmărite și (b) sunt proporționale cu obiectivul urmărit;
- în orice caz, măsurile restrictive în cauză nu sunt necesare și nu îndeplinesc în mod real obiectivul urmărit, dat fiind că activitățile reclamantului și proiectele cofinanțate de reclamant nu contribuie la „agresiunea militară împotriva Ucrainei” și nici nu finanțează, facilitează sau sprijină acțiunile forțelor armate ruse în Ucraina.

⁽¹⁾ JO 2022, L 63, p. 5.

⁽²⁾ JO 2022, L 63, p. 1.

Acțiune introdusă la 28 aprilie 2022 – Intel Corporation/Comisia

(Cauza T-236/22)

(2022/C 237/94)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Intel Corporation Inc. (Wilmington, Delaware, Statele Unite) (reprezentanți: D. Beard, J. Williams, Barristers-at-law, și B. Meyring, lawyer)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- a. obligarea Comisiei la plata unei despăgubiri de 593 177 661,75 euro, care corespund dobânzii de întârziere aferente cuantumului principal de 1 060 000 000 de euro la rata de refinanțare a BCE din prima zi calendaristică din luna în cursul căreia a fost adoptată Decizia C (2009) 3726 final din 13 mai 2009 (denumită în continuare „decizia”) (și anume 1,25 %), majorată cu 3,5 puncte procentuale (sau eventual la o rată a dobânzii considerată adecvată de Tribunal) pentru perioada cuprinsă între 13 august 2009 (data plății provizorii a amenzii de către Intel) și 25 februarie 2022 (data rambursării cuantumului principal al amenzii de către Comisie), diminuată cu cuantumul dobânzilor deja plătit Intel de către Comisie, și anume 38 059 598,52 euro;

- b. obligarea Comisiei la plata de dobânzi aferente cuantumului solicitat la litera a) de mai sus pentru perioada cuprinsă între 25 februarie 2022 (data rambursării de către Comisie a cuantumului principal al amenzii) sau, cu titlu subsidiar, începând cu 28 aprilie 2022 (data formulării prezentei acțiuni) sau, cu titlu și mai subsidiar, începând de la data pronunțării hotărârii în prezenta acțiune, până la data la care Comisia achită efectiv cuantumul în executarea unei hotărâri prin care se admite prezenta acțiune, la rata dobânzii aplicate de BCE operațiunilor de refinanțare, majorată cu 3,5 puncte procentuale sau eventual la o rată a dobânzii considerată adecvată de Tribunal;
- c. în plus sau alternativ:
- i. anularea oricărei decizii a Comisiei, inclusiv cea eventual cuprinsă în e-mailul său din 1 martie 2022, prin care i se refuză rambursarea dobânzilor de întârziere și obligarea acesteia la plata acelorași sume precum cele menționate la literele a) și b) de mai sus; sau
- ii. alternativ, constatarea faptului că Comisia a acționat nelegal prin faptul că nu a plătit către Intel dobânzi de întârziere la cuantumul principal al unei amenzi restituite ca urmare a anulării Deciziei C (2009) 3726 final a Comisiei din 13 mai 2009 în cazul COMP/C-3/37.990 Intel și obligarea Comisiei la plata acelorași sume precum cele menționate la literele a) și b) de mai sus.
- d. în orice caz, obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Intel în legătură cu prezenta procedură.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. În primul rând, în temeiul articolului 268 TFUE coroborat cu articolul 340 alineatul (2) TFUE și cu articolul 41 alineatul (3) din Carta drepturilor fundamentale, reclamanta solicită plata unei despăgubiri și a dobânzilor aferente ca urmare a prejudiciului suferit din cauza refuzului Comisiei Europene de a plăti Intel dobânzi de întârziere la cuantumul principal al unei amenzi restituite ca urmare a anulării, prin Hotărârea pronunțată în cauza T-286/09 RENV, ECLI:EU:T:2022:19, a articolului 2 din Decizia C (2009) 3726 final a Comisiei din 13 mai 2009 în cazul COMP/C-3/37.990 Intel. În această privință, reclamanta se întemeiază pe obligația de a se lua măsurile necesare pentru a se conforma anulării unei amenzi în temeiul articolului 266 TFUE, care include plata unor dobânzi de întârziere.
2. În al doilea rând, în plus sau alternativ, reclamanta solicită, în temeiul articolului 263 TFUE, anularea oricărei decizii a Comisiei prin care se refuză rambursarea dobânzilor de întârziere, la rata menționată mai sus, pentru motivul că este contrară articolului 266 TFUE.
3. În al treilea rând, cu titlu și mai subsidiar, în temeiul articolului 265 TFUE, în măsura în care Comisia nu a adoptat o poziție definitivă (în pofida solicitărilor reclamantei), reclamanta solicită să se constate că Comisia a acționat nelegal prin faptul că nu i-a plătit dobânzile de întârziere menționate în temeiul articolului 266 TFUE, precum și obligarea Comisiei Europene la plata respectivelor dobânzi de întârziere la rata menționată mai sus.
4. Strict în subsidiar, reclamanta afirmă că orice interpretare contrară a Regulamentelor din 2002, 2012 și/sau 2018 care ar exclude plata dobânzilor de întârziere conform articolului 266 TFUE, astfel cum a fost interpretat de Curte și de Tribunal, ar avea drept consecință faptul că dispozițiile relevante ar încălca dreptul primar al Uniunii. În aceste condiții, reclamanta invocă în subsidiar o excepție de nelegalitate, în temeiul articolului 266 TFUE și al articolului 277 TFUE, cu titlu alternativ și eventual.

Acțiune introdusă la 29 aprilie 2022 – Cherusci/EUIPO – LexDellmeier (RIALTO)**(Cauza T-239/22)**

(2022/C 237/95)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: germana***Părțile***Reclamantă:* Cherusci Ltd (Londra, Regatul Unit) (reprezentant: G. Donath, avocat)*Pârât:* Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)*Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:* LexDellmeier Intellectual Property Law Firm (München, Germania)**Datele privind procedura în fața EUIPO***Titularul mărcii în litigiu:* reclamanta*Marca în litigiu:* marca Uniunii Europene verbală „RIALTO” – marca Uniunii Europene nr. 11 706 546*Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO:* procedură de declarare a nulității*Decizia atacată:* Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 10 februarie 2022 în cauza R 695/2021-2**Concluziile***Reclamanta solicită Tribunalului:*

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat (Motivele invocate)

- încălcarea articolului 18 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea articolului 94 din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 3 mai 2022 – OmniActive Health Technologies/EUIPO – Pharmaselect International (LUTAMAX)**(Cauza T-242/22)**

(2022/C 237/96)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile***Reclamantă:* OmniActive Health Technologies Ltd (Mumbai, India) (reprezențanți: M. Hawkins, Solicitor, T. Dolde și C. Zimmer, lawyers)*Pârât:* Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)*Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:* Pharmaselect International Beteiligungs GmbH (Viena, Austria)**Datele privind procedura în fața EUIPO***Titularul mărcii în litigiu:* cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „LUTAMAX” — marca Uniunii Europene nr. 3 472 974

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 24 februarie 2022 în cauzele conexe R 524/2021-1 și R 649/2021-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea în parte a deciziei atacate în măsura în care prin aceasta s-a dispus ca marca Uniunii Europene nr. 3472974, LUTAMAX, să rămână înscrisă în registru pentru „suplimentele alimentare adaptate pentru uz medical sau dietetic pentru susținerea sănătății ochilor, niciunul dintre produsele menționate anterior pentru uz veterinar”;
- obligarea părții și/sau a celeilalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs (în cazul în care intervine în procedură) la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- Încălcarea articolului 94 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- Încălcarea articolului 58 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- Încălcarea articolului 58 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 4 mai 2022 – PGTEX Morocco/Comisia

(Cauza T-245/22)

(2022/C 237/97)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: PGTEX Morocco (Tanger, Maroc) (reprezentanți: P. Vander Schueren și T. Martin Brieu, lawyers)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea admisibilității acțiunii;
- anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2022/302 al Comisiei din 24 februarie 2022 de extindere a taxei antidumping definitive instituite prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/492, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/776, asupra importurilor de anumite materiale țesute și/sau cusute din fibre de sticlă (denumite în continuare „MFS”) originare din Republica Populară Chineză (denumită în continuare „RPC”) la importurile de MFS expediate din Maroc, indiferent dacă au fost sau nu declarate ca fiind originare din Maroc, și de închidere a anchetei privind o posibilă circumvenție a măsurilor antidumping instituite prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/492 asupra importurilor de MFS originare din Egipt prin importuri de MFS expediate din Maroc, indiferent dacă au fost sau nu declarate ca fiind originare din Maroc⁽¹⁾ (denumit în continuare „regulamentul atacat”), în măsura în care i se aplică reclamantei;
- obligarea părții la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă în prezenta procedură.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea de către pârâtă a Acordului de asociere și a articolului 22 din regulamentul de bază și pe faptul că regulamentul atacat este afectat de abuz de putere, întrucât impune măsuri antidumping MFS-urilor de origine preferențială marocană exportate de reclamantă fără să se fi stabilit că importurile erau afectate de dumping în conformitate cu articolul VI din Acordul general pentru tarife și comerț („GATT”) și fără ca aceste măsuri să fie în concordanță cu Acordul privind punerea în aplicare a articolului VI al acordului general pentru tarife vamale și comerț Agreement („ADA”).
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea de către pârâtă a obligației de motivare, a dreptului la apărare al reclamantei, a dreptului la bună administrare, pe săvârșirea unor erori vădite de apreciere și pe încălcarea articolului 18 alineatele (1) și (3) din regulamentul de bază prin aplicarea datelor disponibile împotriva reclamantei.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că pârâta a săvârșit erori vădite de apreciere, a încălcat dreptul la bună administrare și a încălcat articolul 13 alineatul (3) din regulamentul de bază atunci când a considerat că nu exista un motiv întemeiat și o justificare economică suficientă pentru înființarea sitului reclamantei.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că pârâta a săvârșit erori vădite de apreciere și a încălcat dreptul la bună administrare, principiile nediscriminării și egalității de tratament, precum și articolul 13 alineatele (1) și (2) din regulamentul de bază, întrucât s-a întemeiat pe constatarea că procesul de fabricație desfășurat în Maroc reprezintă o „operațiune de asamblare”.

(¹) JO 2022, L 46, p. 49.

Acțiune introdusă la 4 mai 2022 – PGTEX Morocco/Comisia

(Cauza T-246/22)

(2022/C 237/98)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: PGTEX Morocco (Tanger, Maroc) (reprezentanți: P. Vander Schueren și T. Martin Brieu, lawyers)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea admisibilității acțiunii;
- anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2022/301 al Comisiei din 24 februarie 2022 de extindere a taxei compensatorii definitive instituite prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/776 asupra importurilor de anumite materiale țesute și/sau cusute din fibre de sticlă (denumite în continuare „MFS”) originare din Republica Populară Chineză (denumită în continuare „RPC”) la importurile de MFS expediate din Maroc, indiferent dacă au fost sau nu declarate ca fiind originare din Maroc, și de închidere a anchetei privind o posibilă circumvenție a măsurilor compensatorii instituite prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/776 asupra importurilor de MFS originare din Egipt prin importuri de MFS expediate din Maroc, indiferent dacă au fost sau nu declarate ca fiind originare din Maroc (¹) (denumit în continuare „regulamentul atacat”), în măsura în care i se aplică reclamantei;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă în prezenta procedură.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că pârâta a acționat cu încălcarea Acordului euro-mediteranean de instituire a unei asocieri între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, de pe-o parte, și Regatul Maroc, pe de altă parte (denumit în continuare „Acordul de asociere”) și a articolului 33 din Regulamentul (UE) 2016/1037 (denumit în continuare „regulamentul de bază”) și a săvârșit un abuz de putere prin impunerea unor taxe compensatorii fără a lua în considerare originea marocană preferențială a MFS-urilor exportate de reclamantă.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea de către pârâta a obligației de motivare, a dreptului la apărare al reclamantei, a dreptului la bună administrare, pe săvârșirea unor erori vădite de apreciere și pe încălcarea articolului 28 alineatele (1) și (3) din regulamentul de bază prin aplicarea datelor disponibile împotriva reclamantei.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că pârâta a săvârșit erori vădite de apreciere, a încălcat dreptul la bună administrare și a încălcat articolul 23 alineatul (3) din regulamentul de bază atunci când a considerat că nu exista un motiv întemeiat și o justificare economică suficientă pentru înființarea sitului reclamantei.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că pârâta a săvârșit erori vădite de apreciere și a încălcat dreptul la bună administrare, principiile nediscriminării și egalității de tratament, precum și articolul 23 alineatul (3) din regulamentul de bază, întrucât s-a întemeiat pe constatarea că procesul de fabricație desfășurat în Maroc reprezintă o „operațiune de asamblare”.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că pârâta a săvârșit erori vădite de apreciere și a încălcat articolul 23 alineatul (3) din regulamentul antisubvenții de bază atunci când a considerat că MFS-urile reclamantei beneficiau în continuare de subvențiile acordate producătorilor chinezi de MFS.

(¹) JO 2022, L 46, p. 31.

Acțiune introdusă la 9 mai 2022 – Groschopp/EUIPO (Sustainability through Quality)

(Cauza T-253/22)

(2022/C 237/99)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Groschopp AG Drives & More (Viersen, Germania) (reprezentant: R. Schiffer, avocată)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: înregistrarea mărcii Uniunii Europene verbale „Sustainability through Quality” – cererea de înregistrare nr. 18 158 368

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 1 martie 2022 în cauza R 1076/2020-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații
al Uniunii Europene
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO